
EBA/GL/2014/13

19. december 2014

Retningslinjer

for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP)

Indholdsfortegnelse

Liste over figurer og tabeller	5
EBA-retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen	7
Status for disse retningslinjer.....	7
Indberetningskrav	7
Afsnit 1. Formål, definitioner og anvendelsesomfang	8
1.1 Formål	8
1.2 Definitioner	8
1.3 Anvendelsesomfang.....	11
Afsnit 2. Den fælles SREP	12
2.1 Oversigt over den fælles SREP-ramme.....	12
2.2 Beregning af SREP-score	17
2.3 Organisatoriske ordninger.....	18
2.4 Proportionalitet og tilsynsmæssigt engagement	19
Afsnit 3. Overvågning af nøgletalsindikatorer	24
Afsnit 4. Forretningsmodelanalyse	26
4.1 Generelle betragtninger	26
4.2 Foreløbig vurdering	27
4.3 Identificering af fokusområder for forretningsmodelanalysen	28
4.4 Vurdering af forretningsmiljøet	29
4.5 Analyse af den nuværende forretningsmodel	30
4.6 Analyse af strategiplanen og de finansielle planer	31
4.7 Vurdering af forretningsmodellens levedygtighed	32
4.8 Vurdering af holdbarheden af instituttets strategi	33
4.9 Identificering af alvorlige svagheder	33
4.10 Opsummering af resultater og scoring	34
Afsnit 5. Vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau	37
5.1 Generelle betragtninger	37
5.2 Den overordnede ramme for intern ledelse	38

5.3 Virksomheds- og risikokultur	38
5.4 Ledelsesorganets organisering og funktion	39
5.5 Aflønningspolitik og -praksis	40
5.6 Risikostyringsramme	40
5.7 Ramme for intern kontrol	45
5.8 Informationssystemer og driftskontinuitet.....	46
5.9 Genopretningsplanlægning.....	47
5.10 Anvendelse på konsolideret niveau og konsekvenser for koncernenheder.....	47
5.11 Opsummering af resultater og scoring	48
Afsnit 6. Vurdering af kapitalvurderingsrisici	52
6.1 Generelle betragtninger.....	52
6.2 Vurdering af kredit- og modpartsrisikoen.....	56
6.3 Vurdering af markedsrisikoen	74
6.4 Vurdering af operationel risiko	87
6.5 Vurdering af renterisiko uden for handelsbeholdningen.....	104
Afsnit 7. SREP-kapitalvurdering.....	115
7.1 Generelle betragtninger.....	115
7.2 Fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag	116
7.3 Samordning med kapitalbufferkrav og makroprudentielle krav.....	120
7.4 Fastsættelse af TSCR	120
7.5 Præcisering af kapitalgrundlagskrav	121
7.6 Vurdering af risikoen for overdreven gearing.....	122
7.7 Opfyldelse af krav i løbet af den økonomiske cyklus	123
7.8 Opsummering af resultater og scoring.....	127
Afsnit 8. Vurdering af likviditets- og fundingrisici	130
8.1 Generelle betragtninger.....	130
8.2 Vurdering af likviditetsrisikoen	132
8.3 Vurdering af den iboende fundingrisiko	136
8.4 Vurdering af likviditets- og fundingrisikostyringen	139
8.5 Opsummering af resultater og scoring.....	150
Afsnit 9. SREP-likviditetsvurdering	153

9.1 Generelle betragtninger	153
9.2 Overordnet likviditetsvurdering	153
9.3 Undersøgelse af behovet for specifikke likviditetskrav	155
9.4 Fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetsbehov	155
9.5 Præcisering af specifikke kvantitative likviditetskrav	160
9.6 Opsummering af resultater og scoring.....	161
Afsnit 10. Overordnet SREP-vurdering og anvendelse af tilsynsforanstaltninger	165
10.1 Generelle betragtninger	165
10.2 Overordnet SREP-vurdering	166
10.3 Anvendelse af kapitalforanstaltninger	169
10.4 Anvendelse af likviditetsforanstaltninger	169
10.5 Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger	169
10.6 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben.....	178
10.7 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og makroprudentielle foranstaltninger	178
Afsnit 11. Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner	180
11.1 Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner	180
11.2 SREP-kapitalkrav og institutspecifikke tilsyns krav	182
11.3 SREP-likviditetsvurdering og institutspecifikke tilsyns krav	183
11.4 Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger	183
Afsnit 12. Afsluttende bestemmelser og gennemførelse	184
Bilag.....	185
Bilag 1. Operationel risiko, eksempler på sammenhængen mellem tab og risikoparametre	185
Bilag 2. Udvalgte referencer og reguleringskrav vedrørende intern ledelse og kontrol på institutniveau	186
Bilag 3. Udvalgte referencer og reguleringskrav vedrørende kapitalvurderingsrisici.....	187
Bilag 4. Udvalgte referencer og tilsyns krav vedrørende likviditets- og fundingrisici.....	189

Liste over figurer og tabeller

Figur 1. Oversigt over den fælles SREP-ramme.....	13
Figur 2. Proces for vurdering af kapitalvurderingsrisici	54
Figur 3. Rangering af kapitalgrundlagskrav	124
Figur 4. Illustrativt eksempel på ændringer i kapitalressourcer (CET1) i løbet af den økonomiske cyklus og overtrædelse af TSCR	126
Figur 5. Illustrativt eksempel på ændringer i kapitalressourcer (CET1) i løbet af den økonomiske cyklus og overtrædelse af målværdier	127
Figur 6. Elementer i vurderingen af likviditets- og fundingrisici	131
Figur 7. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav	159
Figur 8. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav	159
Tabel 1. Anvendelse af SREP på forskellige kategorier af institutter	22
Tabel 2. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for forretningsmodellen og -strategien	34
Tabel 3. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for den interne ledelse og kontrollen på institutniveau	48
Tabel 4.....	72
Tabel 5. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for markedsrisikoen	85
Tabel 6. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for den operationelle risiko	101
Tabel 7. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for IRRBB.....	113
Tabel 8. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for kapitalgrundlaget	128
Tabel 9. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for likviditetsrisikoen	150
Tabel 10. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for fundingrisikoen.....	151
Tabel 11. Illustrativt eksempel på et benchmark for likviditetskvantificering.....	158
Tabel 12. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for likviditetsgrundlaget.....	162
Tabel 13. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af den overordnede SREP-score	167

EBA-retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen

Status for disse retningslinjer

Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i medfør af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ("EBA-forordningen"). I henhold til artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve retningslinjerne mest muligt.

Retningslinjerne fastlægger EBA's syn på hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes på et bestemt område. EBA forventer derfor, at alle kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter, som retningslinjer er rettet til, efterlever dem. Kompetente myndigheder, som er omfattet af retningslinjer, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis på passende vis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller tilsynsprocesser), herunder hvor retningslinjer er rettet direkte til institutter.

Indberetningskrav

I henhold til EBA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder senest den 20. februar 2015 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis der ikke indsendes en meddelelse inden udløbet af denne frist, vil EBA anse de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Meddelelser indsendes ved hjælp af formularen sidst i dette dokument til compliance@eba.europa.eu med angivelse af referencen "EBA/GL/2014/13". Meddelelser indsendes af personer med behørig beføjelse til at foretage indberetning om efterlevelse på vegne af de kompetente myndigheder.

Meddelelser offentliggøres på EBA's websted i henhold til den nævnte forordnings artikel 16, stk. 3.

Afsnit 1. Formål, definitioner og anvendelsesomfang

1.1 Formål

1. I disse retningslinjer angives en række fælles procedurer og metoder for virkemåden af den tilsyns kontrol- og vurderingsproces (SREP), der er omhandlet i artikel 97 og artikel 107, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, herunder procedurer og metoder for vurdering af tilrettelæggelsen og behandlingen af de risici, der er omhandlet i dette direktivs artikel 76-87, og af de processer og foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af direktivets artikel 98, 100, 101, 102, 104 og 105 samt dets artikel 107, stk. 1, litra b).
2. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i EBA-forordningens artikel 4, nr. 2).

1.2 Definitioner

3. I disse retningslinjer forstås ved:

"kapitalbufferkrav": de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU

"adfærdsrisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for, at et institut lider tab som følge af uhensigtsmæssig levering af finansielle tjenesteydelser, herunder forsætlig eller uagtsom pligtforsømmelse

"likviditetsdækningspotentiale": instituttets evne til at besidde eller have adgang til overskydende likviditet på kort, mellemlang og lang sigt for at imødegå stressscenarier

"kreditspændsrisiko": den risiko, der opstår, når finansielle gældsinstrumenters markedsværdi ændres på grund af variationer i kreditspændet

"fundingrisiko": risikoen for, at instituttet kommer til at mangle stabile finansieringskilder på mellemlang og lang sigt, hvilket resulterer i en aktuel eller potentiel risiko for, at det ikke kan opfylde de finansielle forpligtelser – f.eks. betalinger og behov for sikkerhedsstillelse – der forfalder på mellemlang til lang sigt, eller ikke kan opfylde disse forpligtelser, uden at det medfører uacceptabelt høje fundingomkostninger

"valutaudlån": udlån til låntagere, uanset kreditfacilitetens juridiske form (f.eks. i form af udskudte betalinger eller lignende finansielle ordninger), i andre valutaer end det lovlige betalingsmiddel i det land, hvor låntageren har bopæl

"valutarisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for instituttets indtjening og kapitalgrundlag, der opstår ved valutaudlån til uafdækkede låntagere

"proces til vurdering af den interne kapital (ICAAP-proces)": den proces til identifikation, måling, styring og overvågning af den interne kapital, som instituttet fastlægger i henhold til artikel 73 i direktiv 2013/36/EU

"proces til vurdering af den interne likviditet (ILAAP-proces)": den proces til identifikation, måling, styring og overvågning af likviditeten, som instituttet indfører i henhold til artikel 86 i direktiv 2013/36/EU

"instituttets kategori": den indikator for instituttets systemiske betydning, der er fastlagt ud fra instituttets størrelse og kompleksitet og omfanget af dets aktiviteter

"renterisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for instituttets indtjening og kapitalgrundlag, der opstår ved negative ændringer i rentesatserne

"intradagslikviditet": de midler, som instituttet har adgang til i løbet af en arbejdsdag, og som det kan anvende til at foretage betalinger med i realtid

"intradagslikviditetsrisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for, at instituttet ikke forvalter sit behov for intradagslikviditet på en effektiv måde

"informations- og kommunikationsteknologirisiko (ikt-risiko)": den aktuelle eller potentielle risiko for tab som følge af uhensigtsmæssig eller svigtende hardware og software i tekniske infrastrukturer, som kan forringe tilgængeligheden, integriteten, adgangen og sikkerheden i forbindelse med disse infrastrukturer og i forbindelse med data

"makroprudentielt krav" eller "makroprudentiel foranstaltning": et krav eller en foranstaltning, der pålægges af en kompetent eller udpeget myndighed for at imødegå makroprudentielle eller systemiske risici

"væsentlig valuta": en valuta, hvori instituttet besidder væsentlige balanceførte eller ikkebalanceførte positioner

"overordnet kapitalkrav (OCR)": summen af det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR), kapitalbufferkravene og de makroprudentielle krav, der er udtrykt som kapitalgrundlagskrav

"overordnet SREP-vurdering": ajourført vurdering af et instituts generelle levedygtighed baseret på en vurdering af SREP-elementerne

"overordnet SREP-score": numerisk indikator for den generelle risiko for instituttets levedygtighed baseret på den overordnede SREP-vurdering

"omdømmerisiko": den aktuelle eller potentielle risiko, som en skade på instituttets omdømme udgør for instituttets indtjening, kapitalgrundlag eller likviditet

"risikovillighed": det samlede risikoniveau og de typer risici, som instituttet er villigt til at påtage sig for at nå sine strategiske mål inden for rammerne af sin risikokapacitet og i overensstemmelse med sin forretningsmodel

"kapitalvurderingsrisici": specifikke risici, der i givet fald vil få væsentlige tilsynsmæssige konsekvenser for instituttets kapitalgrundlag inden for de næste 12 måneder. Kapitalvurderingsrisici omfatter, men er ikke begrænset til, de risici, der er omhandlet i artikel 79-87 i direktiv 2013/36/EU

"likviditets- og fundingrisici": specifikke risici, der i givet fald vil få væsentlige tilsynsmæssige konsekvenser for instituttets likviditet over forskellige tidshorisonter

"SREP-element": et af følgende elementer: forretningsmodelanalyse, vurdering af intern ledelse og risikokontrol på institutniveau, vurdering af kapitalvurderingsrisici, SREP-kapitalvurdering, vurdering af likviditets- og fundingrisici eller SREP-likviditetsvurdering

"strukturel valutarisiko": risikoen i forbindelse med aktier, der tilføres udenlandske filialer og datterselskaber i en anden valuta end moderselskabets indberetningsvaluta

"tilsynsmæssige benchmarks": risikospecifikke kvantitative redskaber, som udvikles af den kompetente myndighed for at vurdere, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække risici eller risikoelementer, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013

"overlevelsperiode": den periode, hvori instituttet kan fortsætte driften i stresssituationer og stadig opfylde sine betalingsforpligtelser

"samlet risikoeksponering (TREA)": den samlede risikoeksponering, der er defineret i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013

"samlet SREP-kapitalkrav (TSCR)": summen af de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, og de krav om supplerende kapitalgrundlag, der er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer

"uafdækkede låntagere": detail- og SMV-låntagere uden en naturlig eller finansiell afdækning, som er udsat for valutamismatch mellem lånets valuta og dækningsvalutaen; naturlig risikoafdækning omfatter navnlig de tilfælde, hvor låntagere modtager indkomst i udenlandsk valuta (f.eks. pengeoverførsler/eksportindtægter), mens finansiell afdækning normalt forudsætter, at der foreligger en kontrakt med et finansielt institut.

1.3 Anvendelsesomfang

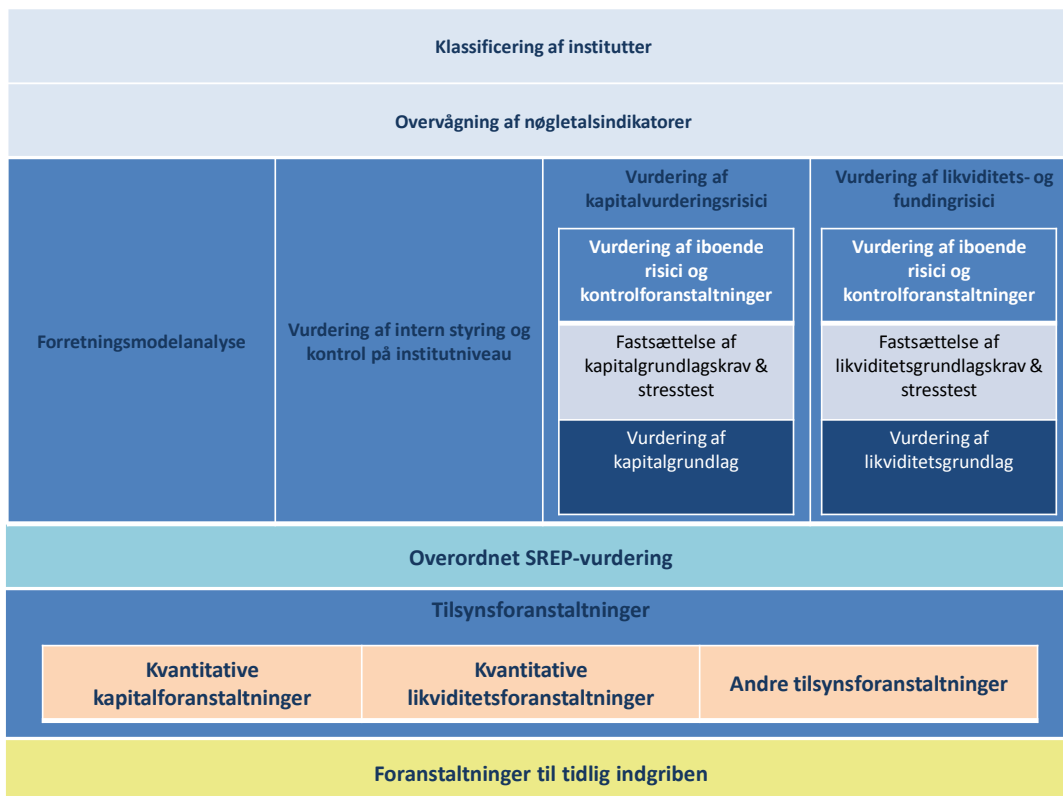
4. De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer i det omfang, der er fastsat i artikel 110 i direktiv 2013/36/EU, og under hensyntagen til de krav og undtagelser, der anvendes i henhold til artikel 108 og 109 i direktiv 2013/36/EU.
5. For de moderselskaber og datterselskaber, der indgår i konsolideringen, bør de kompetente myndigheder afpasse dybden og granulariteten af deres vurderinger efter det anvendelsesomfang, der er fastsat i kravene i første del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013, og bl.a. tage hensyn til de undtagelser, der anvendes i henhold til artikel 7, 10 og 15 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 21 i direktiv 2013/36/EU.
6. Når et institut har et datterselskab i samme medlemsstat, men ikke har indrømmet undtagelser i henhold til første del i forordning (EU) nr. 575/2013, kan der anvendes en forholdsmæssig tilgang ved vurderingen af kapital- og likviditetsgrundlaget, hvor der fokuseres på at vurdere allokeringen af kapital og likviditet mellem enhederne og på potentielle hindringer for overførsel af kapital eller likviditet inden for koncernen.
7. For grænseoverskridende koncerner bør de proceduremæssige krav anvendes på en koordineret måde inden for rammerne af tilsynskollegier, der er oprettet i henhold til artikel 116 eller 51 i direktiv 2013/36/EU. Det forklares nærmere i afsnit 11, hvordan disse retningslinjer finder anvendelse på grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af.
8. Når et institut har oprettet en likviditetsundergruppe i henhold til artikel 8 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de kompetente myndigheder foretage deres vurdering af likviditets- og fundingrisiciene og anvende tilsynsforanstaltninger i forhold til likviditetsundergruppen for de enheder, der indgår i denne undergruppe.

Afsnit 2. Den fælles SREP

2.1 Oversigt over den fælles SREP-ramme

9. De kompetente myndigheder bør sikre, at et instituts SREP indeholder følgende komponenter, der også opregnes i figur 1:
- a. klassificering af instituttet og periodisk gennemgang af denne klassificering
 - b. overvågning af nøgletalsindikatorer
 - c. forretningsmodelanalyse (BMA)
 - d. vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau
 - e. vurdering af kapitalvurderingsrisici
 - f. vurdering af likviditetsrisici
 - g. vurdering af omfanget af instituttets kapitalgrundlag
 - h. vurdering af omfanget af instituttets likviditet
 - i. overordnet SREP-vurdering
 - j. tilsynsforanstaltninger (og om nødvendigt foranstaltninger til tidlig indgriben).

Figur 1. Oversigt over den fælles SREP-ramme

2.1.1 Klassificering af institutter

10. De kompetente myndigheder bør inddele alle de institutter, som de fører tilsyn med, i følgende kategorier baseret på instituttets størrelse, struktur og interne organisation og på arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter:

- ▶ kategori 1 – de institutter, der er nævnt i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU (globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er), og andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er)) og, hvor det er hensigtsmæssigt, andre institutter, der identificeres af de kompetente myndigheder, baseret på en vurdering af instituttets størrelse og interne organisation og på arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter
- ▶ kategori 2 – mellemstore til store institutter ud over de i kategori 1 nævnte, som kun er aktive på hjemmemarkedet eller har omfattende grænseoverskridende aktiviteter, har mange forskellige forretningsområder, herunder aktiviteter uden for banksektoren, og tilbyder kreditprodukter og finansielle produkter til privat- og erhvervs kunder. Ikkesystemisk vigtige specialiserede institutter med store markedsandele inden for deres forretningsområder eller betalingssystemer eller finansbørser

- ▶ kategori 3 – små til mellemstore institutter, som ikke kan henføres til kategori 1 eller 2, og som kun er aktive på hjemmemarkedet eller har begrænsede grænseoverskridende aktiviteter, har et mindre antal forretningsområder, primært tilbyder kreditprodukter til privat- og erhvervskunder og kun tilbyder få finansielle produkter. Specialiserede institutter med mindre markedsandele inden for deres forretningsområder eller betalingssystemer eller finansbørser
 - ▶ kategori 4 – alle andre små ikkekomplekse indenlandske institutter, der ikke kan henføres til kategori 1-3 (f.eks. institutter med begrænsede aktiviteter og mindre markedsandele inden for deres forretningsområder).
11. Klassificeringen bør afspejle vurderingen af den systemiske risiko, som institutterne udgør for det finansielle system. De kompetente myndigheder bør lægge den til grund for anvendelsen af proportionalitetsprincippet, jf. afsnit 2.4, og ikke benytte den til at afspejle kvaliteten af et institut.
 12. De kompetente myndigheder bør basere klassificeringen på de tilsynsdata, der indberettes, og på oplysninger fra den foreløbige forretningsmodelanalyse (se afsnit 4.1). Klassificeringen bør gennemgås regelmæssigt eller i forbindelse med skelsættende virksomhedsbegivenheder såsom store afhændelser, erhvervelser, vigtige strategiske tiltag mv.

2.1.2 Løbende risikovurdering

13. De kompetente myndigheder bør løbende vurdere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, ved hjælp af:
 - a. overvågning af nøgletalsindikatorer, jf. afsnit 3
 - b. forretningsmodelanalyse, jf. afsnit 4
 - c. vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau, jf. afsnit 5
 - d. vurdering af kapitalvurderingsrisici, jf. afsnit 6
 - e. vurdering af likviditets- og fundingrisici, jf. afsnit 8.
14. Vurderingerne bør foretages i overensstemmelse med de proportionalitetskriterier, der er fastsat i afsnit 2.4. Vurderingerne bør tages op til revision i lyset af nye oplysninger.
15. De kompetente myndigheder bør sikre, at resultaterne af de ovenfor nævnte vurderinger:
 - a. dokumenteres klart i et resumé af resultaterne
 - b. afspejles i en risikoscore, som fastsættes i overensstemmelse med de særlige anvisninger i det afsnit i disse retningslinjer, der omhandler det pågældende element

- c. understøtter vurderingerne af andre elementer eller afstedkommer en tilbundsående undersøgelse af uoverensstemmelser mellem vurderingerne af disse elementer
- d. bidrager til den overordnede SREP-vurdering og den overordnede SREP-score
- e. resulterer i tilsynsforanstaltninger, når dette er hensigtsmæssigt, og lægges til grund for de beslutninger, der træffes om disse foranstaltninger.

2.1.3 Periodisk vurdering af kapital- og likviditetsgrundlaget

- 16. De kompetente myndigheder bør regelmæssigt kontrollere, om instituttets kapitalgrundlag og likviditet er passende i forhold til at sikre en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, ved hjælp af:
 - a. SREP-kapitalvurdering, jf. afsnit 7
 - b. SREP-likviditetsvurdering, jf. afsnit 9.
- 17. De periodiske vurderinger bør gennemføres med en hyppighed på mellem et og tre år under hensyntagen til proportionalitetskriterierne i afsnit 2.4. De kompetente myndigheder kan vælge at foretage hyppigere vurderinger. De kompetente myndigheder bør tage deres vurdering op til revision i lyset af væsentlige nye resultater af SREP-risikovurderingen, hvis de kompetente myndigheder finder, at resultaterne kan få væsentlig indvirkning på instituttets kapitalgrundlag og/eller likviditet.
- 18. De kompetente myndigheder bør sikre, at vurderingsresultaterne:
 - a. dokumenteres klart i et resumé
 - b. afspejles i den risikoscore, der fastsættes for instituttets kapital- og likviditetsgrundlag, i overensstemmelse med anvisningerne i afsnittet om det pågældende element
 - c. bidrager til den overordnede SREP-vurdering og den overordnede SREP-score
 - d. danner grundlag for det tilsynsmæssige krav om, at instituttet skal have et kapitalgrundlag og/eller en likviditet, der er større end krævet i forordning (EU) nr. 575/2013, eller for eventuelle andre tilsynsforanstaltninger.

2.1.4 Overordnet SREP-vurdering

- 19. De kompetente myndigheder bør løbende vurdere instituttets risikoprofil og dets levedygtighed i forbindelse med den overordnede SREP-vurdering, der er omhandlet i afsnit 10. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med den overordnede SREP-vurdering undersøge, om der er risiko for, at instituttet går konkurs, baseret på dets kapitalgrundlag og

likviditet, ledelse, kontrol og/eller forretningsmodel eller -strategi, og på denne baggrund undersøge, om det er nødvendigt at træffe foranstaltninger til tidlig indgriben, og/eller undersøge, om instituttet kan betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende.

20. Vurderingen bør gennemgås løbende i lyset af risikovurderingernes resultater eller udfaldet af SREP-kapital- og SREP-likviditetsvurderingerne.
21. De kompetente myndigheder bør sikre, at vurderingsresultaterne:
 - a. afspejles i den risikoscore, der fastsættes for instituttets generelle levedygtighed, i overensstemmelse med anvisningerne i afsnit 10
 - b. dokumenteres klart i et resumé af den overordnede SREP-vurdering, der omfatter de fastsatte SREP-scoringer (samlet set og for de enkelte elementer) og eventuelle tilsynsresultater, der er opnået i løbet af de seneste 12 måneder
 - c. danner grundlag for den tilsynsmæssige afgørelse om, hvorvidt instituttet kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som nævnt i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.1.5 Dialog med institutter, anvendelse af tilsynsforanstaltninger og formidling af resultater

22. Ifølge den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.4, bør de kompetente myndigheder indgå i dialog med institutterne med henblik på at vurdere de enkelte SREP-elementer som anført i afsnittene om de pågældende elementer.
23. De kompetente myndigheder bør træffe tilsynsforanstaltninger som omhandlet i afsnit 10 baseret på den overordnede SREP-vurdering og på vurderingerne af de enkelte SREP-elementer. Tilsynsforanstaltningerne er inddelt i følgende kategorier i disse retningslinjer:
 - a. kapitalforanstaltninger
 - b. likviditetsforanstaltninger
 - c. andre tilsynsforanstaltninger (herunder foranstaltninger til tidlig indgriben).
24. Når resultaterne af overvågningen af nøgletalsindikatorer, vurderingen af SREP-elementer eller andre tilsynsaktiviteter kræver, at der anvendes tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe presserende problemer, bør de kompetente myndigheder ikke vente på, at vurderingen af samtlige SREP-elementer og ajourføringen af den overordnede SREP-vurdering er afsluttet, men bestemme, hvilke foranstaltninger der kræves for at rette op på den pågældende situation, og dernæst fortsætte med at ajourføre den overordnede SREP-vurdering.
25. De kompetente myndigheder bør også indgå i dialog baseret på resultaterne af den overordnede SREP-vurdering og de tilhørende tilsynsforanstaltninger og ved processens

afslutning underrette instituttet om, hvilke tilsynsforanstaltninger det har pligt til at rette sig efter som beskrevet i afsnit 2.4.

2.2 Beregning af SREP-score

26. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i afsnittene om de pågældende elementer, beregne instituttets risikoscore med hensyn til:
- ▶ forretningsmodel og -strategi
 - ▶ vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau
 - ▶ individuelle kapitalvurderingsrisici
 - ▶ kapitalgrundlag
 - ▶ individuelle likviditets- og fundingrisici
 - ▶ likviditetsgrundlag
 - ▶ overordnet SREP-vurdering.
27. De kompetente myndigheder bør sikre, at alle disse scorer gennemgås regelmæssigt og som minimum med den hyppighed, der er angivet i afsnit 2.4, samt hurtigst muligt i tilfælde af væsentlige nye resultater eller hændelser.
28. Ved vurderingen af de enkelte SREP-elementer bør de kompetente myndigheder beregne en risikoscore i intervallet fra "1" (ingen mærkbar risiko) til "4" (høj risiko), som afspejler deres "tilsynsmæssige vurdering" af risikoen, baseret på de relevante beregningstabeller i afsnittene om de pågældende elementer. De kompetente myndigheder bør tage udgangspunkt i de ledsagende "betragtninger", der er anført i disse tabeller, når de træffer deres tilsynsafgørelser (det er altså ikke nødvendigt, at instituttet matcher alle de "betragtninger", der er knyttet til risikoscoren "1", for at det kan opnå en risikoscore på "1"), og/eller videreudvikle dem eller tilføje yderligere betragtninger. De kompetente myndigheder bør tildele risikoscoren "4" for den værste mulige vurdering (selv om instituttets situation er værre end den, der beskrives i "betragtningerne" vedrørende risikoscoren "4", skal der alligevel tildeles en risikoscore på "4").
29. De kompetente myndigheder kan ved anvendelsen af retningslinjerne indføre aggregeringsmetoder og en mere granulær scoring til interne formål (f.eks. ressourceplanlægning), såfremt de holder sig inden for den overordnede scoringsramme i disse retningslinjer.

30. De kompetente myndigheder bør sikre, at de ved scoringen af de individuelle risici angiver risikoens potentielle tilsynsmæssige virkninger for instituttet efter at have undersøgt kvaliteten af den risikostyring, der skal mindske disse virkninger.
31. De kompetente myndigheder bør sikre, at scoringen af forretningsmodellen, den interne ledelse og kontrollen på institutniveau, kapitalgrundlaget og likviditetsgrundlaget opfylder følgende målsætninger:
- ▶ angiver, hvilken trussel de vurderede SREP-elementer udgør for instituttets levedygtighed, i betragtning af de individuelle risikovurderinger
 - ▶ angiver sandsynligheden for, at der træffes tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe problemer
 - ▶ angiver sandsynligheden for, at der træffes foranstaltninger til tidlig indgriben, og udløser sådanne foranstaltninger.
32. De kompetente myndigheder bør sikre, at scoringen af den overordnede SREP-vurdering opfylder følgende målsætninger:
- ▶ angiver instituttets generelle levedygtighed
 - ▶ angiver sandsynligheden for, at der træffes foranstaltninger til tidlig indgriben, og udløser sådanne foranstaltninger
 - ▶ fastslår, om instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, ved vurdering af instituttets generelle levedygtighed.
33. De kompetente myndigheder bør fastsætte en overordnet SREP-score i intervallet fra "1" til "4" under hensyntagen til instituttets generelle levedygtighed. Når det fremgår af resultatet af den overordnede SREP-vurdering, at et institut kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som omhandlet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU, bør de kompetente myndigheder vælge værdien "F" og kontakte afviklingsmyndighederne ifølge proceduren i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.3 Organisatoriske ordninger

34. De kompetente myndigheder bør med henblik på SREP-processens gennemførelse sikre, at deres organisatoriske ordninger mindst omfatter følgende:
- a. en beskrivelse af tilsynspersonalets roller og ansvar i forbindelse med SREP-processens gennemførelse og de relevante rapporteringsveje både under normale forhold og i nødsituationer
 - b. procedurer for dokumentering og registrering af resultater og tilsynsafgørelser

- c. ordninger for godkendelse af resultater og risikoscorer samt eskaleringsprocedurer, når der foreligger afvigende holdninger hos den kompetente myndighed, både under normale forhold og i nødsituationer
 - d. ordninger for etablering af dialog med instituttet ifølge den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.4, med henblik på at vurdere de enkelte SREP-elementer
 - e. ordninger for formidling af SREP-resultater til instituttet, som også afspejler samarbejdet inden for tilsynskollegier i forbindelse med grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af. Disse formidlingsordninger bør især omfatte regler om høring af instituttet, før SREP-resultaterne færdiggøres i form af fælles kapital- og likviditetsbeslutninger, i overensstemmelse med kravene i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 af 23. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav i henhold til direktiv 2013/36/EU.
35. De kompetente myndigheder bør i deres ordninger for dialogen med institutterne præcisere arten og granulariteten af den information, der fremlægges som SREP-resultater, og tage stilling til, om den samlede SREP-score og scorerne for de enkelte SREP-elementer kan meddeles. De kompetente myndigheder bør til disse formål også tage hensyn til følgerne af, at institutterne meddeles disse scorer, i forhold til de forpligtelser til offentliggørelse, som de pålægges i forordning (EU) nr. 596/2014 samt direktiv 2014/57/EU og 2004/109/EF.

2.4 Proportionalitet og tilsynsmæssigt engagement

36. De kompetente myndigheder bør anvende proportionalitetsprincippet med hensyn til omfanget, hyppigheden og intensiteten af det tilsynsmæssige engagement og dialogen med instituttet og fastsætte tilsynsmæssige forventninger til de standarder, instituttet bør opfylde, i overensstemmelse med instituttets kategori.
37. Med hensyn til hyppigheden og intensiteten af det tilsynsmæssige engagement bør de kompetente myndigheder ved planlægningen af SREP-aktiviteter rette sig efter følgende minimumsengagementsmodel (der også skitseres i tabel 1):

Kategori 1-institutter

- ▶ De kompetente myndigheder bør overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal.
- ▶ De kompetente myndigheder bør udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året.
- ▶ De kompetente myndigheder bør ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst én gang om året. For kapitalvurderingsrisici og likviditets-

og fundingrisici bør der som minimum foretages en vurdering af de væsentligste individuelle risici.

- ▶ De kompetente myndigheder bør underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året og navnlig fremlægge:
 - en redegørelse for størrelsen og sammensætningen af det kapitalgrundlag, som instituttet skal have, og som er større end krævet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, vedrørende de risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i denne forordning
 - en redegørelse for den likviditet, der besiddes, og eventuelle særlige likviditetskrav, der stilles af den kompetente myndighed
 - en redegørelse for andre tilsynsforanstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben, som den kompetente myndighed påtænker at iværksætte.
- ▶ De kompetente myndigheder bør have et løbende engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse med henblik på at vurdere hvert SREP-element.

Kategori 2-institutter

- ▶ De kompetente myndigheder bør overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal.
- ▶ De kompetente myndigheder bør udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året.
- ▶ De kompetente myndigheder bør ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst hvert andet år. For kapitalvurderingsrisici og likviditets- og fundingrisici bør der som minimum foretages en vurdering af de væsentligste individuelle risici.
- ▶ De kompetente myndigheder bør underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst hvert andet år og navnlig fremlægge:
 - en redegørelse for størrelsen og sammensætningen af det kapitalgrundlag, som instituttet skal have, og som er større end krævet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, vedrørende de risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i denne forordning
 - en redegørelse for den likviditet, der besiddes, og eventuelle særlige likviditetskrav, der stilles af den kompetente myndighed

- en redegørelse for andre tilsynsforanstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben, som den kompetente myndighed påtænker at iværksætte.
- ▶ De kompetente myndigheder bør have et løbende engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse med henblik på at vurdere hvert SREP-element.

Kategori 3-institutter

- ▶ De kompetente myndigheder bør overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal.
- ▶ De kompetente myndigheder bør udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året.
- ▶ De kompetente myndigheder bør ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst hvert tredje år eller hyppigere, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger om den pågældende risiko. For kapitalvurderingsrisici og likviditets- og fundingrisici bør der som minimum foretages en vurdering af de væsentligste individuelle risici.
- ▶ De kompetente myndigheder bør underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst hvert tredje år og navnlig fremlægge:
 - en redegørelse for størrelsen og sammensætningen af det kapitalgrundlag, som instituttet skal have, og som er større end krævet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, vedrørende de risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i denne forordning
 - en redegørelse for den likviditet, der besiddes, og eventuelle særlige likviditetskrav, der stilles af den kompetente myndighed
 - en redegørelse for andre tilsynsforanstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben, som den kompetente myndighed påtænker at iværksætte.
- ▶ De kompetente myndigheder bør have et risikobaseret engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse (dvs. om nødvendigt) med henblik på at vurdere væsentlige risikoelementer.

Kategori 4-institutter

- ▶ De kompetente myndigheder bør overvåge nøgletalsindikatorer hvert kvartal.
- ▶ De kompetente myndigheder bør udarbejde et dokumenteret resumé af den overordnede SREP-vurdering mindst én gang om året.

- ▶ De kompetente myndigheder bør ajourføre vurderingerne af alle individuelle SREP-elementer mindst hvert tredje år eller hyppigere, hvis der fremkommer væsentlige nye oplysninger om den pågældende risiko. For kapitalvurderingsrisici og likviditets- og fundingrisici bør der som minimum foretages en vurdering af de væsentligste individuelle risici.
- ▶ De kompetente myndigheder bør underrette instituttet om resultatet af den overordnede SREP-vurdering mindst hvert tredje år og navnlig fremlægge:
 - en redegørelse for størrelsen og sammensætningen af det kapitalgrundlag, som instituttet skal have, og som er større end krævet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, vedrørende de risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i denne forordning
 - en redegørelse for den likviditet, der besiddes, og eventuelle særlige likviditetskrav, der stilles af den kompetente myndighed
 - en redegørelse for andre tilsynsforanstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben, som den kompetente myndighed påtænker at iværksætte.
- ▶ De kompetente myndigheder bør have et engagement og være i dialog med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse mindst hvert tredje år.

Tabel 1. Anvendelse af SREP på forskellige kategorier af institutter

Kategori	Overvågning af nøgletals-indikatorer	Vurdering af alle SREP-elementer (mindst)	Resumé af den overordnede SREP-vurdering	Minimumsniveau for engagement/dialog
1	Hvert kvartal	Hvert år	Hvert år	Løbende engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse; engagement med instituttet med henblik på vurdering af hvert element.
2	Hvert kvartal	Hvert andet år	Hvert år	Løbende engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse; engagement med instituttet med henblik på vurdering af hvert element.
3	Hvert kvartal	Hvert tredje år	Hvert år	Risikobaseret engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse; engagement med instituttet med henblik på vurdering af væsentlige risikoelementer.
4	Hvert kvartal	Hvert tredje år	Hvert år	Engagement med instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse

				mindst hvert tredje år.
--	--	--	--	-------------------------

38. Hvis de kompetente myndigheder finder, at institutter har lignende risikoprofiler, kan de foretage tematiske SREP-vurderinger af flere institutter i forbindelse med en enkelt vurdering (der kan f.eks. foretages en forretningsmodelanalyse for alle mindre realkreditinstitutter, hvis det forventes, at de har samme problemer i forhold til levedygtighed).
39. De kompetente myndigheder bør, uanset hvilken kategori instituttet tilhører, fastsætte et supplerende engagementsniveau baseret på resultaterne af tidligere vurderinger af SREP-elementer, hvor der kræves mere omfattende tilsynsressourcer og en højere intensitet, hvis instituttet har opnået en utilfredsstillende samlet SREP-score (i hvert fald på midlertidigt grundlag).
40. Hvad angår institutter, som er omfattet af det tilsynsprogram, der kræves i artikel 99 i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente myndigheder sikre, at engagementsniveauet og anvendelsen af SREP fastlægges i dette program, der træder i stedet for de ovenfor nævnte krav.
41. De kompetente myndigheder bør ved planlægningen af SREP-aktiviteter lægge særlig vægt på at koordinere deres aktiviteter med andre parter, der medvirker direkte eller indirekte i vurderingen, især når der kræves input fra instituttet og/eller andre kompetente myndigheder, der medvirker i tilsynet med grænseoverskridende koncerner, jf. afsnit 11.
42. Når de kompetente myndigheder iværksætter SREP-processen på grundlag af disse retningslinjer, bør de af hensyn til proportionaliteten anerkende, at de forskellige elementer, metodemæssige aspekter og vurderingskomponenter, der er omhandlet i afsnit 4, 5, 6 og 8, ikke er lige relevante for alle institutter. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, fastlægge vurderingens granularitet i forhold til den kategori, som instituttet tilhører, og i forhold til instituttets størrelse, art, forretningsmodel og kompleksitet.

Afsnit 3. Overvågning af nøgletalsindikatorer

44. De kompetente myndigheder bør sørge for regelmæssig overvågning af finansielle og ikkefinansielle nøgletalsindikatorer for at holde øje med ændringer i institutternes finansielle situation og risikoprofil. De kompetente myndigheder bør også anvende denne overvågning til at identificere behovet for ajourføring af vurderingen af SREP-elementer, når der fremkommer væsentlige nye oplysninger uden for rammerne af de planlagte tilsynsaktiviteter. Hvis overvågningen afslører væsentlige ændringer af instituttets risikoprofil eller uregelmæssigheder i forbindelse med indikatorerne, bør de kompetente myndigheder undersøge, hvad dette skyldes, og om nødvendigt tage deres vurdering af det relevante SREP-element op til revision i lyset af de nye oplysninger.
45. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med den minimumsengagementsmodel, der beskrives i afsnit 2, overvåge finansielle og ikkefinansielle nøgletalsindikatorer mindst én gang i kvartalet for alle institutter. Afhængig af de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet eller den pågældende situation, kan de kompetente myndigheder dog indføre hyppigere overvågning under hensyntagen til de underliggende oplysninger, der er til rådighed (f.eks. markedsdata).
46. De kompetente myndigheder bør etablere overvågningssystemer og -mønstre, der gør det muligt at identificere væsentlige ændringer og uregelmæssigheder i indikatorernes udvikling, og fastsætte tærskler, når dette er relevant. De kompetente myndigheder bør også fastlægge eskaleringsprocedurer for alle relevante indikatorer (eller kombinationer af indikatorer), der er omfattet af overvågningen, for at sikre, at uregelmæssigheder og væsentlige ændringer undersøges nærmere.
47. De kompetente myndigheder bør skræddersy de udvalgte indikatorer og deres tærskler efter de særlige forhold, der gør sig gældende for individuelle institutter eller grupper af institutter med samme karakteristika (peergrupper). Rammen af indikatorer, overvågningsmønstre og tærskler bør afspejle instituttets størrelse, kompleksitet, forretningsmodel og risikoprofil og omfatte de geografiske områder, sektorer og markeder, hvor instituttet opererer.
48. De kompetente myndigheder bør identificere de indikatorer, der skal gøres til genstand for regelmæssig overvågning, primært ud fra den regelmæssige tilsynsindberetning og ved brug af definitionerne i de fælles indberetningsstandarder. EBA's resultattavler og de indikatorer, der overvåges af EBA, kan i givet fald tilvejebringe de oplysninger, der kræves for at overvåge de enkelte institutter.
49. Den fastlagte ramme af indikatorer og resultaterne af overvågningen af nøgletalsindikatorer bør også benyttes som input til vurdering af kapitalvurderingsrisici og likviditets- og fundingrisici i forbindelse med de respektive SREP-elementer.

50. Overvågningsindikatorerne bør mindst omfatte følgende institutspecifikke indikatorer:
- a. finansielle indikatorer og risikoindikatorer for alle de risikokategorier, der er omhandlet af disse retningslinjer (se afsnit 6 og 8)
 - b. alle de værdier, der følger af anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 og af de nationale regler, der gennemfører direktiv 2013/36/EU, med henblik på beregning af tilsynsmæssige minimumsforanstaltninger (kernekapital (CT1), likviditetsdækningsgrad (LCR), net stable funding ratio (NSFR) osv.)
 - c. minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) som fastlagt i direktiv 2014/59/EU
 - d. relevante markedsbaserede indikatorer (aktiekurser, credit default swap-spænd (CDS-spænd), obligationsspænd osv.)
 - e. eventuelle genopretningsindikatorer, der anvendes i instituttets egne genopretningsplaner.
51. De kompetente myndigheder bør ud over institutspecifikke indikatorer om muligt angive relevante makroøkonomiske indikatorer for de geografiske områder, sektorer og markeder, hvor instituttet opererer.
52. De kompetente myndigheder bør iværksætte yderligere undersøgelser, hvis de identificerer væsentlige ændringer eller uregelmæssigheder i indikatorer (især hvis ændringerne afviger fra peergruppens resultater). De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt:
- a. fastlægge årsagen og vurdere omfanget af de potentielle tilsynsmæssige virkninger for instituttet
 - b. dokumentere årsagen og vurderingsresultatet
 - c. tage risikovurderingen og SREP-scoren op til revision i lyset af nye resultater, hvor det er relevant.
53. De kompetente myndigheder bør også overveje, om den regelmæssige overvågning af finansielle og ikkefinansielle nøgletalsindikatorer bør suppleres af en gennemgang af eventuelle uafhængige markedsundersøgelser og -analyser, der kan være kilde til interessante alternative synspunkter.

Afsnit 4. Forretningsmodelanalyse

4.1 Generelle betragtninger

54. I dette afsnit fastsættes der kriterier for vurdering af instituttets forretningsmodel og -strategi. De kompetente myndigheder bør anvende denne vurdering for et institut på samme måde, som det sker ved den overordnede SREP-vurdering, men den kan også anvendes for forretningsområder eller produktlinjer eller på tematisk grundlag.
55. De kompetente myndigheder bør uden at gribe ind i instituttets ledelsesorgans ansvar for at varetage og tilrettelægge driften eller angive præferencer for bestemte forretningsmodeller foretage regelmæssige forretningsmodelanalyser (BMA) for at vurdere forretningsmæssige og strategiske risici og afgøre:
- ▶ hvor levedygtig instituttets nuværende forretningsmodel er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast inden for de følgende 12 måneder
 - ▶ hvor holdbar instituttets strategi er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast mindst tre år frem i tiden baseret på instituttets strategiplaner og finansielle prognoser.
56. De kompetente myndigheder bør lægge resultatet af forretningsmodelanalysen til grund for deres vurdering af alle de øvrige SREP-elementer. De kompetente myndigheder kan – navnlig med hensyn til den kvantitative vurdering af forretningsmodellen – vurdere specifikke aspekter af forretningsmodelanalysen i forbindelse med vurderingen af andre SREP-elementer (f.eks. kan fundingstrukturen belyses i forbindelse med vurderingen af likviditetsrisiciene).
57. De kompetente myndigheder bør også lægge forretningsmodelanalysen til grund, når de identificerer de alvorlige svagheder ved instituttet, der med størst sandsynlighed vil få væsentlig indvirkning på instituttet/føre til dets sammenbrud i fremtiden.
58. De kompetente myndigheder bør benytte følgende fremgangsmåde i forbindelse med forretningsmodelanalysen:
- a. foreløbig vurdering
 - b. identificering af fokusområder
 - c. vurdering af forretningsmiljøet
 - d. kvantitativ analyse af den nuværende forretningsmodel
 - e. kvalitativ analyse af den nuværende forretningsmodel

- f. analyse af den fremadrettede strategi og de finansielle planer (herunder planlagte ændringer af forretningsmodellen)
 - g. vurdering af forretningsmodellens levedygtighed
 - h. vurdering af strategiens holdbarhed
 - i. identificering af alvorlige svagheder, som instituttets forretningsmodel og -strategi medfører eller kan medføre for dette institut
 - j. opsummering af resultater og scoring.
59. De kompetente myndigheder bør som minimum anvende følgende kilder til kvantitative og kvalitative oplysninger i forbindelse med forretningsmodelanalysen:
- a. instituttets strategiplan/-er med prognoser for indeværende og efterfølgende år og de underliggende økonomiske antagelser
 - b. indberetning af regnskabsdata (f.eks. fremlagte resultatopgørelser og balancer)
 - c. lovpligtig indberetning (fælles indberetning (COREP), indberetning af regnskabsdata (FINREP) og eventuelle kreditregistre)
 - d. intern rapportering (ledelsesinformation, kapitalplanlægning, rapportering af oplysninger om likviditet og interne risikorapporter)
 - e. genopretnings- og afviklingsplaner
 - f. rapporter fra tredjeparter (f.eks. revisionsrapporter og rapporter fra aktie-/kreditanalytikere)
 - g. andre relevante studier/undersøgelser (udarbejdet af f.eks. Den Internationale Valutafond (IMF), makroprudentielle myndigheder og institutioner samt EU-institutioner).

4.2 Foreløbig vurdering

60. De kompetente myndigheder bør analysere instituttets vigtigste aktiviteter, geografiske tilstedeværelse og markedsposition for – på det højeste konsolideringsniveau i den pågældende jurisdiktion – at identificere instituttets:
- a. vigtigste geografiske områder
 - b. vigtigste datterselskaber/filialer
 - c. vigtigste forretningsområder

- d. vigtigste produktlinjer.
61. De kompetente myndigheder bør til dette formål undersøge en række relevante parametre i forhold til vurderingstidspunktet og ændringer over tid. Disse parametre bør omfatte:
- a. bidrag til de samlede indtægter/udgifter
 - b. andel af aktiverne
 - c. andel af den samlede risikoeksponering (TREA)
 - d. markedsposition.
62. De kompetente myndigheder bør anvende denne foreløbige vurdering til at:
- a. fastlægge forretningsområdets omfang: de kompetente myndigheder bør fastlægge, hvilke geografiske områder, datterselskaber/filialer, forretningsområder og produktlinjer der er væsentligst, ud fra deres bidrag til overskuddet (f.eks. baseret på driftsregnskabet), risikoen (f.eks. baseret på TREA eller andre risikoforanstaltninger) og/eller organisatoriske/lovbestemte prioriteringer (f.eks. særlige krav om, at offentlige banker skal tilbyde bestemte produkter). De kompetente myndigheder bør anvende disse oplysninger til at identificere, hvad forretningsmodelanalysen bør fokusere på (dette beskrives nærmere i afsnit 4.3)
 - b. identificere peergruppen: de kompetente myndigheder bør fastlægge den peergruppe, der er relevant for instituttet; den kompetente myndighed bør i forbindelse med forretningsmodelanalysen fastlægge peergruppen på grundlag af konkurrerende produktlinjer/forretningsområder, der er rettet mod samme indtægtskilde eller samme kunder (f.eks. forskellige institutters kreditkortvirksomhed rettet mod kreditkortbrugere i et givet land)
 - c. bidrage til anvendelsen af proportionalitetsprincippet: de kompetente myndigheder kan anvende resultaterne af den foreløbige vurdering, når de skal inddele institutterne i kategorier i forhold til deres kompleksitet (jf. afsnit 2.1.1).

4.3 Identificering af fokusområder for forretningsmodelanalysen

63. De kompetente myndigheder bør fastlægge forretningsmodelanalysens fokus. De bør fokusere på de forretningsområder, der er vigtigst i forhold til den nuværende forretningsmodels levedygtighed eller fremtidige holdbarhed og/eller har størst potentiale til at øge instituttets eksponering for eksisterende eller nye svagheder. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:
- a. forretningsområdets omfang – om visse forretningsområder er særligt vigtige i forhold til at give overskud (eller tab)

- b. tidligere tilsynsresultater – om resultaterne for andre SREP-elementer indikerer, at visse forretningsområder bør undersøges nærmere
- c. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter – om revisionsfunktionen har identificeret specifikke problemer i forbindelse med visse forretningsområders holdbarhed eller levedygtighed
- d. betydningen for strategiplaner – om der findes forretningsområder, som instituttet ønsker at satse meget mere eller mindre på
- e. resultater af den tematiske tilsyns kontrol – om en sektorspecifik analyse har afsløret fælles underliggende problemer, der kræver yderligere institutspecifik analyse
- f. observerede ændringer i forretningsmodellen – om der er observeret konkrete ændringer i forretningsmodellen, som er indtruffet, uden at instituttet har givet meddelelse om planlagte ændringer eller fremlagt nye strategiplaner
- g. peersammenligninger – om et forretningsområde har udviklet sig på en atypisk måde (været afvigende) sammenlignet med tilsvarende institutter.

4.4 Vurdering af forretningsmiljøet

64. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af forretningsmiljøet for at vurdere, om et instituts strategiske antagelser er troværdige. De skal i den forbindelse tage hensyn til de aktuelle og fremtidige erhvervsforhold, som et institut er eller kan blive underlagt, baseret på dets primære eller væsentlige geografiske og forretningsmæssige eksponeringer. De kompetente myndigheder bør som led i denne vurdering opnå en bedre forståelse af udviklingen i de makroøkonomiske og markedsmæssige tendenser og peergruppens strategiske målsætninger.
65. De kompetente myndigheder bør anvende denne analyse til at få en bedre forståelse af:
- a. de makroøkonomiske nøglevariabler, som den relevante enhed eller det relevante produkt eller segment, der vurderes, er eller kan blive underlagt, baseret på de vigtigste geografiske områder. Eksempler på nøglevariabler er bruttonationalproduktet (BNP), ledighedsprocenten, rentesatserne og boligprisindekserne
 - b. det konkurrencemæssige landskab og dets forventede udvikling i betragtning af peergruppens aktiviteter. Eksempler på de områder, der bør ses på, er den forventede vækst på målmarkedet (f.eks. markedet for boliglån) samt aktiviteter og planer for de største konkurrenter på målmarkedet

- c. generelle markedstendenser, der kan påvirke instituttets resultater og rentabilitet. Dette bør som minimum omfatte lovgivningsmæssige tendenser (f.eks. ændringer i reglerne om fordeling af detailbankprodukter), teknologiske tendenser (f.eks. flytning af visse former for handel til elektroniske platforme) og samfundsmæssige/demografiske tendenser (f.eks. større efterspørgsel efter islamiske bankfaciliteter).

4.5 Analyse af den nuværende forretningsmodel

66. De kompetente myndigheder bør foretage kvantitative og kvalitative analyser for at undersøge, hvilke midler og metoder institutter benytter sig af for at operere og skabe overskud.

4.5.1 Kvantitativ analyse

67. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af de kvantitative aspekter af instituttets nuværende forretningsmodel for at belyse dets økonomiske resultater, og i hvilket omfang disse resultater skyldes, at dets risikovillighed er større eller mindre end tilsvarende institutters.
68. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:
 - a. driftsregnskabet, herunder tendenser: de kompetente myndigheder bør vurdere instituttets underliggende rentabilitet (evt. uden medregning af ekstraordinære og enkeltstående poster), specificering af indkomststrømme, specificering af omkostninger, nedskrivninger og nøgletal (f.eks. nettorentemargin, omkostningsprocent og nedskrivning på udlån). De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken udvikling der er sket for de nævnte poster i de seneste år, og identificere underliggende tendenser
 - b. balancen, herunder tendenser: de kompetente myndigheder bør vurdere forholdet mellem aktiver og passiver, fundingstrukturen, ændringer i TREA og kapitalgrundlaget samt nøgletal (f.eks. egenkapitalforrentning, kernekapital og udækket finansieringsbehov). De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken udvikling der er sket for de nævnte poster i de seneste år, og identificere underliggende tendenser
 - c. koncentrationer, herunder tendenser: de kompetente myndigheder bør se på, hvilke koncentrationer der forekommer i resultatopgørelsen og balancen i forhold til kunder, sektorer og geografiske områder. De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken udvikling der er sket for de nævnte poster i de seneste år, og identificere underliggende tendenser
 - d. risikovillighed: de kompetente myndigheder bør undersøge, hvilke formelle grænser instituttet har fastsat for forskellige risikotyper (kreditrisiko,

fundingrisiko mv.), og hvorvidt de overholdes, for at klarlægge, hvilke risici instituttet er villigt til at påtage sig for at forbedre sine økonomiske resultater.

4.5.2 Kvalitativ analyse

69. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af de kvalitative aspekter af instituttets nuværende forretningsmodel for at belyse parametrene for dets succes og de vigtige faktorer, som denne succes afhænger af.
70. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:
- a. vigtige eksterne faktorer: de kompetente myndigheder bør afgøre, hvilke vigtige udefrakommende faktorer der har betydning for forretningsmodellens succes; disse faktorer kan bl.a. omfatte tredjepartsudbydere, mellemlid og specifikke lovgivningsmæssige parametre
 - b. vigtige interne faktorer: de kompetente myndigheder bør afgøre, hvilke vigtige indefrakommende faktorer der har betydning for forretningsmodellens succes; disse faktorer kan bl.a. omfatte it-platformenes kvalitet og den drifts- og ressourcemæssige kapacitet
 - c. franchise: de kompetente myndigheder bør afgøre, hvor stærke bånd instituttet har til sine kunder, leverandører og partnere; der kan bl.a. være tale om instituttets omdømme, effektive filialer, loyale kunder og effektive partnerskaber
 - d. konkurrencemæssige fordele: de kompetente myndigheder bør afgøre, på hvilke områder instituttet har en konkurrencemæssig fordel i forhold til tilsvarende institutter; disse fordele kan omfatte alle ovenstående faktorer (f.eks. kvaliteten af instituttets it-platforme) og andre faktorer (f.eks. instituttets globale netværk, omfanget af dets virksomhed eller produktudbudet).

4.6 Analyse af strategiplanen og de finansielle planer

71. De kompetente myndigheder bør foretage en kvantitativ og kvalitativ fremadrettet analyse af instituttets finansielle prognoser og strategiplan for at klarlægge, hvilke antagelser dets forretningsstrategi bygger på, og hvor troværdig og risikobetonet den er.
72. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:
- a. overordnet strategi: de kompetente myndigheder bør undersøge de vigtigste kvantitative og kvalitative ledelsesmæssige målsætninger
 - b. forventede økonomiske resultater: de kompetente myndigheder bør undersøge de forventede økonomiske resultater i forhold til de parametre, der indgår i den kvantitative analyse af den nuværende forretningsmodel, eller lignende parametre

- c. succesparametre for strategiplanen og den finansielle plan: de kompetente myndigheder bør afgøre, hvilke væsentlige ændringer af den nuværende forretningsmodel der foreslås med henblik på at opfylde målsætningerne
- d. antagelser: de kompetente myndigheder bør afgøre, om de antagelser, som instituttet baserer sin strategi og sine prognoser på, er troværdige og konsekvente; disse antagelser kan vedrøre makroøkonomiske parametre, markedsdynamik, øget volumen og fortjeneste for nøgleprodukter, segmenter og geografiske områder mv.
- e. gennemførelseskapacitet: de kompetente myndigheder bør fastlægge instituttets gennemførelseskapacitet baseret på ledelsens historiske evne til at følge tidligere strategier og prognoser og undersøge, hvor kompleks og ambitiøs strategien er sammenlignet med den nuværende forretningsmodel.

73. De kompetente myndigheder kan udføre dele af denne analyse sideløbende med den kvantitative og kvalitative analyse af den nuværende forretningsmodel, navnlig hvad angår analysen af de forventede økonomiske resultater og af succesparametrene for strategien.

4.7 Vurdering af forretningsmodellens levedygtighed

74. Når de kompetente myndigheder har foretaget de analyser, der er beskrevet i afsnit 4.4 og 4.5, bør de vurdere eller revurdere, hvor levedygtig instituttets nuværende forretningsmodel er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast inden for de følgende 12 måneder, baseret på kvantitative resultater, vigtige succesparametre og -faktorer og forretningsmiljøet.
75. De kompetente myndigheder bør vurdere, om afkastet er acceptabelt, efter følgende kriterier:
- a. egenkapitalforrentning (ROE) i forhold til egenkapitalomkostninger (COE) eller en tilsvarende værdi: de kompetente myndigheder bør undersøge, om forretningsmodellen sikrer et afkast, der overstiger omkostningerne (uden medregning af enkeltstående poster), baseret på ROE i forhold til COE; vurderingen kan også baseres på andre parametre såsom afkastningsgrad eller risikojusteret kapitalafkast (RAROC) og på ændringer i disse værdier gennem hele cyklussen
 - b. fundingstruktur: de kompetente myndigheder bør overveje, om instituttet har et passende fundingkombination set i forhold til forretningsmodellen og strategien; volatilitet eller skævheder i fundingkombinationen kan betyde, at en forretningsmodel eller -strategi ikke er levedygtig eller holdbar inden for det aktuelle eller fremtidige forretningsmiljø, selv om afkastet er større end omkostningerne

- c. risikovillighed: de kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttets forretningsmodel eller -strategi med hensyn til individuelle risici (f.eks. kredit- eller markedsrisikoen) eller mere generelt baseres på en risikovillighed, som anses for høj eller afvigende i forhold til peergruppen, for at opnå et tilstrækkeligt afkast.

4.8 Vurdering af holdbarheden af instituttets strategi

76. Når de kompetente myndigheder har foretaget de analyser, der er beskrevet i afsnit 4.4 og 4.5, bør de som nævnt vurdere eller revurdere, hvor holdbar instituttets strategi er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast mindst tre år frem i tiden, baseret på instituttets strategiplaner og finansielle prognoser og den tilsynsmæssige vurdering af forretningsmiljøet.
77. De kompetente myndigheder bør bl.a. vurdere, hvor holdbar instituttets strategi er, i forhold til:
 - a. hvor troværdige instituttets antagelser og forventede økonomiske resultater er sammenlignet med den tilsynsmæssige vurdering af det aktuelle og fremtidige forretningsmiljø
 - b. hvordan den tilsynsmæssige vurdering af forretningsmiljøet (hvis denne afviger fra instituttets antagelser) vil påvirke de forventede økonomiske resultater
 - c. risikoniveauet for strategien (dvs. hvor kompleks og ambitiøs strategien er sammenlignet med den nuværende forretningsmodel) and den heraf følgende sandsynlighed for succes baseret på instituttets forventede gennemførelseskapacitet (set ud fra instituttets succes med at gennemføre tidligere strategier af samme omfang eller de resultater, strategiplanen har haft indtil nu).

4.9 Identificering af alvorlige svagheder

78. Når de kompetente myndigheder har afsluttet forretningsmodelanalysen, bør de vurdere, hvilke alvorlige svagheder instituttets forretningsmodel og -strategi medfører eller kan medføre for dette institut, herunder:
 - a. negative forventninger til de økonomiske resultater
 - b. anvendelse af en urealistisk strategi
 - c. for stor koncentration eller volatilitet (f.eks. med hensyn til indtjening)
 - d. overdreven risikotagning
 - e. problemer med fundingstrukturen og/eller

- f. væsentlige eksterne problemer (f.eks. lovgivningsmæssigt pres i form af krav om ring-fencing af forretningsenheder).

79. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere levedygtigheden af instituttets forretningsmodel og holdbarheden af dets strategi og træffe de nødvendige foranstaltninger til at håndtere problemer og tvivlsspørgsmål.

4.10 Opsummering af resultater og scoring

80. De kompetente myndigheder bør med afsæt i vurderingen af forretningsmodellens levedygtighed og holdbarhed foretage en samlet vurdering af forretningsmodellens levedygtighed og strategiens holdbarhed og af de potentielle risici for instituttets levedygtighed, der måtte have vist sig ved denne vurdering. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 2.

Tabel 2. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for forretningsmodellen og -strategien

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Forretningsmodellen og -strategien udgør ingen mærkbar risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver et solidt og stabilt afkast, der er acceptabelt i forhold til dets risikovillighed og fundingstruktur. • Der findes ingen væsentlige koncentrationer af aktiver eller ikkeholdbare koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har en stærk konkurrencemæssig position på de markeder, hvor det er til stede, og en strategi, der forventes at styrke denne position. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på troværdige antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Strategiplanerne er passende i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.
2	Forretningsmodellen og -	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver sammenlignet med

	<p>strategien udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.</p>	<p>tilsvarende institutter og/eller hidtidige resultater et gennemsnitligt afkast, der generelt er acceptabelt i forhold til dets risikovillighed og fundingstruktur.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Der findes visse koncentrationer af aktiver eller koncentrerede indtægtskilder. • Instituttets produkter/tjenesteydelser er udsat for konkurrencemæssigt pres på et eller flere nøglemarkeder. Der hersker en vis tvivl om den strategi, der skal rette op på situationen. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på optimistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Strategiplanerne er rimelige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet, selv om de ikke modvirker enhver risiko.
3	<p>Forretningsmodellen og strategien udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver ofte et dårligt eller svingende afkast eller baserer sig på en risikovillighed eller fundingstruktur, der vækker tilsynsmæssig bekymring, for at opnå et passende afkast. • Der findes væsentlige koncentrationer af aktiver eller koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har en svag konkurrencemæssig position for sine produkter/tjenesteydelser på de markeder, hvor det er til stede, og det har muligvis ret få forretningsområder med gode fremtidsudsigter. Instituttets markedsandel kan være stærkt faldende. Der hersker tvivl om den strategi, der skal rette op på situationen. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på temmelig optimistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø.

		<ul style="list-style-type: none"> • Strategiplanerne er muligvis ikke troværdige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.
4	Forretningsmodellen og - strategien udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet giver et meget dårligt og meget svingende afkast eller baserer sig på en uacceptabel risikovillighed eller fundingstruktur for at opnå et passende afkast. • Instituttet har alt for store koncentrationer af aktiver eller ikkeholdbare koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har en meget svag konkurrencemæssig position for sine produkter/tjenesteydelser på de markeder, hvor det er til stede, og det beskæftiger sig med forretningsområder med meget dårlige fremtidsudsigter. Det er højst usandsynligt, at strategiplanerne vil kunne rette op på situationen. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på meget urealistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Strategiplanerne er ikke troværdige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.

Afsnit 5. Vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau

5.1 Generelle betragtninger

81. De kompetente myndigheder bør rette deres vurderinger af de interne ledelsesordninger og kontrollen på institutniveau mod at undersøge, om de er afpasset efter instituttets risikoprofil, forretningsmodel, størrelse og kompleksitet, og mod at klarlægge, i hvilket omfang instituttet overholder de krav og standarder for god intern ledelse og risikokontrol, der er fastsat i de gældende EU-retningslinjer og internationale retningslinjer på området. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering bedømme risikoen for, at dårlige ledelses- og kontrolordninger får væsentlige tilsynsmæssige virkninger, og deres betydning for instituttets levedygtighed.
82. I forbindelse med SREP-processen bør vurderingen af den interne ledelse og kontrollen på institutniveau omfatte følgende områder:
- a. den overordnede ramme for intern ledelse
 - b. virksomheds- og risikokulturen
 - c. ledelsesorganets organisering og funktion
 - d. aflønningspolitik og -praksis
 - e. risikostyringsrammen, herunder vurderingen af den interne kapital (ICAAP) og vurderingen af den interne likviditet (ILAAP)
 - f. rammen for intern kontrol, herunder den interne revisionsfunktion
 - g. informationssystemer og driftskontinuitet
 - h. genopretningsplanlægning.
83. Dette afsnit omhandler ikke de aspekter af ledelse og risikostyring/-kontrol, der er knyttet til individuelle risici (dvs. aspekter, der ikke gælder for hele instituttet). Kriterierne for vurdering af disse aspekter er beskrevet i afsnit 6 og 8.
84. Vurderingen af den interne ledelse og kontrollen på institutniveau bør danne grundlag for vurderingen af risikostyringen og -kontrollen i afsnit 6 og 8 og for vurderingen af ICAAP- og ILAAP-processen som led i SREP-kapitalvurderingen (afsnit 7) og SREP-likviditetsvurderingen (afsnit 9). Analysen af individuelle risici i forbindelse med ICAAP-beregninger/kapitalestimater, som gennemgås i afsnit 7, og de eventuelle mangler, der

konstateres dér, bør tilsvarende danne grundlag for vurderingen af den samlede ICAAP-ramme, der vurderes i dette afsnit.

5.2 Den overordnede ramme for intern ledelse

85. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende og gennemsigtig virksomhedsstruktur, der er "formålstjenlig", og har fastsat passende ledelsesordninger. Denne vurdering bør i overensstemmelse med EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse*¹ omfatte en vurdering af, om instituttet som minimum har godtgjort følgende:
- a. en robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, der både omfatter ledelsesorganet og dets udvalg
 - b. at ledelsesorganet kender og forstår instituttets operationelle struktur (bl.a. enhederne og sammenhængen og forbindelserne mellem dem samt strukturer til særlige formål eller beslægtede strukturer) og de risici, der er forbundet med den ("know-your-structure"-princippet)
 - c. risikopolitikker og politikker til identificering og undgåelse af interessekonflikter
 - d. en outsourcingpolitik og -strategi, som tager højde for de konsekvenser, outsourcing har for instituttets virksomhed, og de risici, det står over for, og outsourcingpolitikker, der opfylder kravene i CEBS's *Guidelines on outsourcing*²
 - e. at rammen for intern ledelse er gennemsigtig for interessenterne.

5.3 Virksomheds- og risikokultur

86. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en sund virksomheds- og risikokultur, der er afpasset efter omfanget, kompleksiteten og arten af dets virksomhed, og om det bygger på sunde og klart formulerede værdier, der tager hensyn til instituttets risikovillighed.
87. De kompetente myndigheder bør ifølge EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* vurdere:
- a. om ledelsesorganet har det overordnede ansvar for instituttet og fastlægger dets strategi
 - b. om ledelsesorganet fastsætter principper for god forvaltning, virksomhedsværdier og passende standarder, herunder uafhængige processer og procedurer for anonyme anmeldelser

¹ GL 44 af 27.9.2011.

² 14.12.2006.

- c. om instituttets etiske virksomheds- og risikokultur skaber et reelt udfordrende miljø, hvor det er muligt at fremføre forskellige synspunkter under beslutningsprocesserne (f.eks. ved udpegning af uafhængige medlemmer til ledelsesorganets udvalg)
- d. om det fremgår klart, at strategier og politikker formidles bredt til alle relevante medarbejdere, og om risikokulturen gælder på alle niveauer af instituttet.

5.4 Ledelsesorganets organisering og funktion

88. Ifølge EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* og EBA's *Retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner*³ bør de kompetente myndigheder vurdere:

- a. hvordan ledelsesorganet fastlægger, fører tilsyn med og regelmæssigt vurderer rammen for intern ledelse og de vigtigste komponenter heri
- b. om der findes et effektivt samarbejde mellem ledelsen og ledelsesorganets tilsynsfunktioner.

89. De kompetente myndigheder bør i henhold til artikel 91, stk. 12, i direktiv 2013/36/EU samt EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* og *Retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner* undersøge ledelsesorganets og dets udvalgs sammensætning og funktion og i den forbindelse vurdere:

- a. om organet har et tilstrækkeligt antal medlemmer og en passende sammensætning
- b. om medlemmerne er tilstrækkeligt engagerede og uafhængige
- c. om medlemmerne vurderes behørigt i forbindelse med deres udnævnelse og senere i forløbet
- d. om ledelsesorganets effektivitet kontrolleres
- e. om der findes en passende praksis og passende procedurer for intern ledelse for ledelsesorganet og dets udvalg, hvor det er relevant
- f. om medlemmerne får tilstrækkelig tid til at behandle risikorelaterede emner og får tilstrækkelig adgang til oplysninger om instituttets risikosituation.

³ EBA/GL/2012/06 af 22.11.2012.

5.5 Aflønningspolitik og -praksis

90. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en aflønningspolitik som omhandlet i artikel 92-96 i direktiv 2013/36/EU og en hensigtsmæssig aflønningspolitik for alle medarbejdere. De kompetente myndigheder bør i henhold til EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* og EBA's *Guidelines on remuneration policies and practices*⁴ vurdere:

- a. om aflønningspolitikken stemmer overens med instituttets risikoprofil og opretholdes, godkendes og overvåges af ledelsesorganet
- b. om de godtgørelsesordninger, der er indført, understøtter instituttets virksomhedsværdier og er afstemt med dets risikovillighed, forretningsstrategi og langsigtede interesser
- c. om medarbejdere, der har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, identificeres på en passende måde, og om forordning (EU) nr. 604/2014 anvendes korrekt, navnlig med hensyn til:
 - i. anvendelse af kvalitative og kvantitative kriterier til identificering af medarbejdere
 - ii. bestemmelser om undtagelse af medarbejdere, der kun identificeres efter de kvantitative kriterier i artikel 4 i forordning (EU) nr. 604/2014
- d. om aflønningspolitikken tilskynder til overdreven risikotagning
- e. om kombinationen af variabel og fast aflønning er passende, og om bestemmelserne om begrænsning af den variable lønkomponent – til 100 % af den faste lønkomponent (200 % med aktionærernes godkendelse) – overholdes, og der ikke udbetales variabel løn gennem ordninger eller metoder, der fører til manglende overholdelse af direktiv 2013/36/EU eller forordning (EU) nr. 575/2013.

5.6 Risikostyringsramme

91. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets ledelsesorgan har etableret en passende ramme for risikostyring og risikostyringsprocesser. Denne vurdering bør som minimum omfatte en gennemgang af:

- a. rammen for risikovillighed og risikostrategien
- b. ICAAP- og ILAAP-rammerne

⁴ 10.12.2010.

- c. stresstestkapaciteten.

5.6.1 Ramme for risikovillighed og risikostrategi

92. De kompetente myndigheder bør ved gennemgangen af et instituts ramme for risikovillighed og dets risikostrategi vurdere:

- a. om rammen for risikovillighed omfatter alle væsentlige risici, som instituttet eksponeres for, og indeholder risikogrænser, -tolerancer og -tærskler
- b. om rammen for risikovillighed og risikostrategien er konsekvente og gennemføres konsekvent
- c. om rammen for risikovillighed er fremadrettet og har samme tidshorisont som strategiplanen, og om den evalueres regelmæssigt
- d. om ledelsesorganet har et klart defineret ansvar for rammen for risikovillighed og påtager sig dette ansvar i praksis
- e. om der tages tilstrækkeligt hensyn til instituttets finansielle ressourcer (risikovilligheden bør svare til tilsynskravene vedrørende kapitalgrundlag og likviditet og til andre tilsynsforanstaltninger) i risikostrategien
- f. om der findes en skriftlig erklæring om instituttets risikovillighed, og om det fremgår, at den er blevet fremlagt for personalet.

93. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af risikostyringsrammen undersøge, i hvilket omfang den er indarbejdet i instituttets overordnede strategi, og hvordan den påvirker denne strategi. De kompetente myndigheder bør navnlig undersøge sammenhængen mellem strategiplanen, risikoen og kapital- og likviditetsstyringsrammerne.

5.6.2 ICAAP- og ILAAP-rammer

94. De kompetente myndigheder bør med jævne mellemrum kontrollere instituttets processer for vurdering af den interne kapital (ICAAP) og vurdering af den interne likviditet (ILAAP) og fastslå, om de er 1) forsvarlige, 2) effektive og 3) tilstrækkeligt omfattende, baseret på de kriterier, der er fastsat i dette afsnit. De kompetente myndigheder bør også undersøge, hvordan ICAAP- og ILAAP-processerne er integreret i de overordnede risikostyrings- og strategistyringsmetoder, herunder kapital- og likviditetsplanlægningen.

95. Disse vurderinger bør indgå i beregningen af krav om supplerende kapitalgrundlag og vurderingen af kapitalgrundlaget (se afsnit 7) og i vurderingen af likviditetsgrundlaget (se afsnit 9).

ICAAP- og ILAAP-processernes forsvarlighed

96. De kompetente myndigheder bør for at afgøre, om ICAAP- og ILAAP-processerne er forsvarlige, undersøge, om de politikker, processer, input og modeller, der indgår i ICAAP- og ILAAP-processerne, står i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse vurdere, om ICAAP- og ILAAP-processerne er egnede til at fastlægge og opretholde den interne kapital og likviditet, der er nødvendig for at dække de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og for at træffe forretningsmæssige beslutninger (f.eks. om allokering af kapital som led i forretningsplanen), bl.a. i stresssituationer, jf. CEBS' *Guidelines on stress testing*⁵.
97. Når de kompetente myndigheder vurderer, om ICAAP- og ILAAP-processerne er forsvarlige, bør de, hvor det er relevant, undersøge:
- om institutternes metoder og antagelser er hensigtsmæssige og konsekvente for alle risici, bygger på solide empiriske inputdata, benytter velkalibrerede parametre og anvendes ensartet for risikomåling og kapital- og likviditetsstyring
 - om konfidensniveauet svarer til risikovilligheden, og om den interne diversificering bygger på antagelser, der afspejler forretningsmodellen og risikostrategierne
 - om fastsættelsen og sammensætningen af den tilgængelige interne kapital eller likviditet, der indgår i instituttets ICAAP- og ILAAP-proces, stemmer overens med de risici, som instituttet har konstateret, og kan tages i betragtning ved beregning af kapitalgrundlaget og likviditetsbufferne
 - om fordelingen/allokeringen af den tilgængelige interne kapital og likviditet mellem forretningsområder eller retlige enheder afspejler den risiko, som de hver især er eller kan blive eksponeret for, korrekt, og om der tages tilstrækkeligt hensyn til eventuelle retlige eller operationelle hindringer for overførsel af disse ressourcer.

ICAAP- og ILAAP-processernes effektivitet

98. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurderingen af ICAAP- og ILAAP-processernes effektivitet undersøge, hvordan de anvendes i beslutnings- og ledelsesprocesserne på alle niveauer i instituttet (f.eks. til fastsættelse af grænser eller måling af resultater). De kompetente myndigheder bør vurdere, hvordan instituttet anvender ICAAP- og ILAAP-processerne i forbindelse med sin risiko-, kapital- og likviditetsstyring (brugstest). De bør ved denne vurdering tage hensyn til, hvilke forbindelser og funktionelle sammenhænge der er mellem ICAAP-/ILAAP-processerne og rammen for risikovillighed, risikostyring og likviditets- og kapitalstyring, herunder de fremadrettede

⁵ GL 32 af 26.8.2010.

finansieringsstrategier, og hvorvidt dette er passende i forhold til forretningsmodellen og instituttets kompleksitet.

99. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere, om instituttet har politikker, procedurer og værktøjer med henblik på:

- a. klar identificering af de funktioner og/eller ledelsesudvalg, der er ansvarlige for de forskellige elementer i ICAAP- og ILAAP-processerne (f.eks. modellering og kvantificering, intern revision og validering, overvågning og rapportering samt eskalering af problemer)
- b. kapital- og likviditetsplanlægning: beregning af fremadrettede kapital- og likviditetsressourcer (bl.a. som led i formodede stressscenarier) i tilknytning til den overordnede strategi eller vigtige transaktioner
- c. allokering og overvågning af kapital- og likviditetsressourcer på tværs af forretningsområder og risikotyper (f.eks. risikogrænser for forretningsområder, enheder eller individuelle risici, som stemmer overens med formålet om at sikre, at instituttets interne kapital- og likviditetsressourcer som helhed er tilstrækkelige)
- d. regelmæssig og hurtig rapportering af kapital- og likviditetsgrundlaget til den øverste ledelse og ledelsesorganet. Rapporteringshyppigheden bør afpasses efter risiciene og udviklingen i instituttets forretningsvolumen, eksisterende interne buffere og den interne beslutningsproces for at gøre det muligt for instituttets ledelse at træffe afhjælpende foranstaltninger, før kapital- eller likviditetsgrundlaget bringes i fare
- e. oplysning af den øverste ledelse og ledelsesorganet og iværksættelse af tiltag, hvis forretningsstrategien og/eller væsentlige individuelle transaktioner ikke er forenelige med ICAAP-processen og den tilgængelige interne kapital (f.eks. at den øverste ledelse godkender en vigtig transaktion, når denne transaktion kan få væsentlig indflydelse på den tilgængelige interne kapital) og med ILAAP-processen.

100. De kompetente myndigheder bør vurdere, om ledelsesorganet lægger tilstrækkelig vægt på og har tilstrækkeligt kendskab til ICAAP- og ILAAP-processerne og resultaterne heraf. De bør navnlig undersøge, om ledelsesorganet godkender ICAAP- og ILAAP-rammerne og -resultaterne og, hvor det er relevant, resultaterne af den interne validering af ICAAP- og ILAAP-processerne.

101. De kompetente myndigheder bør vurdere, i hvilket omfang ICAAP- og ILAAP-processerne er fremadrettede. De kompetente myndigheder bør i den forbindelse vurdere, om ICAAP- og ILAAP-processerne er forenelige med kapital- og likviditetsplanerne og med strategiplanerne.

ICAAP- og ILAAP-processernes omfang

102. De kompetente myndigheder bør vurdere, om ICAAP- og ILAAP-processerne dækker forretningsområder og retlige enheder og de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og om ICAAP- og ILAAP-processerne opfylder de lovgivningsmæssige krav. De bør bl.a. vurdere:

- a. om ICAAP- og ILAAP-processerne gennemføres på en ensartet og forholdsmæssig måde for alle instituttets relevante forretningsområder og retlige enheder med hensyn til identificering og vurdering af risici
- b. om ICAAP- og ILAAP-processerne omfatter alle væsentlige risici, uanset om risikoen stammer fra enheder, der ikke er konsolideret (til formålet oprettede selskaber (SPV'er) eller til formålet oprettede enheder (SPE'er))
- c. om eventuelle forskelle i enhedens interne ledelsesordninger eller -processer i forhold til de øvrige enheder i koncernen er berettigede (det kan f.eks. være berettiget, at avancerede modeller kun tages i brug af en del af koncernen, fordi der mangler tilstrækkelige data til at opstille parametre for visse forretningsområder eller retlige enheder, forudsat at disse forretningsområder eller retlige enheder ikke giver anledning til risikokoncentration for den resterende portefølje).

5.6.3 Stresstest

103. De kompetente myndigheder bør i henhold til CEBS' *Guidelines on stress testing* vurdere instituttets stresstestprogrammer, herunder om der er udvalgt passende og relevante scenarier, og de underliggende antagelser, metoder og infrastrukturer samt brugen af stresstestresultater. Der bør som minimum foretages en vurdering af:

- a. i hvilket omfang stresstest er indarbejdet i instituttets risikostyringsramme
- b. instituttets kapacitet og infrastruktur, herunder data, til gennemførelse af stresstestprogrammet inden for individuelle forretningsområder og enheder og på tværs af koncernen, hvor dette er relevant
- c. inddragelsen af den øverste ledelse og ledelsesorganet i stresstestprogrammer
- d. integrering af stresstest og resultater heraf i instituttets beslutningsprocesser.

5.7 Ramme for intern kontrol

104. De kompetente myndigheder bør i henhold til EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* vurdere, om instituttet har en passende ramme for intern kontrol. Denne vurdering bør som minimum klarlægge:

- a. i hvilket omfang instituttet har en ramme for intern kontrol med fastlagte uafhængige kontrolfunktioner, der opererer med for en klar beslutningsproces og en klar fordeling af ansvaret for gennemførelse af rammen og dens komponenter
- b. om rammen for intern kontrol gennemføres for alle dele af instituttet, således at forretnings- og støtteenhederne først og fremmest er ansvarlige for at etablere og opretholde passende interne kontrolpolitikker og -procedurer
- c. om instituttet har fastsat politikker og procedurer, der gør det muligt at identificere, måle, overvåge, afhjælpe og rapportere risici og dermed forbundne risikokoncentrationer, og om disse er godkendt af ledelsesorganet
- d. om instituttet har oprettet en uafhængig risikostyringsfunktion, som deltager aktivt i udformningen af instituttets risikostrategi og i alle væsentlige risikostyringsbeslutninger, og som fremlægger alle relevante risikorelaterede oplysninger for ledelsesorganet og den øverste ledelse
- e. om den uafhængige risikostyringsfunktion sikrer, at instituttets risikomålings-, risikovurderings- og risikoovervågningsprocesser er passende
- f. om instituttet har en risikoansvarlig medarbejder, som har det fornødne mandat og er tilstrækkeligt uafhængig i forhold til risikotagningen, og som er eneansvarlig for risikostyringsfunktionen og for overvågning af risikostyringsrammen
- g. om instituttet har en compliancepolitik og en permanent og effektiv compliancefunktion, der rapporterer til ledelsesorganet
- h. om instituttet har en politik og en procedure for godkendelse af nye produkter, som er godkendt af ledelsesorganet, med en veldefineret rolle for den uafhængige risikostyringsfunktion
- i. om instituttet har kapacitet til at udarbejde risikorapporter og anvender dem til ledelsesmæssige formål, og om disse risikorapporter er i) nøjagtige, omfattende, klare og nyttige og ii) udarbejdes og fremlægges for de relevante parter tilstrækkeligt hyppigt.

5.7.1 Den interne revisionsfunktion

105. De kompetente myndigheder bør i henhold til EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* vurdere, om instituttet har oprettet en effektiv og uafhængig intern revisionsfunktion:

- a. der er baseret på nationale og internationale professionelle standarder
- b. hvis formål, beføjelser og ansvar er fastlagt i vedtægter, der anerkender de professionelle standarder og er godkendt af ledelsesorganet
- c. der rapporterer direkte til ledelsesorganet i kraft af sin organisatoriske uafhængighed og de interne revisorers objektivitet
- d. der har tilstrækkelige ressourcer til at udføre sine opgaver
- e. der dækker alle nødvendige områder i den risikobaserede revisionsplan, herunder risikostyring, intern kontrol samt ICAAP- og ILAAP-processer, på en passende måde
- f. der undersøger nærmere, om de interne politikker, den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser herfra.

5.8 Informationssystemer og driftskontinuitet

106. De kompetente myndigheder bør i henhold til EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse* vurdere, om instituttet har effektive og pålidelige informations- og kommunikationssystemer, og om disse systemer er i stand til at sikre aggregering af risikodata fuldt ud både under normale omstændigheder og i perioder med stress. De kompetente myndigheder bør bl.a. vurdere, om instituttet som minimum er i stand til:

- a. at generere nøjagtige og pålidelige risikodata
- b. at indsamle og aggregere alle væsentlige risikodata på tværs af instituttet
- c. at generere aggregerede og ajourførte risikodata i rette tid
- d. at generere aggregerede risikodata for at imødekomme en bred vifte af behovsbaserede forespørgsler fra ledelsesorganet eller kompetente myndigheder.

107. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om instituttet forvalter den driftsmæssige kontinuitet på en effektiv måde og har afprøvede beredskabs- og kontinuitetsplaner samt katastrofeplaner for alle sine kritiske funktioner og ressourcer.

5.9 Genopretningsplanlægning

108. De kompetente myndigheder bør med henblik på at vurdere den interne ledelse og kontrollen på institutniveau undersøge resultaterne og de eventuelle mangler, der konstateres i forbindelse med den vurdering af genopretningsplanerne og genopretningsplanlægningen, de foretager i henhold til artikel 6 og 8 i direktiv 2014/59/EU.

109. Resultaterne af vurderingen af SREP-elementer, herunder ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau, bør tilsvarende lægges til grund for vurderingen af genopretningsplaner.

5.10 Anvendelse på konsolideret niveau og konsekvenser for koncernenheder

110. På konsolideret niveau bør de kompetente myndigheder ud over de ovenfor beskrevne elementer vurdere følgende:

- a. om ledelsesorganet i et instituts moderselskab forstår koncernens organisering og de forskellige enheders roller og sammenhængen og forbindelserne mellem dem
- b. om koncernens organisatoriske og retlige struktur – hvor dette er relevant – er klar og gennemsigtig og passende i forhold til virksomhedens og aktiviteterens størrelse og kompleksitet
- c. om instituttet har etableret et effektivt ledelsesinformations- og rapporteringssystem inden for koncernen, som omfatter alle væsentlige forretningsområder og retlige enheder, og om ledelsesorganet i instituttets moderselskab har hurtig adgang til dette system
- d. om ledelsesorganet i instituttets moderselskab har fastsat sammenhængende koncernstrategier, der omfatter en ramme for risikovillighed
- e. om koncernens risikostyring omfatter alle væsentlige risici, uanset om disse stammer fra enheder, der ikke er konsolideret (SPV'er og SPE'er)
- f. om instituttet udfører regelmæssige stresstest for alle væsentlige risici og enheder i overensstemmelse med CEBS' *Guidelines on stress testing*
- g. om koncernens interne revisionsfunktion er adskilt fra alle øvrige funktioner, har en risikobaseret revisionsplan for koncernen, har det nødvendige personale og rapporterer direkte til moderselskabets ledelsesorgan.

111. Når de kompetente myndigheder vurderer datterselskabernes interne ledelse og kontrol på institutniveau, bør de ud over de elementer, der er opregnet i dette afsnit, også vurdere, hvordan datterselskaberne iværksætter koncernens ordninger, politikker og procedurer.

5.11 Opsummering af resultater og scoring

112. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttets interne ledelsesordninger og kontrollen på institutniveau er tilstrækkelige. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 3.

Tabel 3. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for den interne ledelse og kontrollen på institutniveau

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør ingen mærkbar risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er adskilt fra risikotagningen. • Virksomhedskulturen er sund. • Ledelsesorganet har en passende sammensætning og funktion. • Aflønningspolitikken stemmer overens med risikostategien og de langsigtede interesser. • Risikostyringsrammen og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP- og ILAAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er hensigtsmæssige. • Rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er hensigtsmæssige. • Den interne revisionsfunktion er uafhængig og opererer effektivt i overensstemmelse med de gældende internationale standarder og krav. • Informationssystemerne og kontinuitetsordningerne er hensigtsmæssige. • Genopretningsplanen er fyldestgørende, og genopretningsplanlægningen er

		hensigtsmæssig.
2	Mangler i ordningerne for interne ledelse og kontrol på institutniveau udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en generelt robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er adskilt fra risikotagningen. • Virksomhedskulturen er generelt sund. • Ledelsesorganet har en generelt passende sammensætning og funktion. • Aflønningspolitikken stemmer generelt overens med risikostrategien og de langsigtede interesser. • Risikostyringsrammen og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP- og ILAAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er generelt hensigtsmæssige. • Rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er generelt hensigtsmæssige. • Den interne revisionsfunktion er uafhængig, og den opererer generelt effektivt. • Informationssystemerne og kontinuitetsordningerne er generelt hensigtsmæssige. • Genopretningsplanen er generelt fyldestgørende og generelt troværdig. Genopretningsplanlægningen er generelt hensigtsmæssig.
3	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets organisatoriske struktur og ansvarsområder er ikke helt gennemsigtige, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er ikke helt adskilt fra risikotagningen. • Der hersker tvivl om, hvorvidt virksomhedsstrukturen er passende.

		<ul style="list-style-type: none"> • Der hersker tvivl om, hvorvidt ledelsesorganets sammensætning og funktion er passende. • Aflønningspolitikken er muligvis i strid med risikostrategien og de langsigtede interesser. • Der hersker tvivl om, hvorvidt risikostyringsrammen og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP- og ILAAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er hensigtsmæssige. • Der hersker tvivl om, hvorvidt rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er hensigtsmæssige. • Der hersker tvivl om, hvorvidt den interne revisionsfunktion er uafhængig og opererer effektivt. • Der hersker tvivl om, hvorvidt informationssystemerne og kontinuitetsordningerne er hensigtsmæssige. • Genopretningsplanen er ikke fyldestgørende, og der hersker en vis tvivl om dens troværdighed. Der hersker tvivl om, hvorvidt genopretningsplanlægningen er hensigtsmæssig.
4	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets organisatoriske struktur og ansvarsområder er ikke gennemsigtige, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er ikke adskilt fra risikotagningen. • Virksomhedskulturen er ikke passende. • Ledelsesorganet har ikke en passende sammensætning og funktion. • Aflønningspolitikken strider mod risikostrategien og de langsigtede

		<p>interesser.</p> <ul style="list-style-type: none">• Risikostyringsrammen og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP- og ILAAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er ikke hensigtsmæssige.• Den interne revisionsfunktion er ikke uafhængig og/eller opererer ikke i overensstemmelse med de gældende internationale standarder og krav. Den interne revisionsfunktion opererer ikke effektivt.• Rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er ikke hensigtsmæssige.• Informationssystemerne og kontinuitetsordningerne er ikke hensigtsmæssige.• Genopretningsplanen er ikke fyldestgørende og troværdig. Genopretningsplanlægningen er ikke hensigtsmæssig.
--	--	---

Afsnit 6. Vurdering af kapitalvurderingsrisici

6.1 Generelle betragtninger

113. De kompetente myndigheder bør vurdere og beregne risikoscoren for de kapitalvurderingsrisici, der anses for væsentlige for instituttet.

114. Formålet med dette afsnit er at fastsætte fælles metoder, der kan anvendes ved vurdering af individuelle risici og af risikostyringen og -kontrollen. Det er ikke tænkt som en udtømmende beskrivelse, og de kompetente myndigheder kan frit vælge, om de vil anvende andre supplerende kriterier, som de finder relevante, baseret på deres erfaring og de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet.

115. Dette afsnit indeholder retningslinjer for de kompetente myndigheders vurdering og scoring af følgende kapitalvurderingsrisici:

- a. kredit- og modpartsrisikoen
- b. markedsrisikoen
- c. den operationelle risiko
- d. renterisiko uden for handelsbeholdningen (IRRBB).

116. Der identificeres også en række underkategorier til hver af de ovenfor nævnte risikokategorier, som skal tages i betragtning, når kapitalvurderingsrisiciene vurderes. Der kan foretages særskilt vurdering og beregning af risikoscorer for disse underkategorier, hvis de er væsentlige for et bestemt institut.

117. Spørgsmålet om væsentlighed beror på en tilsynsmæssig vurdering. For valutarisikoen bør spørgsmålet om væsentlighed imidlertid – i lyset af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) henstilling om långivning i udenlandsk valuta⁶ – afgøres under hensyntagen til følgende tærskel:

Lån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere udgør mindst 10 % af et instituts samlede låneportefølje (samlede udlån til ikkefinansielle selskaber og husholdninger), hvor denne samlede låneportefølje udgør mindst 25 % af instituttets samlede aktiver.

⁶ESRB/2011/1, EUT C 342 af 22.11.2011, s. 1.

118. Når de kompetente myndigheder identificerer underkategorierne til en risiko i henhold til disse retningslinjer, er det vigtigere, hvilken risikoeksponering der er tale om, end hvorvidt de defineres som elementer af kredit- eller markedsrisikoen eller af den operationelle risiko i forordning (EU) nr. 575/2013 (aktieeksponeringer i porteføljebeholdningen kan f.eks. indgå i en vurdering af markedsrisikoen, selv om de anses for kreditrisikoelementer i forordning (EU) nr. 575/2013).
119. De kompetente myndigheder kan også vælge at benytte en anden opdeling end den, der beskrives i disse retningslinjer, forudsat at alle væsentlige risici vurderes, og at det sker med tilsynskollegiets samtykke, hvor det er relevant.
120. De kompetente myndigheder bør også vurdere andre risici, der anses for væsentlige for et specifikt institut, men som ikke er nævnt ovenfor (f.eks. pensionsrisikoen, forsikringsrisikoen eller den strukturelle valutarisiko). Det kan bl.a. ske på grundlag af følgende:
- a. parametre for den samlede risikoeksponering (TREA)
 - b. risici, der er identificeret i forbindelse med instituttets ICAAP-proces
 - c. risici, der stammer fra instituttets forretningsmodel (bl.a. risici identificeret af andre institutter, der har en lignende forretningsmodel)
 - d. oplysninger fra overvågning af nøgletalsindikatorer
 - e. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter
 - f. henstillinger og retningslinjer udstedt af EBA samt advarsler og henstillinger udstedt af makroprudentielle myndigheder eller ESRB.
121. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til de ovenfor nævnte elementer, når de planlægger, hvor intensiv deres tilsynsaktivitet i forbindelse med vurderingen af en specifik risiko bør være.
122. For kredit- og markedsrisikoen og den operationelle risiko bør de kompetente myndigheder kontrollere, om instituttet opfylder de minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og i den nationale gennemførelseslovgivning. Disse retningslinjer udvider imidlertid vurderingsrammerne i forhold til disse minimumskrav for at give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et samlet overblik over kapitalvurderingsrisiciene.
123. Når de kompetente myndigheder bedømmer kapitalvurderingsrisiciene, bør de også se på de potentielle virkninger af den risiko, der er forbundet med fundingomkostningerne, efter metoden i afsnit 8 og overveje, om der bør træffes foranstaltninger for at mindske denne risiko.

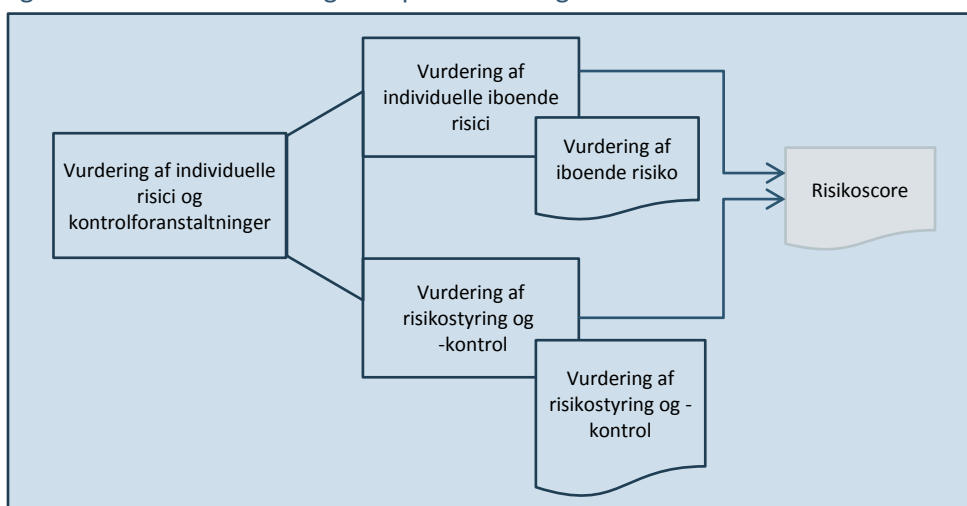
124. De kompetente myndigheder bør ved anvendelsen af de metoder, der er fastsat i dette afsnit, identificere relevante kvantitative indikatorer og andre parametre, der også kan benyttes til overvågning af nøgletalsindikatorer (jf. afsnit 3).

125. De kompetente myndigheder bør for hver væsentlig risiko vurdere risikoscoren, som bør afspejle:

- a. den iboende risiko (risikoeksponeringer)
- b. risikostyrings og -kontrollens kvalitet og effektivitet.

126. Denne vurderingsproces er vist i figur 2 nedenfor.

Figur 2. Proces for vurdering af kapitalvurderingsrisici

127. De kompetente myndigheder bør trække på alle tilgængelige informationskilder i forbindelse med deres vurderinger, herunder lovpligtig indberetning, ad hoc-indberetning efter aftale med instituttet, instituttets interne parametre og rapporter (f.eks. den interne revisionsrapport, risikostyringsrapporter og oplysninger fra ICAAP-processen), rapporter fra kontrolbesøg og eksterne rapporter (f.eks. instituttets skrivelser til investorer og kreditvurderingsbureauer). Vurderingen er som udgangspunkt institutspecifik, men det bør også overvejes at foretage peersammenligninger for at identificere den potentielle eksponering for kapitalvurderingsrisici. Der bør til dette formål udvælges peers for hver enkelt risiko, og disse peers vil ikke nødvendigvis svare til dem, der identificeres for forretningsmodelanalysen eller andre analyser.

128. I forbindelse med vurderingen af kapitalvurderingsrisici bør de kompetente myndigheder også undersøge, om minimumskravene til kapitalgrundlaget er beregnet på en præcis og forsigtig måde, for at identificere situationer, hvor den faktiske risiko undervurderes ved beregninger af minimumskapitalgrundlaget. Der kan med afsæt i denne vurdering stilles krav om supplerende kapitalgrundlag, jf. afsnit 7.2.3.

129. Resultatet af vurderingen af de enkelte væsentlige risici bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore.
130. De kompetente myndigheder bør først og fremmest basere risikoscoren på vurderingen af den iboende risiko, men de bør også anstille betragtninger om risikostyringen og -kontrollen såsom den omstændighed, at styrings- og kontrolomfanget kan øge eller – i særlige tilfælde – mindske risikoen for en væsentlig tilsynsmæssig påvirkning (betragtninger om den iboende risiko kan således føre til under- eller overvurdering af risikoniveauet afhængig af styrings- og kontrolomfanget). Vurderingen af styrings- og kontrolomfanget bør baseres på de betragtninger, der er angivet i tabel 4-7.
131. De kompetente myndigheder kan anvende andre metoder til fastsættelse af individuelle risikoscorer som led i den nationale gennemførelse af disse retningslinjer. Der kan i visse tilfælde fastsættes særskilte risikoscorer for den iboende risiko og for risikostyringens og -kontrollens kvalitet, hvilket resulterer i et foreløbigt og en endelig risikoscore. I andre tilfælde kan der dog ikke fastsættes foreløbige risikoscorer under vurderingsprocessen.

6.2 Vurdering af kredit- og modpartsrisikoen

6.2.1 Generelle betragtninger

132. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen i forbindelse med alle eksponeringer i porteføljebeholdningen (herunder ikkebalanceførte poster). De bør også vurdere modpartskreditrisikoen og afviklingsrisikoen.

133. De kompetente myndigheder bør ved vurdering af kreditrisikoen tage hensyn til alle de komponenter, der påvirker potentielle kredittab, og navnlig: sandsynligheden for en kreditbegivenhed (dvs. en misligholdelse) eller andre relaterede kreditbegivenheder, der især vedrører låntagerne og deres evne til at indfri relevante forpligtelser, størrelsen af de eksponeringer, der er udsat for kreditrisiko, og inddrivelsesraten for krediteksponeringer i tilfælde af låntagers misligholdelse. De kompetente myndigheder bør tage i betragtning, at alle disse komponenter kan udvikle sig i negativ retning og forringes i forhold til de forventede resultater.

6.2.2 Vurdering af den iboende kreditrisiko

134. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende kreditrisiko fastlægge de vigtigste parametre for instituttets kreditrisikoeksponering og undersøge denne risikos tilsynsmæssige virkninger for instituttet. Vurderingen af den iboende kreditrisiko bør derfor ske i følgende hovedtrin:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af kreditporteføljens art og sammensætning
- c. vurdering af porteføljens kreditkvalitet
- d. vurdering af kreditrisikoreduktionens omfang og kvalitet
- e. vurdering af omfanget af hensættelser og kreditværdijusteringer.

135. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen både aktuelt og fremadrettet. De kompetente myndigheder bør kombinere analysen af porteføljens aktuelle kreditrisiko med vurderingen af instituttets kreditrisikostrategi (eventuelt i forbindelse med den mere generelle vurdering af strategien, der foretages som led i forretningsmodelanalysen) og overveje, hvordan den makroøkonomiske udvikling i forventede og stressede situationer vil kunne påvirke disse elementer og i sidste ende instituttets indtjening og kapitalgrundlag.

136. De kompetente myndigheder bør først og fremmest foretage vurderingen på portefølje- og aktivklasseniveau. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, også foretage en mere granulær vurdering, f.eks. i forhold til enkelte låntagere eller transaktioner. De kompetente myndigheder kan også tage stikprøver, når de vurderer porteføljerisikoen.

137. De kompetente myndigheder kan foretage vurderingen vertikalt (ved at se på alle dimensioner af de relevante underporteføljer) eller horisontalt (ved at se på én dimension – eksempelvis kreditkvaliteten – af hele porteføljen).

Foreløbig vurdering

138. For at afdække kreditrisikovurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til kreditrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter.

139. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. kreditrisikostراتيجien og -villigheden
- b. kapitalgrundlagskravet for kreditrisikoen sammenholdt med det samlede kapitalgrundlagskrav og – hvor det er relevant – den interne kapital, der allokeres til kreditrisikoen, sammenholdt med den samlede interne kapital, herunder den historiske ændring i dette tal og eventuelle prognoser
- c. arten, størrelsen og sammensætningen af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte kreditrelaterede poster
- d. omfanget og den tidsmæssige ændring i ned- og afskrivninger og misligholdelsesrater for kreditporteføljen
- e. kreditporteføljens risikojusterede resultater.

140. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til tidsmæssige ændringer af ovenstående forhold i forbindelse med den foreløbige analyse for at danne sig et godt overblik over de vigtige parametre for instituttets kreditrisiko.

141. De kompetente myndigheder bør rette deres vurderinger mod disse parametre og mod de porteføljer, der anses for væsentligst.

Kreditporteføljens art og sammensætning

142. De kompetente myndigheder bør undersøge krediteksponeringens art (med hensyn til typer af låntagere og eksponeringer) for at identificere de underliggende risikofaktorer, og de bør analysere, hvilken risiko der er forbundet med sammensætningen af instituttets kreditportefølje.

143. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder også undersøge, hvordan kreditrisikoeksponeringens art kan påvirke eksponeringens størrelse (kreditlinjer/uudnyttede forpligtelser, som låntagerne trækker på, udstedelse i udenlandsk

valuta osv.), under hensyntagen til instituttets retlige kompetence til ensidigt at opsigse uudnyttede dele af bevilgede kreditfaciliteter.

144. Ved vurderingen af kreditrisikoens art bør de kompetente myndigheder som minimum tage hensyn til følgende underkategorier af kreditrisici:

- a. kreditkoncentrationsrisiko
- b. modpartskreditrisiko og afviklingsrisiko
- c. landerisiko
- d. kreditrisiko i forbindelse med securitiseringer
- e. valutarisiko
- f. specialiseret långivning.

Kreditkoncentrationsrisiko

145. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af den kreditkoncentrationsrisiko, der er omhandlet i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, og som instituttet er eksponeret for. De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt vurdere risikoen for, at instituttet lider store kredittab på grund af eksponeringer, der er koncentreret på en mindre gruppe af låntagere, låntagere med samme adfærd i forhold til misligholdelse eller snævert forbundne finansielle aktiver.

146. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til forskellige kategorier af kreditkoncentrationsrisici i forbindelse med denne vurdering, heriblandt:

- a. koncentrationer på individuelle engagementer (en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der er fastlagt for store eksponeringer)
- b. koncentrationer på sektorer
- c. koncentrationer på geografiske områder
- d. produktkoncentrationer
- e. koncentration af sikkerhedsstillelse og garanti.

147. De kompetente myndigheder bør ved identificeringen af kreditkoncentrationer se på fælles kreditrisikoparametre på tværs af eksponeringer, og de bør fokusere på de eksponeringer, der generelt udviser samme adfærd (eksponeringer med høj korrelation).

148. De kompetente myndigheder bør især være opmærksomme på skjulte kilder til kreditkoncentrationsrisici, som kan vise sig i stresssituationer, hvor korrelationen mellem

kreditrisiciene kan blive større end normalt, og hvor der kan opstå yderligere krediteksponeringer som følge af ikkebalanceførte poster.

149. I forbindelse med koncerner bør de kompetente myndigheder undersøge, om konsolideringen resulterer i en kreditkoncentrationsrisiko, der måske ikke er åbenlys på individuelt niveau.

150. Når de kompetente myndigheder vurderer kreditkoncentrationer, bør de tage højde for eventuelle overlapninger (f.eks. vil en høj koncentration for en specifik regering formentlig både resultere i en landekonzentration og en koncentration på en enkelt låntager), og de bør derfor undgå at anvende en simpel aggregering af de forskellige typer af kreditkoncentrationer og i stedet tage hensyn til underliggende parametre.

151. De kompetente myndigheder kan vurdere koncentrationsniveauet ved hjælp af forskellige talværdier og indikatorer, hvoraf de mest almindelige er Herfindahl-Hirschman-indekset (HHI) og Gini-koefficienterne, som herefter kan indgå i mere eller mindre komplekse metoder til vurdering af konsekvenserne af den supplerende kreditrisiko.

Modpartskredit- og afviklingsrisici

152. De kompetente myndigheder bør vurdere de modpartskredit- og afviklingsrisici, som instituttet udsættes for som følge af eksponering for derivater og transaktioner med finansielle institutioner.

153. Der bør tages hensyn til følgende aspekter i forbindelse med denne vurdering:

- a. kvaliteten af modparterne og de relevante kreditværdijusteringer
- b. kompleksiteten af de finansielle instrumenter, der ligger til grund for de relevante transaktioner
- c. den "wrong-way"-risiko, der opstår, når der er positiv korrelation mellem modpartskreditrisikoen og kreditrisikoeksponeringen
- d. eksponeringen for modpartskredit- og afviklingsrisici med hensyn til såvel aktuelle markedsværdier som nominel værdi sammenholdt med den samlede krediteksponering og kapitalgrundlaget
- e. andelen af transaktioner, der behandles gennem finansielle markedsinfrastrukturer (FMI'er), hvor afviklingen baseres på levering mod betaling
- f. andelen af relevante transaktioner for centrale modparter (CCP'er) og effektiviteten af de tilhørende mekanismer til beskyttelse mod tab
- g. eventuelle nettingaftaler og deres omfang, effektivitet og fuldbyrdelse.

Landerisiko

154. De kompetente myndigheder bør vurdere:

- a. koncentrationsgraden for alle eksponeringer for landerisici, herunder statseksponeringer, i forhold til instituttets samlede kreditportefølje (fordelt på låntagere og beløb)
- b. låntagerens hjemlands økonomiske styrke og stabilitet og dets forhistorie med hensyn til rettidig betaling og alvorlige tilfælde af misligholdelse
- c. risikoen for andre statslige indgreb, der kan få væsentlig indflydelse på låntagernes kreditværdighed (f.eks. indefrysning af indskud, ekspropriering eller tvangsskatter)
- d. risikoen for, at der indtræffer en begivenhed (f.eks. en naturbegivenhed eller en samfundsmæssig/politisk begivenhed), som påvirker hele landet og fører til misligholdelse for en stor gruppe af debitorer (kollektiv debitorrisiko).

De kompetente myndigheder bør også vurdere den overførselsrisiko, der er forbundet med grænseoverskridende valutaudlån, i forbindelse med væsentlige grænseoverskridende udlån og eksponeringer i udenlandsk valuta.

Kreditrisiko i forbindelse med securitisering

155. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen i forbindelse med securitiseringer, hvor institutterne står for levering af eksponeringer, investeringer, organisering eller forbedring af kreditværdigheden.

156. De kompetente myndigheder bør for at kunne fastlægge arten af de relevante eksponeringer og deres potentielle udvikling:

- a. kende institutternes strategi, risikovillighed og forretningsmæssige motivation i forhold til securitiseringer
- b. analysere securitiseringseksponeringer under hensyntagen til både funktionen af de trancher, som institutterne besidder, og deres rang og til securitiseringstypen (f.eks. om der er tale om traditionel eller syntetisk securitisering eller om gensecuritisering).

157. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurderingen af den kreditrisiko, der er forbundet med securitiseringseksponeringer, som minimum vurdere:

- a. om de securitiseringseksponeringer, der er allokeret til porteføljebeholdningen og handelsbeholdningen, er passende og forenelige med instituttets securiseringsstrategi
- b. om securitiseringer behandles korrekt i henhold til lovgivningen
- c. rating og resultater for de securitiseringstrancher, der besiddes af instituttet, samt arten, sammenhængen og kvaliteten af de underliggende aktiver
- d. om kapitalfrigørelsen stemmer overens med den faktiske risikooverførsel for udstedte securitiseringer. De kompetente myndigheder bør også kontrollere, om institutterne yder indirekte (ikkekontraktmæssig) støtte til transaktioner, og kreditrisikoens eventuelle konsekvenser for kapitalgrundlaget
- e. om der skelnes klart mellem udnyttede og uudnyttede dele af de likviditetsfaciliteter, der ydes med henblik på securitisering
- f. om instituttet har udarbejdet beredskabsplaner for ABCP-conduits (Asset-Backed Commercial Paper) for det tilfælde, at det ikke er muligt at udstede et gældsbeleg på grund af likviditetsforholdene, og hvilke konsekvenser det har for instituttets samlede kreditrisikoeksponering.

Valutarisiko

158. De kompetente myndigheder bør vurdere, om der forekommer en yderligere kreditrisiko i forbindelse med valutaudlånseksponeringer over for uafdækkede låntagere, og om risikoen er væsentlig. De bør også undersøge, om der er et ikkelineært forhold mellem markedsrisikoen og kreditrisikoen, hvor valutakurserne (markedsrisikoen) kan indvirke uforholdsmæssigt på kreditrisikoen ved instituttets portefølje af valutalån. De kompetente myndigheder bør dog, hvor det er relevant, udvide rammerne for denne vurdering og inddrage andre typer af kunder (dvs. andre kunder end detail- og SMV-låntagere), der ikke er afdækkede. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere den højere kreditrisiko, der skyldes:

- a. en stigning i både værdien af den udestående gæld og strømmen af betalinger til afvikling af gælden
- b. en stigning i værdien af den udestående gæld i forhold til værdien af sikkerhedsaktiver, der er udstedt i den indenlandske valuta.

159. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af valutarisikoen undersøge:

- a. valutakursordningen, og hvordan denne ordning kan påvirke ændringer i vekselkursen mellem indenlandsk og udenlandsk valuta

- b. instituttets risikostyring med hensyn til valutaudlån, rammer for risikomåling og -kontrol, politikker og procedurer, og i hvilket omfang dette omfatter ikkelineære forhold mellem markeds- og kreditrisikoen. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere:
 - i. om instituttet klart har tilkendegivet sin risikovillighed i forbindelse med valutaudlån og overholder de fastlagte tærskler
 - ii. om der tages højde for valutarisikoen i forbindelse med kundevurdering og långivning i udenlandsk valuta
 - iii. om valutarisikoen, herunder risikokoncentration på en eller flere valutaer, behandles på passende vis i ICAAP-processen
 - iv. om instituttet kontrollerer låntagernes afdækningsstatus regelmæssigt
 - v. om der tages højde for valutakursbevægelsernes indvirkning på sandsynligheden for misligholdelse
- c. valutakursbevægelsernes sensitive indvirkning på låntagernes kreditværdighed/-scoring og tilbagebetalingsevne
- d. eventuelle koncentrationer af udlånsaktiviteten på en enkelt udenlandsk valuta eller et begrænset antal snævert forbundne udenlandske valutaer.

Specialiseret långivning

160. De kompetente myndigheder bør vurdere specialiseret långivning separat i forhold til andre udlånsaktiviteter, eftersom risikoen ved sådanne eksponeringer afhænger af det finansierede aktivs eller projekts rentabilitet (f.eks. erhvervsejendomme, kraftværk, rederivirksomhed og råvarer) og ikke af låntageren (der som regel er et til formålet oprettet selskab).

161. Disse eksponeringer er typisk meget store i forhold til porteføljen og udgør derfor en kilde til langvarig kreditkoncentration, hvilket gør det vanskeligt at opstille pålidelige rentabilitetsprognoser.

162. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den relevante risiko tage hensyn til:

- a. hvor rentable projekterne er, og hvor konservative de antagelser, der ligger til grund for forretningsplanerne, er (herunder kreditrisikoen ved de største kunder)
- b. hvilke konsekvenser reguleringsmæssige ændringer har for de fremtidige betalingsstrømme, navnlig for subsidierede sektorer
- c. hvilke konsekvenser skiftende markedsefterspørgsel i givet fald har, og om der findes et marked for det potentielle fremtidige salg af finansieringsobjektet

- d. om der findes et syndikat eller andre långivere, der deler kreditrisikoen
- e. om der er stillet en garanti over for de organiserende institutter.

Vurdering af porteføljens kreditkvalitet

163. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende kreditrisiko tage hensyn til kreditporteføljens kvalitet ved at foretage en indledende analyse, hvor der sondres mellem ikkemisligholdte og misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser.
164. De kompetente myndigheder bør vurdere den samlede kreditkvalitet på porteføljeniveau og de forskellige kvalitetsklasser for hver af de ovenfor nævnte kategorier for at beregne instituttets samlede kreditrisiko. De kompetente myndigheder bør også undersøge, om den faktiske kreditkvalitet svarer til den anførte risikovillighed, og afdække årsager til eventuelle afvigelser.
165. Når de kompetente myndigheder vurderer porteføljens kreditkvalitet, bør de lægge særlig vægt på, om krediteksponeringerne er klassificeret korrekt, og vurdere konsekvenserne af en eventuel fejlklassificering, der kan forsinke instituttets hensættelser og indregning af tab. De kompetente myndigheder kan anvende peeranalyse og benchmarkporteføljer, hvor det er relevant, i forbindelse med denne vurdering. De kompetente myndigheder kan også tage stikprøver af lånene, når de vurderer porteføljens kreditkvalitet.

Ikkemisligholdte eksponeringer

166. Når de kompetente myndigheder vurderer ikkemisligholdte eksponeringers kreditkvalitet, bør de tage hensyn til ændringer i porteføljen hvad angår dens sammensætning, størrelse og kreditværdighed, dens rentabilitet og risikoen for fremtidige forringelser ved som minimum at analysere følgende elementer, hvor det er relevant:
- a. fordelingen af låntagere på kreditklasser (f.eks. ud fra interne og/eller eksterne kreditvurderinger eller andre oplysninger, der er egnede til måling af kreditværdigheden, såsom gearingsgraden og den andel af indtægterne, der anvendes til betaling af afdrag)
 - b. vækstrater efter typer af låntagere, sektorer og produkter og forenelighed med kreditrisikostrategier
 - c. konjunkturfølsomheden af låntagernes kreditklasser eller mere generelt af låntagernes tilbagebetalingsevne
 - d. historiske migreringer mellem kreditklasser og overtrædelses- og misligholdelsesrater over forskellige tidshorisonter

- e. rentabilitet (f.eks. kreditspænd i modsætning til kredittab).

167. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med disse analyser både se på antallet af låntagere og på de relevante beløb og tage hensyn til omfanget af porteføljekoncentration.

Eksponeringer med kreditlempelser

168. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af lån med kreditlempelser og de tab, der kan være forbundet med dem. De bør som minimum klarlægge:

- a. andelen af lån med kreditlempelser for hver portefølje og ændringer over tid, bl.a. i forhold til tilsvarende institutter
- b. andelen af sikrede eksponeringer med kreditlempelser
- c. migreringer af eksponeringer med kreditlempelser til ikkemisligholdte og misligholdte eksponeringer, bl.a. i forhold til tilsvarende institutter.

Misligholdte eksponeringer

169. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af misligholdte lån for hver portefølje og de tab, der kan være forbundet med dem. De bør som minimum klarlægge:

- a. misligholdelsesrater for hver portefølje og branche og hvert geografisk område samt ændringer over tid
- b. eksponeringernes fordeling på kategorier af misligholdte aktiver (i restance, tvivlsomme osv.)
- c. restsikkerhedens art og omfang
- d. migreringer fra misligholdte klasser til ikkemisligholdte eksponeringer med kreditlempelser og mellem misligholdte klasser
- e. overtagne aktiver og ændringer over tid
- f. historiske inddrivelsesrater efter portefølje, branche, geografisk område eller sikkerhedstype og inddrivelsesprocessens varighed
- g. tidspunktet for den misligholdte låneporteføljes udstedelse.

170. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne analyse gøre brug af peeranalyse og benchmarkporteføljer (dvs. porteføljer af låntagere, der er fælles for flere institutter), når det er relevant og muligt.

Vurdering af kreditrisikoreduktionens omfang og kvalitet

171. Med henblik på at vurdere kreditrisikoens potentielle indvirkning på instituttet bør de kompetente myndigheder også vurdere omfanget og kvaliteten af garantiene (herunder kreditderivater) og af den tilgængelige sikkerhedsstilling, der kan reducere kredittab, når der indtræffer kreditbegivenheder, herunder garantier og sikkerhedsstilling, der ikke anerkendes som teknikker til kreditrisikoreduktion ved beregning af kapitalgrundlaget.

172. De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt undersøge:

- a. den dækning, der ydes af sikkerhedsstillingen og garantiene, efter portefølje, type låntager, kreditvurdering, branche og andre relevante aspekter
- b. historiske inddrivelsesrater efter sikkerhedsstillingens og garantiernes art og størrelse
- c. omfanget af udvandringsrisikoen (se artikel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013) for erhvervede fordringer.

173. De kompetente myndigheder bør også vurdere, hvor omfattende restrisikoen (se artikel 80 i direktiv 2013/36/EU) er, og navnlig:

- a. sikkerhedsstillelsesaftalers og garantiers tilstrækkelighed og fuldbyrdelse
- b. tidspunktet og muligheden for at realisere sikkerheden og indfri garantiene i henhold til den nationale lovgivning
- c. likviditeten og volatiliteten af de aktivværdier, der er stillet som sikkerhed
- d. værdien af den sikkerhedsstilling, der kan realiseres i forbindelse med fuldbyrdelsesforanstaltninger (f.eks. overtagelse af aktiver)
- e. garantistillernes kreditværdighed.

174. De kompetente myndigheder bør også vurdere koncentrationen på garantistillere og sikkerhedsstilling og forbindelsen mellem låntagernes kreditværdighed (dvs. "wrong-way"-risikoen) og de potentielle konsekvenser for afdækningens effektivitet.

Vurdering af omfanget af hensættelser til tab på udlån og kreditværdijusteringer.

175. De kompetente myndigheder bør vurdere, om omfanget af hensættelser til tab på udlån og kreditværdijusteringer svarer til eksponeringernes kvalitet og, hvor det er relevant, til sikkerhedsstillingens omfang. De kompetente myndigheder bør vurdere:

- a. om omfanget af hensættelser til tab på udlån svarer til risikoniveauet for forskellige porteføljer – over tid og sammenlignet med andre relevante institutter

- b. om kreditværdijusteringerne af derivaternes markedsværdier afspejler de relevante modparters kreditværdighed
- c. om de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån overholder de gældende regnskabsprincipper og anses for tilstrækkelige til at dække de forventede tab
- d. om misligholdte aktiver, aktiver med kreditlempelser og overtagne aktiver har været genstand for tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån i betragtning af omfanget af den eksisterende sikkerhedsstillelse og tidspunktet for eksponeringernes udstedelse
- e. om hensættelser til tab på udlån svarer til de historiske tab og den relevante makroøkonomiske udvikling og afspejler eventuelle ændringer i de relevante bestemmelser (bl.a. med hensyn til overtagelse af aktiver, tilbagetagelse og beskyttelse af kreditorer).

176. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt aflægge kontrolbesøg eller træffe andre passende tilsynsforanstaltninger for at vurdere, om hensættelserne til tab på lån og risikodækningen er tilstrækkeligt omfattende, f.eks. ved at vurdere et udsnit af de pågældende lån.

177. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til de resultater, som interne og eksterne revisorer eventuelt er nået frem til.

Stresstest

178. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts iboende kreditrisiko, bør de tage hensyn til resultaterne af de stresstest, som instituttet har foretaget for at identificere hidtil uafdækkede kilder til kreditrisiko, såsom ændringer i kreditkvaliteten, kreditkoncentrationer, sikkerhedsstillelsens værdi og krediteksponering i kriseperioder.

6.2.3 Vurdering af risikostyring og -kontrol

179. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets kreditrisikoprofil også kontrollere den ledelses- og risikostyringsramme, der danner grundlag for dets kreditvirksomhed. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere:

- a. kreditrisikostategien og -villigheden
- b. den organisatoriske struktur
- c. politikker og procedurer
- d. identificering, måling, styring, overvågning og rapportering af risici
- e. rammen for intern kontrol.

Kreditrisikostrategi og -villighed

180. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret kreditrisikostrategi, der er godkendt af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet har givet klart udtryk for sin kreditrisikostrategi og -villighed samt evaluering heraf
- b. om den øverste ledelse iværksætter og overvåger den kreditrisikostrategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets aktiviteter er forenelige med den fastlagte strategi, at der er udarbejdet skriftlige procedurer, som anvendes i praksis, og at der er en klar og hensigtsmæssig ansvarsfordeling
- c. om instituttets kredit- og modpartsrisikostrategi afspejler instituttets kreditrisikovillighed, og om strategien er afstemt med den generelle risikovillighed
- d. om instituttets kreditrisikostrategi er hensigtsmæssig for instituttet i betragtning af dets:
 - forretningsmodel
 - generelle risikovillighed
 - markedsvilkår og rolle i det finansielle system
 - finansielle situation, finansieringskapacitet og kapitalgrundlag
- e. om instituttets kreditrisikostrategi omfatter dets långivningsaktiviteter og forvaltning af sikkerhedsstillelse samt forvaltningen af misligholdte lån (NPL), og om denne strategi understøtter en risikobaseret beslutningstagning, der inddrager aspekter som eksponeringstype (virksomheder, forbrugere, fast ejendom eller stater), økonomisk sektor, geografisk placering, valuta og løbetid, herunder koncentrationsgrænser
- f. om instituttets kreditrisikostrategi generelt omfatter alle de aktiviteter i instituttet, hvor der kan være en betydelig kreditrisiko
- g. om instituttets kreditrisikostrategi tager højde for udsving i de økonomiske konjunkturer, bl.a. i stresssituationer, og de heraf følgende ændringer i kreditrisikoporteføljens sammensætning
- h. om instituttet har indført en passende struktur, der gør det muligt at formidle kreditrisikostrategien effektivt til alle relevante medarbejdere.

Organisatorisk struktur

181. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk struktur, der sikrer en effektiv kreditrisikostyring, -måling og -kontrol, med tilstrækkelige (både kvalitative og kvantitative) menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre de krævede opgaver. De bør tage hensyn til:

- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for håndtering, måling, overvågning, styring og rapportering af kreditrisici
- b. om der foretages uafhængig kontrol af systemerne for kreditrisikokontrol og -overvågning, og om der er en klar adskillelse mellem risikotagere og risikoansvarlige
- c. om risikostyrings-, risikomålings- og risikokontrolfunktionerne dækker kreditrisikoen for hele instituttet
- d. om det personale, der inddrages i långivningsaktiviteterne (både på forretningsområder og på styrings- og kontrolområder), har de nødvendige kompetencer og erfaringer.

Politikker og procedurer

182. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har egnede politikker til identificering, styring, måling og kontrol af kreditrisikoen. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring, måling og kontrol af kreditrisikoen og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udforme og gennemføre de politikker og procedurer for styring, måling og kontrol af kreditrisikoen, som ledelsesorganet har fastlagt
- c. om disse politikker og procedurer er forsvarlige og forenelige med kreditrisikostrategien og omfatter alle vigtige aktiviteter og processer, der er relevante for styring, måling og kontrol af kreditrisikoen, herunder:
 - långivning og prisfastsættelse: anerkendelse af låntagere, garantistillere og sikkerhedsstillelse, kreditgrænser, udvælgelse af FMI'er, CCP'er og korrespondentbanker, tilgængelige kreditfaciliteter, gældende vilkår og betingelser (bl.a. krav om sikkerhedsstillelse og nettingaftaler) mv.
 - måling og overvågning af kreditrisikoen: kriterier for identificering af grupper af indbyrdes forbundne modparter, kriterier for vurdering af

låntageres kreditværdighed og vurdering af sikkerhedsstillelse og vurderingshyppighed, kriterier for kvantificering af nedskrivninger, kreditværdijusteringer og hensættelser mv.

- kreditstyring: kriterier for fornyet vurdering af produkter, vilkår og betingelser, kriterier for anvendelse af henstandspraksis eller omlægning, kriterier for klassificering af lån og forvaltning af misligholdte lån mv.
- d. om disse politikker overholder de relevante bestemmelser, svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og sikrer en klar forståelse af den kreditrisiko, der er forbundet med de forskellige produkter og aktiviteter, som instituttet beskæftiger sig med
- e. om disse politikker er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet
- f. om disse politikker anvendes konsekvent på tværs af bankkoncerner og gør det muligt at håndtere delte låntagere og modparter korrekt.

Identificering, måling, overvågning og rapportering af risici

183. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende ramme for identificering, afdækning, måling, overvågning og rapportering af kreditrisici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om denne ramme opfylder kravene i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

184. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse overveje, om dataene, informationssystemerne og analyseteknikkerne er tilstrækkelige til, at instituttet kan opfylde de tilsynsmæssige indberetningskrav, og til at afsløre, måle og regelmæssigt overvåge den kreditrisiko, der er forbundet med alle balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter (eventuelt på koncernniveau), navnlig med hensyn til:

- a. kreditrisikoen i forbindelse med den pågældende låntager/modpart/transaktion og anerkendelse heraf
- b. de kreditesponeringer (uanset art), som låntagere og eventuelle grupper af indbyrdes forbundne låntagere har
- c. sikkerhedsstillelse (herunder nettingaftaler) og anerkendelse af denne sikkerhedsstillelse
- d. løbende overholdelse af kontraktvilkår og aftaler (klausuler)
- e. uautoriserede overtræk og betingelser for omklassificering af kreditesponeringer
- f. relevante kilder til kreditkoncentrationsrisici.

185. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en klar forståelse af den kreditrisiko, der er forbundet med forskellige typer af låntagere, transaktioner og bevilgede lån.
186. De bør også vurdere, om instituttet har tilstrækkelige kompetencer, systemer og metoder til at måle denne risiko på låntager-/transaktionsniveau og porteføljeniveau i betragtning af størrelsen, arten, sammensætningen og kompleksiteten af de af instituttets aktiviteter, der indebærer kreditrisiko. De kompetente myndigheder bør navnlig sikre, at disse systemer og metoder:
- a. gør det muligt for instituttet at sondre mellem forskellige niveauer af låntager- og transaktionsrisici
 - b. giver et velfunderet og forsigtigt skøn over kreditrisikoen og sikkerhedsstillelsens værdi
 - c. identificerer og måler kreditkoncentrationsrisici (koncentrationer på enkelte låntagere, sektorer, geografiske områder osv.)
 - d. gør det muligt for instituttet at opstille skøn over kreditrisikoen til planlægningsformål og til stresstest
 - e. gør det muligt for instituttet at afgøre, hvilke hensættelser og kreditværdijusteringer der kræves for at dække forventede og afholdte tab
 - f. sigter mod at belyse væsentlige risikoelementer, der ikke er omfattet eller ikke er omfattet fuldt ud af kravene i forordning (EU) nr. 575/2013.
187. Når instituttet ifølge artikel 101 i direktiv 2013/36/EU har tilladelse til at anvende interne metoder til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til kreditrisici, bør de kompetente myndigheder kontrollere, at instituttet fortsat opfylder de minimumskrav, der er angivet i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning, og at disse interne metoder ikke fører til betydelig undervurdering af risikoen.
188. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for kreditmålingssystemet, og om de er bekendt med omfanget af den relevante modelrisiko.
189. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttet har udført stresstest for at belyse, hvordan negative begivenheder påvirker dets kreditrisikoeksponeringer og omfanget af dets kreditrisikoafdækning. De bør tage hensyn til:
- a. stresstesthyppigheden
 - b. de relevante risikofaktorer, der er identificeret

- c. de antagelser, der ligger til grund for stressscenariet
- d. intern brug af resultater af stresstest til kapitalplanlægnings- og kreditrisikostراتيجier

190. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har tilrettelagt og gennemført en løbende og effektiv overvågning af kreditrisikoeksponeringer (herunder kreditkoncentration) for hele instituttet, bl.a. ved hjælp af specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varslings.

191. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet sørger for regelmæssig rapportering af kreditrisikoeksponeringer, herunder resultater af stresstest, til ledelsesorganet, den øverste ledelse og de relevante kreditrisikoansvarlige.

Ramme for intern kontrol

192. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende kontrolramme og truffet passende forholdsregler til at imødegå kreditrisikoen i overensstemmelse med sin kreditrisikostراتيجية og -villighed. De kompetente myndigheder bør til dette formål lægge særlig vægt på:

- a. om instituttets kontrolfunktioner omfatter alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle kreditaktiviteter
- b. om der findes interne kontrolforanstaltninger, driftsgrænser og andre praksisser, som har til formål at holde kreditrisikoeksponeringer på et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikovillighed
- c. om instituttet har passende interne kontrolforanstaltninger og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt rapporteres til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind.

193. De kompetente myndigheder bør vurdere risikogrænseordningen og tage stilling til:

- a. om grænseordningen er afpasset efter kompleksiteten af instituttets organisering og kreditaktiviteter, og om den gør det muligt at måle og styre kreditrisikoen
- b. om de vedtagne grænser ligger fast, eller det er muligt at tilsidesætte dem. Det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne

- c. om instituttet har procedurer for orientering af de kreditansvarlige om deres grænser
- d. om institutterne har passende procedurer for regelmæssig ajourføring af grænser (f.eks. i takt med ændringer i strategier).

194. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør til dette formål vurdere:

- a. om instituttet foretager interne revisioner af rammen for kreditrisikostyring med jævne mellemrum
- b. om den interne revision omfatter de vigtigste elementer i kreditrisikostyringen, -målingen og -kontrollen for hele instituttet
- c. om den interne revisionsfunktion undersøger nærmere, om de interne politikker og relevante eksterne bestemmelser overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser herfra.

195. For de institutter, der anvender interne metoder til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til kreditrisici, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om den interne valideringsprocedure er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i forbindelse med kreditrisikomodellering, kreditrisikokvantificering og kreditrisikostyringssystemet og i forbindelse med andre relevante minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

6.2.4 Opsummering af resultater og scoring

196. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets kredit- og modpartsrisiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 4. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 4. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for kredit- og modpartsrisiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger om iboende risiko	Betragtninger om tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er ingen mærkbar risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en ubetydelig risiko. Der er ingen væsentlig eksponering for komplekse produkter og 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets kreditrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed.

	<p>instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.</p>	<p>transaktioner.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kreditkoncentrationsrisikoen er ubetydelig. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er ubetydelig. Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er ubetydelig. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er meget høj. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er meget høj. 	<ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriske struktur i relation til kreditrisici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af kreditrisikoen er passende. • De interne grænser og kontrolrammen for kreditrisici er forsvarlige. • De grænser, der gør det muligt at imødegå eller begrænse kreditrisikoen, er afpasset efter instituttets kreditrisikostyringsstrategi og risikovillighed.
2	<p>Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en lav risiko. Der er en lav eksponering for komplekse produkter og transaktioner. • Kreditkoncentrationsrisikoen er lav. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er lav. Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er lav. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er høj. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er høj. 	
3	<p>Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en middelhøj risiko. Der er en middelhøj eksponering for komplekse produkter og transaktioner. • Kreditkoncentrationsrisikoen er middelhøj. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er middelhøj. Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er middelhøj og kan stige yderligere i stresssituationer. • Dækningen af hensættelser og 	

		<p>kreditværdjusteringer er middelhøj.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er middelhøj. 	
4	<p>Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en høj risiko. Der er en høj eksponering for komplekse produkter og transaktioner. • Kreditkoncentrationsrisikoen er høj. • Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er høj. Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er høj. • Dækningen af hensættelser og kreditværdjusteringer er lav. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er lav. 	

6.3 Vurdering af markedsrisikoen

6.3.1 Generelle betragtninger

197. Vurderingen af markedsrisikoen omfatter de balanceførte og ikkebalanceførte positioner, hvor der kan forekomme tab på grund af udsving i markedspriserne. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende underkategorier, når de vurderer markedsrisikoen:

- a. positionsrisikoen, herunder den generelle og specifikke risiko
- b. valutarisikoen
- c. råvarerisikoen
- d. kreditværdjusteringsrisikoen.

198. Vurderingen bør som minimum omfatte risici i forbindelse med renterelaterede instrumenter og aktier og aktierelaterede instrumenter i den lovbestemte handelsbeholdning samt valutapositioner og råvarerisikopositioner for begge kategorier i handels- og porteføljebeholdningen.

199. Vurderingen bør desuden omfatte følgende underkategorier af markedsrisici i relation til porteføljebeholdningen:

- a. kreditspændsrisikoen i forbindelse med positioner opgjort til dagsværdi
- b. risikoen ved aktieeksponeringer.

200. Renterisiko uden for handelsbeholdningen (IRRBB) behandles i afsnit 6.6 og indgår ikke i vurderingen af markedsrisikoen.

6.3.2 Vurdering af den iboende markedsrisiko

201. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende markedsrisiko fastlægge de vigtigste parametre for instituttets markedsrisikoeksponering og undersøge, hvilke væsentlige tilsynsmæssige virkninger denne risiko kan få for instituttet. Vurderingen af den iboende kreditrisiko bør ske i følgende hovedtrin:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af arten og sammensætningen af instituttets positioner, der er underlagt markedsrisici
- c. vurdering af rentabiliteten
- d. vurdering af risikoen for markedskoncentration
- e. resultater af stresstest.

Foreløbig vurdering

202. For at afdække markedsrisikovurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til markedsrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter.

203. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. instituttets markedsaktiviteter, forretningsområder og produkter
- b. den overordnede strategi for markedsrisikoporteføljen og risikovilligheden i forbindelse med markedsaktiviteter
- c. markedsrisikopositionernes relative vægt med hensyn til samlede aktiver, ændringer over tid og instituttets eventuelle strategi for disse positioner

- d. den relative vægt af nettogevinster på markedspositioner i forhold til de samlede driftsindtægter
- e. kapitalgrundlagskravet for markedsrisikoen sammenholdt med det samlede kapitalgrundlagskrav og – hvor det er relevant – den interne kapital, der allokeres til markedsrisikoen, sammenholdt med den samlede interne kapital, herunder den historiske ændring i dette tal og eventuelle prognoser.

204. De kompetente myndigheder bør i deres indledende vurderinger også tage hensyn til væsentlige ændringer i instituttets markedsaktiviteter og især til potentielle ændringer i den samlede eksponering for markedsrisici. De bør som minimum vurdere:

- a. væsentlige ændringer i markedsrisikostrategi, politikker og grænser
- b. disse ændringers potentielle indvirkning på instituttets risikoprofil
- c. vigtige tendenser på finansmarkederne.

Arten og sammensætningen af instituttets markedsrisikoaktiviteter

205. De kompetente myndigheder bør analysere arten af instituttets markedsrisikoeksponeringer (handels- og porteføljebeholdningen) for at identificere de særlige risikoeksponeringer og tilknyttede markedsrisikofaktorer/-parametre (f.eks. valutakurser, renter eller kreditspænd), der bør vurderes mere indgående.

206. De kompetente myndigheder bør analysere markedsrisikoeksponeringerne for de relevante aktivklasser og/eller finansielle instrumenter baseret på deres størrelse, kompleksitet og risikoniveau. Tilsynsmyndighederne bør vurdere risikofaktorer og -parametre for de mest relevante eksponeringer.

207. Når de kompetente myndigheder analyserer markedsrisikoaktiviteter, bør de også tage højde for kompleksiteten af de relevante finansielle produkter (f.eks. over the counter-produkter (OTC-produkter) eller produkter, der opgøres til modelværdi) og af specifikke markedstransaktioner (f.eks. højfrekvenshandel). Der bør tages stilling til følgende spørgsmål:

- a. hvis instituttet besidder positioner i derivater, bør de kompetente myndigheder vurdere både markedsværdien og den fiktive værdi
- b. hvis instituttet beskæftiger sig med OTC-derivater, bør de kompetente myndigheder beregne disse transaktioners vægt i den samlede portefølje af derivater og fordele OTC-porteføljen efter kontrakttype (swap-aftale, terminkontrakt osv.), de underliggende finansielle instrumenter osv. (modpartskreditrisikoen ved disse produkter er omfattet af kreditrisikometoden).

208. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt vurdere nødlidende og/eller illikvide positioner (f.eks. "legacy"-porteføljer, dvs. porteføljer af illikvide aktiver knyttet til ophørte bankpraksisser/-aktiviteter, der er under afvikling) og undersøge, hvordan de påvirker instituttets rentabilitet.
209. For de institutter, der anvender interne metoder til beregning af deres lovbestemte kapitalgrundlagskrav, bør de kompetente myndigheder også undersøge følgende indikatorer for at identificere særlige risikoområder og relaterede risikoparametre:
- fordelingen af kapitalgrundlagskravene på "Value at Risk" (VaR), VaR i stresssituationer (SVaR), krav ved forøget risiko (IRC) og krav for korrelationshandelsporteføljen
 - VaR fordelt på risikofaktorer
 - ændringer i VaR og SVaR (baseret på indikatorer som daglige/ugentlige ændringer, kvartalsgennemsnit og resultater af backtesting)
 - de multiplikationsfaktorer, der anvendes for VaR og SVaR.
210. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt også undersøge institutternes interne risikoværdier. Der kan f.eks. være tale om den interne VaR, der ikke anvendes ved beregning af kapitalgrundlagskravene, eller markedsrisikoens følsomhed over for forskellige risikofaktorer og potentielle tab.
211. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med analysen af den iboende markedsrisiko tage hensyn til aktuelle tal og tendenser – både samlet set og for hver portefølje. Denne analyse bør om muligt suppleres af en sammenligning af instituttets tal med tilsvarende institutter og med relevante makroøkonomiske indikatorer.

Rentabilitetsanalyse

212. De kompetente myndigheder bør analysere markedsaktiviteternes historiske rentabilitet, herunder udsving i overskuddet, for at få en bedre forståelse af instituttets markedsrisikoprofil. Denne analyse bør både foretages på porteføljeniveau og for de enkelte forretningsområder eller aktivklasser (eventuelt i forbindelse med den mere generelle vurdering, der foretages som led i forretningsmodelanalysen).
213. Når de kompetente myndigheder vurderer rentabiliteten, bør de lægge særlig vægt på de vigtigste risikoområder, der blev identificeret ved undersøgelsen af markedsrisikoaktiviteterne. De kompetente myndigheder bør sondre mellem handelsindtægter og andre indtægter (provisioner, kundegebyrer mv.) på den ene side og realiserede og urealiserede overskud/tab på den anden side.
214. Når aktivklasser og/eller eksponeringer giver et usædvanligt overskud eller tab, bør de kompetente myndigheder vurdere deres rentabilitet i forhold til den risiko, der bæres af

instituttet (f.eks. VaR/nettogevinster på finansielle aktiver og passiver, der besiddes med handel for øje) for at påvise og analysere eventuelle uoverensstemmelser. De kompetente myndigheder bør om muligt sammenligne instituttets tal med de hidtidige resultater og med tilsvarende institutter.

Markedskoncentrationsrisiko

215. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af den markedskoncentrationsrisiko, som instituttet er eksponeret for, enten på grund af eksponeringer for en enkelt risikofaktor eller på grund af eksponeringer for flere indbyrdes forbundne risikofaktorer.

216. Når de kompetente myndigheder undersøger eventuelle koncentrationer, bør de især være opmærksomme på koncentrationer på komplekse produkter (f.eks. strukturerede produkter), illikvide produkter (f.eks. sikrede gældsforpligtelser (CDO'er)) eller produkter, der opgøres til modelværdi.

Stresstest

217. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts iboende markedsrisiko, bør de tage hensyn til resultaterne af de stresstest, som instituttet har foretaget for at identificere hidtil uafdækkede kilder til markedsrisici. Det gælder ikke mindst for halerisici, der kan være underrepræsenteret eller mangle helt i de historiske data, fordi de forekommer så sjældent. En anden kilde til potentielle skjulte svagheder, som de kompetente myndigheder bør se på, er potentielle spring i prisparametrene såsom pludselige ændringer i visse priser eller bobler i råvarepriserne.

6.3.3 Vurdering af markedsrisikostyring og -kontrol

218. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets markedsrisikoprofil også kontrollere den ledelses- og risikostyringsramme, der danner grundlag for dets markedsvirksomhed. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere følgende elementer:

- a. markedsrisikostategien og -villigheden
- b. den organisatoriske struktur
- c. politikker og procedurer
- d. identificering, måling, overvågning og rapportering af risici
- e. rammen for intern kontrol.

Markedsrisikostrategi og -villighed

219. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret markedsrisikostrategi, der er godkendt af deres ledelsesorgan. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering navnlig tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet har givet klart udtryk for sin markedsrisikostrategi og -villighed samt evaluering heraf (f.eks. i forbindelse med evaluering af den overordnede risikostrategi eller usikkerhed om rentabiliteten og/eller kapitalgrundlaget)
- b. om den øverste ledelse iværksætter den markedsrisikostrategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets aktiviteter er forenelige med den fastlagte strategi, at der er udarbejdet skriftlige procedurer, som anvendes i praksis, og at der er en klar og hensigtsmæssig ansvarsfordeling
- c. om instituttets markedsrisikostrategi afspejler instituttets markedsrisikovillighed korrekt og er afstemt med den generelle risikovillighed
- d. om instituttets markedsrisikostrategi og -villighed er hensigtsmæssige for instituttet i betragtning af dets:
 - forretningsmodel
 - generelle risikostrategi og -villighed
 - markedsvilkår og rolle i det finansielle system
 - finansielle situation, finansieringskapacitet og kapitalgrundlag
- e. om instituttets markedsrisikostrategi indeholder anvisninger om forvaltningen af de forskellige instrumenter og/eller porteføljer, der er underlagt markedsrisici, og risikobaseret beslutningstagning.
- f. om instituttets markedsrisikostrategi generelt omfatter alle de aktiviteter i instituttet, hvor der er en betydelig markedsrisiko
- g. om instituttets markedsrisikostrategi tager højde for udsving i de økonomiske konjunkturer og de heraf følgende ændringer i sammensætningen af de positioner, der er underlagt markedsrisici
- h. om instituttet har indført en passende struktur, der gør det muligt at formidle markedsrisikostrategien effektivt til alle relevante medarbejdere.

Organisatorisk struktur

220. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk struktur for styrings-, målings-, overvågnings- og kontrolfunktioner vedrørende markedsrisici med tilstrækkelige (både kvalitative og kvantitative) menneskelige og tekniske ressourcer. De bør tage hensyn til:

- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for håndtering, overvågning, kontrol og rapportering af markedsrisici
- b. om der på det pågældende forretningsområde sondres klart mellem personalet i handelsfunktionen (der træffer beslutningerne) og det administrative personale (der fordeler, registrerer og afvikler transaktioner)
- c. om systemet for markedsrisikokontrol og -overvågning er klart identificeret i organisationen og funktionelt og hierarkisk adskilt fra forretningsområdet, og om der foretages uafhængig kontrol af dette system
- d. om risikostyrings-, risikomålings-, risikoovervågnings- og risikokontrolfunktionerne dækker markedsrisikoen for hele instituttet (inkl. datterselskaber og filialer) og navnlig alle de områder, hvor markedsrisikoen kan håndteres, reduceres eller overvåges
- e. om det personale, der inddrages i markedsaktiviteterne (både på forretningsområder og på styrings- og kontrolområder), har de nødvendige kompetencer og erfaringer.

Politikker og procedurer

221. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har veldefinerede politikker og procedurer til identificering, styring, måling og kontrol af markedsrisikoen. De bør tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring, måling og kontrol af markedsrisikoen og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle disse politikker og sørger for, at ledelsesorganets beslutninger gennemføres på en hensigtsmæssig måde
- c. om markedspolitikkerne overholder de relevante bestemmelser og svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, sikrer en klar forståelse af den markedsrisiko, der er forbundet med de forskellige produkter og aktiviteter, som instituttet beskæftiger sig med, og er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet

- d. om disse politikker for koncerners vedkommende anvendes konsekvent på tværs af koncernen og sikrer en passende risikostyring.

222. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets markedspolitikker og -procedurer er forsvarlige og forenelige med markedsrisikostategien og omfatter alle vigtige aktiviteter og processer, der er relevante for styring, måling og kontrol af markedsrisikoen. Vurderingen bør navnlig omfatte:

- a. arten af transaktioner, finansielle instrumenter og markeder, hvor instituttet kan operere
- b. de positioner, der skal indgå eller ikke indgå i handelsbeholdningen i reguleringsøjemed
- c. politikker for intern afdækning
- d. etableringen af instituttets handelsfunktioner og deres struktur og ansvar, hvor dette er hensigtsmæssigt
- e. krav vedrørende handels- og afviklingsprocesser
- f. procedurer for begrænsning og kontrol af markedsrisikoen
- g. den ramme, der skal sikre, at alle positioner opgjort til dagsværdi gøres til genstand for forsigtige værdjusteringer i overensstemmelse med den relevante lovgivning og navnlig Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 526/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende fastlæggelsen af et tilnærmet spænd og et begrænset antal mindre porteføljer i relation til kreditværdijusteringsrisiko⁷. Denne ramme bør omfatte krav vedrørende komplekse positioner, illikvide produkter og produkter, der opgøres ud fra modeller
- h. de kriterier, som instituttet anvender for at undgå engagementer med enkeltpersoner/grupper, der har medvirket i svindel eller andre strafbare handlinger
- i. procedurer for nye markedsaktiviteter og/eller produkter; større risikoafdæknings- eller risikostyringsinitiativer bør godkendes af ledelsesorganet eller et passende internt udvalg; de kompetente myndigheder bør sikre:
 - at nye markedsaktiviteter og/eller produkter underlægges passende procedurer og kontrol, inden de indføres eller iværksættes

⁷Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 526/2014 af 12. marts 2014, EUT L 148 af 20.5.2014, s. 17.

- at instituttet har analyseret deres eventuelle indvirkning på dets generelle risikoprofil.

Identificering, måling, overvågning og rapportering af risici

223. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende ramme for identificering, afdækning og måling af markedsrisici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om denne ramme opfylder de relevante minimumskrav i den gældende EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning. De bør overveje:

- a. om dataene, informationssystemerne og måleteknikkerne gør det muligt for ledelsen at måle den markedsrisiko, der er forbundet med alle balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter (eventuelt på koncernniveau) for både handels- og porteføljebeholdningen og at opfylde de tilsynsmæssige indberetningskrav
- b. om institutterne har tilstrækkelige medarbejdere og metoder til at måle markedsrisikoen i deres handels- og porteføljebeholdninger under hensyntagen til instituttets størrelse og kompleksitet og risikoprofilen for dets aktiviteter
- c. om der i instituttets risikomålingssystem tages højde for alle væsentlige risikofaktorer i forbindelse med dets markedsrisikoeksponeringer (bl.a. basisrisiko, kreditspænd for erhvervsobligationer eller kreditderivater og vega- og gammaoptionsrisici). Hvis visse instrumenter og/eller faktorer er udelukket fra risikomålingssystemerne, bør de kompetente myndigheder vurdere, om der er tale om væsentlige undtagelser, og tage stilling til, om de er berettigede
- d. om instituttets risikomålingssystemer gør det muligt at identificere eventuelle markedsrisikokoncentrationer, der enten skyldes eksponeringer for en enkelt faktor eller eksponeringer for flere indbyrdes forbundne faktorer
- e. om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for målingssystemerne, navnlig hvad angår mere avancerede risikomålingsteknikker
- f. om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse er bekendt med omfanget af den modelrisiko, der kendetegner instituttets prissætningsmodeller og risikomålingsteknikker, og om de regelmæssigt kontrollerer gyldigheden og kvaliteten af de forskellige modeller, der benyttes ved markedsrisikoaktiviteter.

224. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har gennemført passende stresstest, der supplerer dets risikomålingssystem. De bør til dette formål tage hensyn til følgende elementer:

- a. stresstesthyppigheden

- b. identificeringen af relevante risikoparametre (f.eks. likviditetsproblemer/pludselige prisudsving, koncentrerede positioner, markeder, hvor der ikke handles ("one-way"-markeder) osv.)
- c. de antagelser, der ligger til grund for stressscenariet
- d. intern brug af resultater af stresstest til kapitalplanlægnings- og markedsrisikostrategier.

225. Når instituttet ifølge artikel 101 i direktiv 2013/36/EU har tilladelse til at anvende interne modeller til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til markedsrisici, bør de kompetente myndigheder kontrollere, at instituttet fortsat opfylder de minimumskrav, der er angivet i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning, og at disse interne modeller ikke fører til undervurdering af væsentlige risici.

226. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført en passende overvågnings- og rapporteringsramme for markedsrisici, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan, når det er nødvendigt. Overvågningssystemet bør omfatte specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varsling. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:

- a. om instituttet har effektive informationssystemer til præcis og rettidig identificering, aggregering, overvågning og rapportering af markedsrisikoaktiviteter
- b. om styrings- og kontrolområderne regelmæssigt rapporterer til ledelsesorganet og den øverste ledelse og som minimum fremlægger oplysninger om aktuelle markedseksponeringer, regnskabstal og risikoværdier (f.eks. VaR) sammenholdt med interne grænser.

Ramme for intern kontrol

227. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende ramme for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå markedsrisikoen i overensstemmelse med sin markedsrisikostrategi og risikovillighed. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttets kontrolfunktion omfatter alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle finansielle aktiviteter
- b. om der findes interne kontrolforanstaltninger, driftsgrænser og andre praksisser, som har til formål at sikre, at markedsrisikoeksponeringer ikke overskrider et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikovillighed

- c. om instituttet har passende interne kontrolforanstaltninger og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt rapporteres til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind. De bør tage hensyn til, om instituttets interne kontrol og praksis:
- gør det muligt at identificere tilsidesættelser af de individuelle grænser, der er fastsat af handels- eller forretningsenheden, og tilsidesættelser af den generelle grænse for markedsaktiviteter
 - gør det muligt at foretage daglig identificering og overvågning af tilsidesættelser af grænser og/eller afvigelser.

228. De kompetente myndigheder bør vurdere risikogrænseordningen og tage stilling til:

- a. om de indførte grænser ligger fast, eller det er muligt at tilsidesætte dem. Det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne
- b. om grænseordningen indeholder en generel grænse for markedsaktiviteter og specifikke grænser for de vigtigste risikokategorier. Der bør om nødvendigt kunne fastsættes grænser for hver portefølje, handelsenhed, forretningsenhed eller instrumenttype. Detaljeringsgraden bør afspejle karakteristikaene ved instituttets markedsaktiviteter
- c. om de grænser (grænser baseret på risikoparametre, fiktive grænser, tabskontrolgrænser mv.), instituttet har fastsat, svarer til størrelsen og kompleksiteten af dets markedsaktiviteter
- d. om instituttet har procedurer for orientering af handlerne om deres grænser
- e. om institutterne har passende procedurer for regelmæssig ajourføring af grænser.

229. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør vurdere:

- a. om instituttet foretager interne revisioner af rammen for markedsrisikostyring med jævne mellemrum
- b. om den interne revisionsfunktion varetager de vigtigste elementer i markedsrisikostyringen, -målingen og -kontrollen for hele instituttet
- c. om den interne revisionsfunktion undersøger nærmere, om de interne politikker og relevante eksterne bestemmelser overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser herfra.

230. For de institutter, der anvender interne modeller til fastsættelse af kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici, bør de kompetente myndigheder vurdere, om den interne valideringsprocedure er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i forbindelse med markedsrisikomodellering, markedsrisikokvantificering og markedsrisikostyringssystemet og andre relevante minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

6.3.4 Opsummering af resultater og scoring

231. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets markedsrisiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 5. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

232. Faktorer som kompleksitet, koncentrationsniveau og volatile afkast af markedseksponeringer er ikke nødvendigvis perfekte indikatorer for markedsrisikoens omfang. De kompetente myndigheder bør derfor tage højde for alle disse faktorer på samme tid og ikke hver for sig og forstå drivkræfterne bag volatiliteten, når de vurderer og beregner risikoscoren for den iboende markedsrisiko.

Tabel 5. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for markedsrisikoen

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger om iboende risiko	Betragtninger om tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er ingen mærkbar risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Eksporeringsernes art og sammensætning indebærer, at markedsrisikoen er ubetydelig. • Instituttets eksponeringer for markedsrisici er ikkekomplekse. • Markedskoncentrationsrisikoen er ubetydelig. • Instituttets markedsrisikoeksponeringer genererer ikkevolatile afkast. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets markedsrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. • Den organisatoriske struktur i relation til markedsrisici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af
2	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen	<ul style="list-style-type: none"> • Markedsrisikoeksporeringsernes art og sammensætning medfører en lav risiko. • Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er lav. • Markedskoncentrationsrisikoen 	

	og -kontrollen.	<p>er lav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituttets markedsrisikoeksponeringer medfører lav volatilitet med hensyn til afkast. 	<p>markedsrisici er passende.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De interne grænser og kontrolrammen for markedsrisici er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Markedsrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en middelhøj risiko. • Komplexiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er middelhøj. • Markedskoncentrationsrisikoen er middelhøj. • Instituttets markedsrisikoeksponeringer medfører middelhøj volatilitet med hensyn til afkast. 	
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Markedsrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en væsentlig risiko. • Komplexiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er høj. • Markedskoncentrationsrisikoen er høj. • Instituttets markedsrisikoeksponeringer medfører høj volatilitet med hensyn til afkast. 	

6.4 Vurdering af operationel risiko

6.4.1 Generelle betragtninger

233. De kompetente myndigheder bør vurdere den operationelle risiko for alle instituttets forretningsområder og aktiviteter under hensyntagen til resultaterne af vurderingen af de interne ledelsesordninger og kontrollen på institutniveau, jf. afsnit 5. De bør i forbindelse med denne vurdering undersøge, hvordan den operationelle risiko kan manifestere sig (økonomisk tab, "near miss"-hændelser, tab af fremtidig indtjening, fortjeneste mv.), og også se på de potentielle konsekvenser i form af andre relaterede risici (f.eks. "hybrider" af kreditrelaterede eller markedsrelaterede operationelle risici).
234. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvor omfattende den operationelle risiko ved outsourcete tjenesteydelser og aktiviteter er, og om disse kan påvirke instituttets evne til at behandle transaktioner og/eller levere tjenesteydelser eller medføre erstatningspligt for skader på tredjemand (f.eks. kunder og andre interessenter).
235. Når de kompetente myndigheder vurderer den operationelle risiko, bør de også tage højde for:
- a. Omdømmerisikoen: Omdømmerisikoen indgår i den operationelle risiko på grund af de stærke bånd mellem disse to risici (de fleste operationelle risikobegivenheder har store konsekvenser for omdømmet). Resultatet af vurderingen af omdømmerisikoen bør dog ikke afspejles i scoringen af den operationelle risiko, men anses for at være en del af forretningsmodelanalysen og/eller likviditetsrisikovurderingen, hvor det er relevant, eftersom de vigtigste følger, den kan have, er, at investorer, indskydere eller aktører på interbankmarkedet opnår en lavere indtjening og mister tilliden til eller bliver utilfredse med instituttet.
 - b. Modelrisikoen: modelrisikoen består af to forskellige former for risiko:
 - i. risikoen som følge af, at kapitalgrundlagskravene undervurderes af de lovmæssigt godkendte modeller (f.eks. intern rating-baserede kreditrisikomodeller (IRB-modeller))
 - ii. risikoen for tab som følge af instituttets udvikling, iværksættelse eller uhensigtsmæssige anvendelse af andre modeller til beslutningstagning (prissætning af produkter, evaluering af finansielle instrumenter, overvågning af risikogrænser osv.).
- For i) bør de kompetente myndigheder tage hensyn til modelrisikoen som led i vurderingen af specifikke kapitalvurderingsrisici (mangler i IRB-modeller undersøges eksempelvis i forbindelse med kreditrisikovurderingen) og som led i vurderingen af kapitalgrundlaget.

For ii) bør de kompetente myndigheder tage hensyn til risikoen som led i vurderingen af den operationelle risiko.

236. De kompetente myndigheder kan ved vurderingen af den operationelle risiko anvende klassificeringen af begivenheder for de avancerede målemetoder, der er omhandlet i artikel 324 i forordning (EU) nr. 575/2013 og præciseret i den delegerede forordning, som Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 312, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, for at få et bedre overblik over spektret af operationelle risici og for at skabe sammenhæng i analyseringen af disse risici på tværs af institutter, uanset hvilken metode der vælges til fastsættelse af kapitalgrundlagskrav for operationelle risici.

6.4.2 Vurdering af den iboende operationelle risiko

237. De kompetente myndigheder bør vurdere arten og omfanget af den operationelle risiko, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse sætte sig godt ind i instituttets forretningsmodel, drift og risikokultur og det miljø, som det agerer i, eftersom alle disse faktorer har betydning for instituttets operationelle risikoeksponering.

238. Vurderingen af den iboende operationelle risiko foregår i to trin, der er beskrevet nærmere i dette afsnit:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af arten og betydningen af de operationelle risikoeksponeringer, som instituttet står over for.

Foreløbig vurdering

239. For at afdække omfanget af vurderingen af operationelle risici bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til operationelle risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter (bl.a. ved hjælp af eventuelle relevante eksterne data) og andre tilsynsaktiviteter.

240. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. den overordnede operationelle risikostrategi og den operationelle risikotolerance
- b. forretningsmiljøet og det eksterne miljø (herunder den geografiske placering), som instituttet agerer i
- c. kapitalgrundlagskravet for operationelle risici (kendetegnet ved basisindikatormetoden (BIA), standardmetoden (TSA) og de avancerede målemetoder (AMA)) sammenholdt med det samlede kapitalgrundlagskrav og –

hvor det er relevant – den interne kapital i relation til operationelle risici sammenholdt med den samlede interne kapital, herunder de historiske tendenser og eventuelle prognoser

- d. omfanget af og ændringer i bruttoindkomst, aktiver og tab som følge af operationelle risici inden for de seneste år
- e. nyere skelsættende virksomhedsbegivenheder (såsom fusioner, erhvervelser, afhændelser og omstrukturering), der kan føre til ændring af instituttets operationelle risikoprofil på kort eller mellemlang til lang sigt (f.eks. fordi systemer, processer og procedurer ikke på kort sigt vil stemme helt overens med moderselskabets risikostyringspolitikker)
- f. ændringer af væsentlige elementer af it-systemer og/eller af processer, der kan føre til ændring af den operationelle risikoprofil (f.eks. fordi et nyt eller ændret it-system ikke er afprøvet tilstrækkeligt, eller fordi manglende instruktion om de nye systemer/processer og procedurer kan resultere i fejl)
- g. manglende overholdelse af den gældende lovgivning eller af interne regler, som rapporteres af eksterne revisorer og den interne revisionsfunktion eller fremgår af offentligt tilgængelige oplysninger (både med hensyn til den nuværende situation og tidsmæssige ændringer i efterlevelsen af regler)
- h. ambitiøse forretningsplaner og aggressive incitament og godtgørelsesordninger (med hensyn til omsætningsmål, personalenedskæringer osv.), der kan øge risikoen for manglende overholdelse, menneskelige fejl og pligtforsømmelse
- i. kompleksiteten af processer og procedurer, produkter (der sælges til kunder eller handles) og it-systemer (bl.a. brug af ny teknologi), for så vidt som de kan føre til fejl, forsinkelser, fejlspecificering, brud på sikkerheden mv.
- j. instituttets praksis for overvågning af kvaliteten af outsourcete tjenesteydelser og dets kendskab til operationelle risici i forbindelse med outsourcete aktiviteter og til tjenesteudbydernes samlede risikoeksponering i henhold til kravene i CEBS' *Guidelines on outsourcing*.

241. Den kompetente myndighed bør, hvor det er relevant, analysere de ovenfor nævnte aspekter for de enkelte forretningsområder/retlige enheder og geografiske områder og for hver kategori af begivenheder, såfremt der foreligger data herom, og sammenligne instituttets situation med tilsvarende institutter.

Operationelle risikoeksponeringers art

242. De kompetente myndigheder bør fastlægge de operationelle risikoeksponeringers art og adskille de eksponeringer, der højst sandsynligt vil føre til "hyppige/mindre alvorlige"

begivenheder, fra dem, der vil føre til "mindre hyppige/meget alvorlige" tab (og som ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv er farligere).

243. De kompetente myndigheder bør til dette formål analysere eksponeringer for vigtige operationelle risikoparametre for at foretage en fremadrettet vurdering af potentielle risici og tab. Det kan i forbindelse med denne analyse være nødvendigt at tage hensyn til de forretningsområder, produkter, processer og geografiske områder, der er relevante for instituttet, og vurdere operationelle risikoeksponeringer i forhold til primære risikoparametre (f.eks. processer, mennesker, systemer og eksterne faktorer) ved brug af instituttets egenrisikovurdering og peeranalyse.
244. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne analyse undersøge samspillet mellem disse risikoparametre for at afdække instituttets operationelle risikoeksponeringer (eksponering for flere risikoparametre kan eksempelvis øge sandsynligheden for en operationel begivenhed med heraf følgende tab).

Operationelle risikoeksponeringers betydning

245. Når de vigtigste kilder til og parametre for operationelle risici er identificeret, bør den kompetente myndighed fokusere på dem, der påvirker instituttet mest. Den kompetente myndighed bør vurdere instituttets "potentielle eksponering" for de operationelle risikoparametre ved hjælp af både ekspertvurderinger og kvantitative indikatorer vedrørende instituttet selv eller tilsvarende institutter.
246. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af operationelle risikoeksponeringers betydning undersøge, både hvor hyppige og hvor alvorlige begivenheder instituttet udsættes for.
247. En vigtig informationskilde, som de kompetente myndigheder bør benytte sig af, er instituttets database over operationelle tab og begivenheder, der – såfremt den er tilgængelig og pålidelig (dvs. nøjagtig og fyldestgørende) – viser instituttets historiske operationelle risikoprofil.
248. For institutter, der har valgt at anvende den avancerede målemetode (AMA) til beregning af minimumskrav til kapitalgrundlaget, bør den kompetente myndighed også undersøge outputtet af den interne metode, forudsat at denne metode gør det muligt at måle den operationelle risikoeksponering tilstrækkelig detaljeret (for produkter, processer mv.), og at modellen er tilstrækkelig fremadrettet.
249. De kompetente myndigheder bør endvidere foretage en mere kvalitativ analyse og trække på instituttets risikovurdering, peeranalysedata og offentlige databaser og/eller koncerndatabaser, hvis disse er tilgængelige og relevante. De kompetente myndigheder kan også tage hensyn til andre faktorer, som kendetegner de relevante forretningsenheder osv., der berøres af potentielle mangler, for at få et overblik over risikoeksponeringen.

250. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts risikoeksponering, bør de anvende en fremadskuende tilgang, inddrage eventuelle scenarieanalyser, som instituttet har udført, og tage hensyn til korrigerende og afhjælpende foranstaltninger, der allerede er iværksat og fungerer.

Vurdering af underkategorier af operationelle risici

251. De kompetente myndigheder bør vurdere operationelle risici inden for forskellige underkategorier af disse risici (fastlagt efter typer af begivenheder og underopdelinger af disse begivenheder) og de risikoparametre, der er knyttet til hver kategori.

252. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering lægge særlig vægt på visse underkategorier af operationelle risici på grund af deres udbredelse og relevans for størsteparten af institutterne og på grund af deres potentielle tilsynsmæssige virkninger. Der er tale om følgende underkategorier:

- a. adfærdsrisiko
- b. systemer – ikt-risiko
- c. modelrisiko.

Adfærdsrisiko

253. De kompetente myndigheder bør undersøge relevansen og omfanget af instituttets eksponeringer for adfærdsrisici i forbindelse med de juridiske risici, der er forbundet med operationelle risici, navnlig med hensyn til:

- a. uhensigtsmæssigt salg af produkter på både detail- og engrosmarkeder
- b. tilskyndelse til krydssalg af produkter til detailkunder, bl.a. i form af pakker af bankkonti eller tillægsprodukter, som kunderne ikke har behov for
- c. forretningsmæssige interessekonflikter
- d. manipulering af toneangivende renter, valutakurser eller andre finansielle instrumenter eller indekser med det formål at øge instituttets overskud
- e. hindringer for at skifte mellem finansielle produkter i løbet af deres levetid og/eller skifte udbydere af finansielle tjenesteydelser
- f. dårligt tilrettelagte distributionskanaler, der kan skabe interessekonflikter og forkerte incitamenter
- g. automatisk fornyelse af produkter eller udtrædelsesgebyrer og/eller

h. urimelig behandling af kundeklager.

254. Da adfærdsrisici dækker en bred vifte af emner og kan opstå i forbindelse med mange forretningsprocesser og produkter, bør de kompetente myndigheder anvende resultatet af forretningsmodelanalysen og gennemgå instituttets tilskyndelsespolitikker for at få et godt overblik over kilder til adfærdsrisici.

255. Den kompetente myndighed bør, hvor det er relevant, tage hensyn til konkurrenceniveauet på de markeder, hvor instituttet opererer, og afgøre, om der foreligger en væsentlig risiko for pligtforsømmelse på grund af instituttets eller et mindre antal institutters dominerende stilling (f.eks. på grund af kartellignende adfærd).

256. Følgende forhold kan indikere, at der foreligger adfærdsrisici:

- a. at de relevante myndigheder har pålagt instituttet sanktioner for uhensigtsmæssig praksis
- b. at tilsvarende institutter er blevet pålagt sanktioner for uhensigtsmæssig praksis
- c. at der er indgivet mange klager over instituttet, og at der er tale om store beløb.

257. Den kompetente myndighed bør imidlertid anvende en fremadskuende tilgang, hvor der også tages hensyn til eventuelle konsekvenser af den lovgivningsmæssige udvikling og relevante myndigheders arbejde i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og levering af finansielle tjenesteydelser i almindelighed.

Systemer – ikt-risiko

258. De kompetente myndigheder kan vurdere den operationelle risiko ved hjælp af forskellige metoder, der bygger på faste branchestandarder (f.eks. ISO 27000, Control Objectives for Information and Related Technology (COBIT) og Information Technology Infrastructure Library (ITIL)). Uanset hvilken metode der vælges, bør den kompetente myndighed som minimum vurdere:

- a. kvaliteten og effektiviteten af driftskontinuitetstest og -planer (f.eks. om instituttets it-system gør det muligt at fortsætte driften i fuldt omfang)
- b. sikkerheden i forbindelse med intern og ekstern adgang til systemer og data (f.eks. om it-systemet giver autoriserede personer information og adgang)
- c. nøjagtigheden og integriteten af de data, der anvendes til rapportering, risikostyring, regnskabsføring, bogføring af positioner mv. (f.eks. om it-systemet sikrer, at oplysningerne og deres rapportering er nøjagtige, aktuelle og fuldstændige)

- d. smidigheden i tilfælde af ændringer (f.eks. om ændringer i it-systemerne gennemføres til en overkommelig pris og tilstrækkelig hurtigt).

259. De kompetente myndigheder bør også vurdere, hvor kompleks it-arkitekturen er, og om den kan påvirke de ovenfor nævnte forhold.

260. Den kompetente myndighed bør ved vurderingen af disse elementer indsamle eventuelle relevante interne hændelsesrapporter og interne revisionsrapporter og andre indikatorer, som instituttet har fastlagt og anvender til måling og overvågning af ikt-risikoen.

261. De kompetente myndigheder bør herefter vurdere, hvor store konsekvenser ikt-risikoen kan få i form af tab for instituttet og skade på dets omdømme. De bør i denne forbindelse anvende de relevante følsomheds- og scenarieanalyser eller resultater af stresstest, der måtte foreligge.

Modelrisiko

262. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets eksponering for modelrisici, der skyldes brugen af interne modeller for vigtige forretningsområder og aktiviteter, ifølge den definition og de krav, der er fastsat i den delegerede forordning, som Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 312, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt som de finder anvendelse.

263. De kompetente myndigheder bør undersøge:

- i. i hvilket omfang og til hvilke formål (f.eks. vurdering af aktiver, prissætning af produkter, handelsstrategier og risikostyring) instituttet anvender modeller, når det træffer beslutninger, og hvilken forretningsmæssig betydning disse beslutninger har
- ii. instituttets kendskab til modelrisici og dets håndtering af disse risici.

264. For i) bør de kompetente myndigheder undersøge, for hvilke forretninger/aktiviteter instituttet anvender modeller i større omfang. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering se på følgende områder, hvor institutter typisk gør omfattende brug af modeller:

- a. handel med finansielle instrumenter
- b. risikomåling og -styring
- c. kapitalallokering (herunder udlånspolitikker og prissætning af produkter).

265. For ii) bør de kompetente myndigheder vurdere:

- a. om instituttet har indført kontrolmekanismer (kalibrering af markedsparametre, intern validering eller backtesting, krydskontrol med ekspertvurderinger osv.), og om denne mekanisme er forsvarlig (med hensyn til metoder, hyppighed, opfølgning osv.) og omfatter en procedure for godkendelse af modeller
- b. om instituttet anvender modeller med forsigtighed (f.eks. ved at øge eller mindske de relevante parametre i forhold til, hvordan positionerne bevæger sig), hvis det er bekendt med mangler i modellerne eller en markeds- og erhvervsmæssige udvikling.

266. Når de kompetente myndigheder vurderer modelrisikoen, bør de udnytte resultatet af vurderingen af andre kapitalvurderingsrisici og likviditets- og fundingrisici til bl.a. at vurdere, om de metoder, der benyttes til måling af risici, prissætning og vurdering af aktiver og/eller passiver er hensigtsmæssige.

267. For de forretningsområder, hvor der anvendes modeller i større omfang, bør den kompetente myndighed herefter vurdere, hvor store konsekvenser modelrisikoen kan få, bl.a. ved hjælp af følsomheds- og scenarieanalyser eller stresstest.

6.4 Vurdering af omdømmerisikoen

268. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvilken omdømmerisiko instituttet er eksponeret for, ud fra deres kendskab til instituttets ledelse, forretningsmodel og produkter og det miljø, som det agerer i.

269. Omdømmerisikoen er i sagens natur mest relevant for store institutter og især for institutter med noterede aktier eller gældsinstrumenter eller institutter, der opererer på interbankmarkeder. Når de kompetente myndigheder vurderer omdømmerisikoen, bør de derfor især fokusere på institutter af denne type.

270. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til såvel interne som eksterne faktorer eller begivenheder, der kan skabe usikkerhed om instituttets omdømme. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til følgende kvalitative indikatorer i deres vurdering af instituttets eksponering for omdømmerisici:

- a. antallet af sanktioner, der er iværksat af officielle organer i løbet af året (dette omfatter både sanktioner fra kompetente myndigheder og sanktioner i forbindelse med skatter og afgifter og andre betalinger)
- b. mediekampagner og initiativer fra forbrugerorganisationer, der indvirker negativt på den offentlige holdning til instituttet og dets omdømme
- c. antallet af klager fra kunderne og ændringer i dette antal
- d. negative hændelser for tilsvarende institutter, når offentligheden forbinder dem med hele finanssektoren eller en gruppe af institutter

- e. relationer til sektorer, der opfattes negativt af offentligheden (f.eks. våbenbranchen eller lande omfattet af embargo) eller personer og lande på sanktionslister (f.eks. lister udarbejdet af OFAC – USA's kontor for kontrol med udenlandske aktiver)
- f. eventuelle andre "markedsindikatorer" (f.eks. nedjusteringer af kreditvurderinger eller ændringer i aktiekurser i løbet af året).

271. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvor omfattende instituttets eksponering for omdømmerisici er, og hvordan den er forbundet med de øvrige risici (dvs. kreditrisikoen, markedsrisikoen, den operationelle risiko og likviditetsrisikoen), på grundlag af de andre risikovurderinger for at identificere eventuelle sekundære virkninger i begge retninger (fra omdømmerisici til andre risici og omvendt).

6.4.4 Vurdering af den operationelle risikostyring, -måling og -kontrol

272. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets specifikke ramme og ordninger for styring og kontrol af den operationelle risiko som en særskilt risikokategori. Der bør ved denne vurdering tages højde for resultatet af analysen af den overordnede ramme for risikostyring og intern kontrol, der er omhandlet i afsnit 5, eftersom dette vil påvirke instituttets operationelle risikoeksponeringer.

273. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse tage hensyn til vigtige operationelle risikoparametre (dvs. mennesker, processer, eksterne faktorer og systemer), der også kan virke begrænsende, og undersøge:

- a. den operationelle risikostyringsstrategi og risikotolerance
- b. den organisatoriske struktur
- c. politikker og procedurer
- d. identificering, måling, overvågning og rapportering af operationelle risici
- e. driftsmæssige resiliens- og kontinuitetsplaner
- f. rammen for intern kontrol, for så vidt som den finder anvendelse på styring af operationelle risici.

Operational risikostyringsstrategi og risikotolerance

274. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har udarbejdet og iværksat en forsvarlig operationel risikostyringsstrategi og et forsvarligt toleranceniveau, der er godkendt

af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet har givet klart udtryk for sin operationelle risikostyringsstrategi og sit toleranceniveau samt evaluering heraf (f.eks. i forbindelse med evaluering af den overordnede risikostrategi, en tabstendens og/eller usikkerhed om kapitalgrundlaget)
- b. om den øverste ledelse gennemfører og overvåger den operationelle risikostyringsstrategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets risikobegrænsende foranstaltninger stemmer overens med den fastlagte strategi
- c. om disse strategier er hensigtsmæssige og effektive i betragtning af arten og omfanget af den operationelle risikoprofil, og om instituttet løbende kontrollerer, hvordan de fungerer, og at de stemmer overens med toleranceniveauet for operationelle risici
- d. om instituttets operationelle risikostyringsstrategi omfatter alle instituttets aktiviteter, processer og systemer – også fremadrettet baseret på strategiplanen – hvis den operationelle risiko er eller kan være væsentlig
- e. om instituttet har indført en passende struktur, der gør det muligt at formidle den operationelle risikostyringsstrategi effektivt til de relevante medarbejdere.

275. For at undersøge, om disse strategier er troværdige, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om instituttet har afsat tilstrækkelige ressourcer til at føre dem ud i livet, og om de relevante beslutninger træffes uafhængigt af, hvilke fordele der kan opnås for minimumskravene til kapitalgrundlaget (navnlig for institutter, der vælger BIA- eller TSA-metoden til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget).

Organisatorisk struktur for styring af og tilsyn med operationelle risici

276. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den organisatoriske struktur for styring af operationelle risici er forsvarlig og effektiv. Den kompetente myndighed bør i denne forbindelse fastslå:

- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for identificering, analyse, vurdering, reduktion og rapportering af operationelle risici
- b. om der foretages uafhængig kontrol af systemerne for operationel risikokontrol og -overvågning, og om der er en klar adskillelse mellem risikotagere og risikoansvarlige og mellem disse og risikokontrol- og risikotilsynsfunktionerne
- c. om risikostyrings-, risikomålings- og risikokontrolfunktionerne dækker markedsrisikoen for hele instituttet (inkl. filialer) på en integreret måde, uanset

hvilken målemetode der anvendes til fastsættelse af minimumskapitalgrundlaget, og også dækker outsourcete forretningsfunktioner og andre aktiviteter

- d. om der er afsat tilstrækkelige og kvalitativt tilfredsstillende menneskelige og tekniske ressourcer til den operationelle risikostyringsstruktur.

Politikker og procedurer

277. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende politikker og procedurer for styring af operationelle risici, herunder restrisikoen efter brug af reduktionsteknikker. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender politikker for styring af operationelle risici og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med de operationelle risikostyringsstrategier
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle og gennemføre politikker og procedurer for styring af operationelle risici
- c. om de operationelle risikostyringspolitikker og -procedurer er blevet klart formaliseret og formidlet på tværs af instituttet, og om de omfatter hele organisationen eller i hvert fald de processer og forretninger, der er mest eksponeret for operationelle risici
- d. om disse politikker og procedurer omfatter alle elementer i den operationelle risikostyring, -måling og -kontrol, herunder – hvor det er relevant – indsamling af tabsdata, kvantificeringsmetoder, reduktionsteknikker (f.eks. forsikringspolicer), teknikker til analyse af årsager til operationelle risikobegivenheder, grænser og tolerancer og håndtering af afvigelser fra disse grænser og tolerancer
- e. om instituttet har indført en ny procedure for godkendelse af produkter, processer og systemer, der kræver vurdering og begrænsning af potentielle operationelle risici
- f. om disse politikker svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og sikrer en klar forståelse af den operationelle risiko, der er forbundet med de forskellige produkter og aktiviteter, som instituttet beskæftiger sig med
- g. om disse politikker er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet, og om disse politikker for bankkoncerners vedkommende anvendes konsekvent på tværs af koncernen og sikrer en passende risikostyring

- h. om instituttet fremmer en operationel risikostyringskultur gennem hele organisationen ved hjælp af uddannelse og opstilling af mål for begrænsning af driftstab.

Identificering, måling, overvågning og rapportering af risici

278. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende ramme for identificering, vurdering, måling og overvågning af operationelle risici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om denne ramme som minimum opfylder de relevante krav om fastsættelse af minimumskapitalgrundlaget i den gældende EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:

- a. om instituttet har indført effektive processer og procedurer for omfattende identificering og vurdering af operationel risikoeksponering (f.eks. egenvurdering af risici og kontrol (RCSA)) og for afsløring og præcis klassificering af relevante begivenheder (dvs. indsamling af tabsdata), herunder hybridformer, hvori der indgår andre risici (f.eks. kredittab, der forårsages eller forværres af en operationel risikobegivenhed); de kompetente myndigheder bør i denne forbindelse også undersøge, om instituttet er i stand til at identificere de vigtigste parametre for relevante driftstab, og anvende disse oplysninger til operationelle risikostyringsformål
- b. om instituttet, hvis det ifølge artikel 101 i direktiv 2013/36/EU har tilladelse til at anvende en intern model til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til operationelle risici, fortsat opfylder de minimumskrav, der er angivet i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning, og om denne interne model fører til betydelig undervurdering af risikoen
- c. om instituttet har passende informationssystemer og metoder til kvantificering eller vurdering af den operationelle risiko, der som minimum opfylder de krav om fastsættelse af det relevante minimumskapitalgrundlag, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning (f.eks., for TSA-metoden, kortlægning af de relevante regnskabsposter for de otte lovbestemte forretningsområder og, for AMA-metoden, tidsseriernes længde, behandling af forsikringer, korrelation osv.)
- d. om instituttet har indført passende stresstest og scenarieanalyser, hvor det er relevant, for at belyse, hvordan negative operationelle begivenheder påvirker dets rentabilitet og kapitalgrundlag, og om det også tager tilstrækkeligt hensyn til potentielle fejl i de interne kontrol- og reduktionsteknikker; de kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, undersøge, om disse analyser stemmer overens med deres egenvurdering af risici og kontrol og med resultatet af peeranalyser

- e. om instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for målingssystemet, og om de er bekendt med omfanget af den relevante modelrisiko.
- f. om instituttet har tilrettelagt og gennemført en løbende og effektiv overvågning af operationelle risikoeksponeringer for hele instituttet, der omfatter outsourcete aktiviteter og nye produkter og systemer, bl.a. ved hjælp af specifikke indikatorer (nøglerisikoindikatorer og nøglekontrolindikatorer) og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varslings
- g. om instituttet har indført regelmæssig rapportering af operationel risikoeksponering, herunder resultater af stresstest, til ledelsesorganet, den øverste ledelse og de ansvarlige for relevante forretninger og processer, hvor det er hensigtsmæssigt.

Driftsmæssige resiliens- og kontinuitetsplaner

279. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet råder over omfattende og afprøvede driftsmæssige resiliens- og kontinuitetsplaner, som sikrer, at det kan videreføre driften og begrænse sine tab i tilfælde af alvorlige driftsforstyrrelser.
280. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttet har fastlagt driftskontinuitetsplaner, der passer til arten, omfanget og kompleksiteten af dets virksomhed. Der bør i disse planer tages hensyn til forskellige mulige eller sandsynlige scenarier, som instituttet kan være følsomt over for.
281. De kompetente myndigheder bør vurdere kvaliteten og effektiviteten af instituttets metode til planlægning af forvaltningen af den driftsmæssige kontinuitet. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse vurdere, i hvilket omfang instituttet retter sig efter de anerkendte metoder til forvaltning af driftsmæssig kontinuitet (BCM-metoder). De kompetente myndigheder bør derfor undersøge, om instituttets metode til planlægning af forvaltningen af den driftsmæssige kontinuitet omfatter:
- a. en konsekvensanalyse (BIA-analyse)
 - b. passende genopretningsstrategier baseret på interne og eksterne faktorer og veldefinerede genopretningsmål
 - c. udarbejdelse af omfattende og fleksible planer for håndtering af sandsynlige scenarier
 - d. effektiv afprøvning af planer
 - e. oplysning om og uddannelse i BCM-metoder
 - f. dokumentation for og uddannelse i kommunikation og krisestyring.

Ramme for intern kontrol

282. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk kontrolramme og truffet passende forholdsregler til at imødegå operationelle risici i overensstemmelse med sin operationelle risikostyringstolerance og -strategi. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til:

- a. om instituttets kontrolfunktioner omfatter alle konsoliderede enheder og geografiske placeringer
- b. om der findes interne kontrolforanstaltninger og andre praksisser (f.eks. adfærdspolitikker), som har til formål at begrænse operationelle risikoeksponeringer og holde dem på et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikotoleranceniveau
- c. om instituttet har passende interne kontrolforanstaltninger og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt rapporteres til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind, og til de kompetente myndigheder, hvor det er relevant.

283. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør til dette formål undersøge:

- a. om instituttet foretager interne revisioner af rammen for operationel risikostyring med jævne mellemrum
- b. om den interne revision omfatter de vigtigste elementer i den operationelle risikostyring, -måling og -kontrol for hele instituttet
- c. om denne revision gør det muligt at afgøre, om de interne politikker og relevante eksterne bestemmelser overholdes, og at følge op på eventuelle afvigelser herfra.

284. For de institutter, der anvender AMA-metoden til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til operationelle risici, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om proceduren for intern validering af denne metode er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i forbindelse med operationel risikomodellering, kvantificering og systemer og i forbindelse med andre relevante minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning.

285. Uanset hvilken metode instituttet har valgt til fastsættelse af det lovbestemte minimumskapitalgrundlag, bør de kompetente myndigheder, når der anvendes modeller til beslutningstagning (kreditgivning, prissætning, handel med finansielle instrumenter mv.),

vurdere, om der findes en pålidelig intern valideringsprocedure og/eller modevalueringsprocedure, der gør det muligt at identificere og begrænse modelrisici.

Styring af omdømmerisikoen

286. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat passende ordninger, strategier, processer og mekanismer til styring af omdømmerisikoen. De kompetente myndigheder bør navnlig tage hensyn til:

- a. om instituttet har fastlagt formaliserede politikker og processer til identificering, styring og overvågning af denne risiko, og om disse politikker og processer står i rimeligt forhold til dens omfang og dens relevans i systemet
- b. om instituttet udviser forsigtighed i deres håndtering af denne risiko, f.eks. ved at fastsætte grænser eller kræve godkendelse ved allokering af kapital til visse lande, sektorer eller personer, og/eller om dets beredskabsplaner tilgodeser behovet for en proaktiv tilgang til omdømmemæssige spørgsmål i tilfælde af kriser
- c. om instituttet foretager stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere sekundære virkninger af omdømmerisici (f.eks. for likviditeten eller fundingomkostningerne)
- d. om instituttet sørger for at beskytte sit brand ved hjælp af hurtige oplysningskampagner, hvis der indtræffer særlige begivenheder, som kan skade dets omdømme
- e. om instituttet tager højde for, hvilke konsekvenser dets strategi- og forretningsplaner og dets generelle adfærd kan få for dets omdømme.

6.4.5 Opsummering af resultater og scoring

287. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets operationelle risiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 6. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 6. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for den operationelle risiko

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger om iboende risiko	Betragtninger om tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er ingen mærkbar risiko for	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets operationelle 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse

	væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<p>risikoeksponeringer resulterer i få hyppige/mindre alvorlige påvirkninger.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituttets eksponering for operationelle risici er ubetydelig, hvilket ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. • Instituttets tab i løbet af de seneste år har været ubetydelige, eller de er faldet fra et højere niveau. 	<p>mellem instituttets operationelle risikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriske struktur i relation til operationelle risici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
2	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets operationelle risikoeksponeringer resulterer generelt i hyppige/mindre alvorlige påvirkninger. • Instituttets eksponering for operationelle risici er lav, hvilket ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. • Instituttets tab i løbet af de seneste år har været beskedne, eller de forventes at stige fra et lavere historisk niveau eller falde fra et højere historisk niveau. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af den operationelle risiko er passende. • Kontrolrammen for operationelle risici er forsvarlig.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets operationelle risikoeksponeringer resulterer i visse mindre hyppige/mere alvorlige påvirkninger. • Instituttets eksponering for operationelle risici er middelhøj, hvilket ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. • Instituttets tab i løbet af de seneste år har været middelhøje, eller de forventes at stige fra et lavere historisk niveau eller falde fra et højere historisk niveau. 	
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets operationelle risikoeksponeringer medfører påvirkninger inden for alle hovedkategorier. • Instituttets eksponering for operationelle risici er høj, hvilket 	

	samt risikostyringen og -kontrollen.	ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. <ul style="list-style-type: none">• Instituttets tab i løbet af de seneste år har været høje, eller risikoen er steget betydeligt.	
--	--------------------------------------	--	--

6.5 Vurdering af renterisiko uden for handelsbeholdningen

6.5.1 Generelle betragtninger

288. De kompetente myndigheder bør vurdere den renterisiko, der er forbundet med rentefølsomme positioner i forbindelse med ikkehandelsmæssige aktiviteter (den såkaldte renterisiko uden for handelsbeholdningen eller IRRBB), herunder afdækningen af disse positioner, uanset hvordan de opgøres til regnskabsmæssige formål (kreditspændrisikoen i forbindelse med visse positioner i porteføljebeholdningen er beskrevet i afsnittet om markedsrisikoen).

289. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til følgende underkategorier, når de vurderer IRRBB:

- a. risici i forbindelse med tidsmæssig uoverensstemmelse mellem forfaldsdato og revurdering af aktiver, passiver og ikkebalanceførte kort- og langsigtede positioner (repricingrisiko)
- b. risici, der skyldes ændringer i rentekurvens hældning og form (rentekurverisiko)
- c. risici, der skyldes, at eksponeringen for en rente afdækkes med eksponeringen for en rente, der revurderes på lidt andre vilkår (basisrisiko)
- d. risici i forbindelse med optioner, herunder indbyggede optioner, hvor forbrugere eksempelvis indfrier fastforrentede produkter, når markedsrenterne ændrer sig (optionsrisiko).

290. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om instituttet følger anvisningerne i de retningslinjer, som EBA har udstedt i henhold til artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, med forsigtighed. Det gælder især for beregningen af det tilsynsmæssige stød, der er omhandlet i dette direktivs artikel 98, stk. 5, og for instituttets interne procedurer for identificering, måling, overvågning og kontrol af renterisikoen.

6.5.2 Vurdering af iboende IRRBB

291. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende IRRBB fastlægge de vigtigste parametre for instituttets IRRBB-eksponering og undersøge denne risikos potentielle tilsynsmæssige påvirkning af instituttet. Vurderingen af den iboende IRRBB bør ske i følgende hovedtrin:

- a. foreløbig vurdering
- b. vurdering af arten og sammensætningen af instituttets renterisikoprofil
- c. vurdering af resultaterne af scenarieanalyser og stresstest.

Foreløbig vurdering

292. For at afdække IRRBB-vurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til IRRBB, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, som de har opnået i forbindelse med vurdering af andre SREP-elementer, sammenligning af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter.

293. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til følgende:

- a. instituttets forvaltning af renterisikoen, herunder den generelle IRRBB-strategi og instituttets risikovillighed i forhold til renterisikoen
- b. hvordan et standardstød som det, der er nævnt i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, i betragtning af de retningslinjer, som EBA har udstedt i henhold til denne artikel, vil påvirke den økonomiske værdi set i forhold til instituttets lovbestemte kapitalgrundlag
- c. hvordan en renteændring vil påvirke indtjeningen ifølge den metode, som instituttet anvender
- d. den interne kapital, der – hvor det er relevant – er afsat til IRRBB, både samlet set og i forhold til instituttets samlede interne kapital, i overensstemmelse med dets ICAAP-proces, herunder den historiske udvikling og eventuelle prognoser.

294. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med deres foreløbige vurdering også tage hensyn til væsentlige ændringer i instituttets eksponeringer for IRRBB. De bør som minimum vurdere følgende aspekter:

- a. væsentlige ændringer i instituttets overordnede IRRBB-strategi, -politik og -grænser
- b. disse ændringers potentielle indvirkning på instituttets risikoprofil
- c. vigtige markedstendenser.

Arten og sammensætningen af instituttets renterisikoprofil

295. De kompetente myndigheder bør danne sig et klart overblik over, hvordan ændringer i renterne kan påvirke instituttets indtjening og økonomiske værdi i negativ retning (nutidsværdien af de forventede betalingsstrømme), for at få et overblik over den eventuelle trussel mod kapitalgrundlaget både på kort og på længere sigt.

296. De kompetente myndigheder bør til dette formål analysere og klarlægge strukturen af instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte eksponeringer. De bør navnlig se på:

- a. de forskellige positioner i porteføljebeholdningen, tidspunkterne for deres forfald eller revurdering og adfærdsmæssige antagelser (f.eks. antagelser om produkter med ubestemt løbetid) vedrørende disse positioner
- b. om muligt instituttets betalingsstrømme fra renter
- c. andelen af produkter med ubestemt løbetid og produkter med eksplicitte og/eller indbyggede optioner og især produkter med indbygget optionalitet for kunderne
- d. instituttets afdækningsstrategi og derivaters størrelse og anvendelse (risikoafdækning i modsætning til spekulation).

297. For at få en bedre forståelse af instituttets kompleksitet og renterisikoprofil bør de kompetente myndigheder også sætte sig ind i de vigtigste aspekter af instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte eksponeringer og navnlig:

- a. låneporteføljen (f.eks. mængden af lån med uendelig løbetid, mængden af lån med mulighed for tidlig indfrielse og mængden af variabelt forrentede lån med renteloft og -bund)
- b. obligationsporteføljen (f.eks. mængden af optionsinvesteringer og eventuelle koncentrationer)
- c. indskudskonti (f.eks. om instituttets indlånsmasse er følsom over for renteændringer, og om der forekommer koncentrationer)
- d. derivater (f.eks. kompleksiteten af de derivater, der anvendes enten til risikoafdækning eller til spekulative formål, og forhold vedrørende salg eller køb af renteoptioner).

298. Når de kompetente myndigheder analyserer påvirkningen af instituttets indtjening, bør de tage hensyn til instituttets forskellige indtægts- og udgiftskilder og deres relative vægt. De bør være opmærksomme på, i hvilket omfang instituttets overskud afhænger af rentefølsomme positioner, og undersøge, hvordan forskellige renteændringer påvirker instituttets nettorenteindtægt.

299. Når de kompetente myndigheder analyserer påvirkningen af instituttets økonomiske værdi, bør de først tage hensyn til resultaterne af et standardstød som det, der er nævnt i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, for at opnå et foreløbigt benchmark til sammenligning af, hvordan renteændringer påvirker instituttet. De kompetente myndigheder bør med hensyn til efterlevelsen også tage hensyn til de retningslinjer, som EBA har udstedt i henhold til denne artikel. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering lægge særlig vægt på, hvor følsomme balanceposterne er over for ændringer i de underliggende

vigtige antagelser (især for kundekonti uden specifikke revurderingstidspunkter og/eller aktiekapital).

300. De kompetente myndigheder bør forsøge at klarlægge virkningen af disse antagelser ved at gennemgå "afvigende" standardtestresultater og herefter fokusere på de risici for den økonomiske værdi, der er forbundet med instituttets adfærdsjusteringer, således at de bl.a. kan identificere og belyse de risici, der er forbundet med aktiviteter til stabilisering af indtjeningen, i modsætning til de risici, der er forbundet med andre aspekter af forretningsmodellen.
301. Ud over at anvende det standardstød, der er nævnt i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente myndigheder også overveje at benytte deres egne særlige scenarier for stød (store eller mindre scenarier, som omfatter alle eller visse valutaer, tager hensyn til ikkeparallelle renteændringer, tager højde for basisrisici osv.). Når de kompetente myndigheder beslutter, hvor omfattende disse supplerende stødsценарier skal være, bør de tage hensyn til faktorer som det generelle renteniveau, rentekurvens form og relevante nationale karakteristika i deres finansielle systemer. Instituttets interne systemer bør derfor være så fleksible, at de gør det muligt at beregne dets følsomhed over for alle de standardstød, der er fastlagt.
302. I forbindelse med den kvantitative vurdering bør de kompetente myndigheder også undersøge de resultater, der er opnået med instituttets interne metoder til måling af renterisikoen, hvor det er hensigtsmæssigt. De kompetente myndigheder bør analysere disse metoder for at få en bedre forståelse af de vigtigste risikofaktorer, der ligger til grund for instituttets renterisikoprofil.
303. De kompetente myndigheder bør undersøge, om institutter, der benytter sig af forskellige valutaer, analyserer renterisikoen for hver valuta, hvori de har en væsentlig position, under hensyntagen til den historiske sammenhæng mellem valutaer.
304. De kompetente myndigheder bør både basere sig på aktuelle tal og historiske tendenser, når de analyserer resultaterne vedrørende virkningen af standardstød og instituttets interne metoder. Disse værdier bør sammenlignes med tilsvarende institutter og situationen på verdensmarkedet.

Scenarieanalyser og stresstest

305. De kompetente myndigheder bør vurdere og tage hensyn til resultaterne af de scenarieanalyser og stresstest (ud over de resultater, der vedrører standardstød), som instituttet har udført som led i sin løbende interne forvaltning. De kompetente myndigheder bør i denne sammenhæng belyse de vigtigste kilder til IRRBB for instituttet.
306. Hvis der konstateres eller opstår mistanke om særlig akkumulering med hensyn til revurdering/forfaldstidspunkt på forskellige punkter af kurven i forbindelse med kontrollen

af instituttets stresstestresultater, kan de kompetente myndigheder stille krav om yderligere analyser.

6.5.3 Vurdering af IRRBB-styring og -kontrol

307. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets renterisikoprofil i porteføljebeholdningen kontrollere den forvaltning og de rammer, der danner grundlag for dets renteeksponeringer.

308. De kompetente myndigheder bør vurdere følgende elementer:

- a. renterisikostrategien og -villigheden (særskilt eller som led i den mere generelle markedsrisikostrategi og -villighed)
- b. den organisatoriske struktur
- c. politikker og procedurer
- d. identificering, måling, overvågning og rapportering af risici
- e. rammen for intern kontrol.

Renterisikostrategi og -villighed

309. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret IRRBB-strategi, der er godkendt af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet har givet klart udtryk for sin IRRBB-strategi og risikovillighed samt evaluering heraf (f.eks. i forbindelse med overordnet evaluering af risikostrategien eller usikkerhed om rentabiliteten eller kapitalgrundlaget), og om den øverste ledelse iværksætter den IRRBB-strategi, som ledelsesorganet har godkendt, korrekt og sikrer, at instituttets aktiviteter er forenelige med den fastlagte strategi, at der er udarbejdet skriftlige procedurer, som anvendes i praksis, og at der er en klar og hensigtsmæssig ansvarsfordeling
- b. om instituttets IRRBB-strategi afspejler instituttets renterisikovillighed korrekt, og om strategien er afstemt med den generelle risikovillighed
- c. om instituttets IRRBB-strategi og risikovillighed er hensigtsmæssige for instituttet i betragtning af dets:
 - forretningsmodel
 - generelle risikostrategi og -villighed
 - markedsvilkår og rolle i det finansielle system

- kapitalgrundlag
- d. om instituttets IRRBB-strategi generelt omfatter alle de aktiviteter i instituttet, hvor der er en betydelig IRRBB
- e. om instituttets IRRBB-strategi tager højde for udsving i de økonomiske konjunkturer og de heraf følgende ændringer i sammensætningen af IRRBB-relaterede aktiviteter
- f. om instituttet har indført en passende struktur, der gør det muligt at formidle IRRBB-strategien effektivt til de relevante medarbejdere.

Organisatorisk struktur

310. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk struktur for styrings-, målings-, overvågnings- og kontrolfunktioner vedrørende IRRBB med tilstrækkelige (både kvalitative og kvantitative) menneskelige og tekniske ressourcer. De bør tage hensyn til:

- a. om der findes en klar ansvarsfordeling for håndtering, overvågning, kontrol og rapportering af IRRBB
- b. om IRRBB-styrings- og IRRBB-kontrolområderne er underlagt uafhængig kontrol og klart identificeret i organisationen og funktionelt og hierarkisk adskilt fra forretningsområdet
- c. om det personale, der beskæftiger sig med renterisici (både på forretningsområdet og på styrings- og kontrolområderne), har de nødvendige kompetencer og erfaringer.

Politikker og procedurer

311. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har veldefinerede politikker og procedurer for styring af IRRBB, der er forenelige med dets IRRBB-strategi og risikovillighed. De bør tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender politikkerne for styring, måling og kontrol af IRRBB og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle disse politikker og sørger for, at ledelsesorganets beslutninger gennemføres på en hensigtsmæssig måde
- c. om IRRBB-politikkerne overholder de relevante bestemmelser, svarer til arten og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og sikrer en klar forståelse af den iboende IRRBB

- d. om disse politikker er blevet klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet
- e. om disse politikker anvendes konsekvent på tværs af bankkoncerner og gør det muligt at håndtere risikoen korrekt
- f. om IRRBB-politikkerne indeholder procedurer for udvikling af nye produkter og større risikoafdæknings- eller risikostyringsinitiativer, og om disse politikker er godkendt af ledelsesorganet eller et passende internt udvalg. De kompetente myndigheder bør navnlig sikre:
 - at nye produkter og nye større risikoafdæknings- og risikostyringsaktiviteter underlægges passende procedurer og kontrol, inden de indføres eller iværksættes
 - at instituttet har analyseret deres eventuelle indvirkning i sin generelle risikoprofil.

Identificering, måling, overvågning og rapportering af risici

312. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende ramme for identificering, afdækning og måling af IRRBB, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet. De bør undersøge:
- a. om informationssystemerne og måleteknikkerne gør det muligt for ledelsen at måle den iboende renterisiko i forbindelse med alle balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer (eventuelt på koncernniveau), herunder interne risikoafdækninger, i porteføljebeholdningen
 - b. om instituttet har tilstrækkelige medarbejdere og metoder til at måle IRRBB (i overensstemmelse med kravene i EBA's *Retningslinjer for tekniske aspekter af forvaltningen af renterisiko uden for handelsbeholdningen – EBA's retningslinjer for IRRBB*) under hensyntagen til størrelsen, arten og kompleksiteten af dets renterisikoeksponering
 - c. om de antagelser, der ligger til grund for de interne metoder, er baseret på anvisningerne i EBA's retningslinjer for IRRBB. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere, om instituttets antagelser om positioner uden kontraktlig forfaldsdato og indbyggede kundeoptioner er forsigtige. De kompetente myndigheder bør også undersøge, om instituttet medregner aktier i den økonomiske værdi, og hvad det i givet fald vil betyde, hvis aktierne udgår af denne beregning
 - d. om instituttets risikomålingssystemer tager højde for alle væsentlige former for renterisici, som instituttet eksponeres for (f.eks. repricingrisikoen, rentekurveverisikoen, basisrisikoen og optionsrisikoen). Hvis visse instrumenter

og/eller faktorer er udelukket fra risikomålingssystemerne, bør institutterne kunne angive årsagen hertil over for tilsynsmyndighederne og kvantificere undtagelsernes omfang

- e. om de oplysninger, der leveres af informationssystemerne, er af tilfredsstillende kvalitet, detaljerede og aktuelle, og om systemerne gør det muligt at beregne aggregerede risikoscorer for alle de porteføljer, aktiviteter og enheder, der indgår i konsolideringsrammen. Informationssystemerne bør baseres på anvisningerne i EBA's retningslinjer for IRRBB
- f. om de data, der benyttes i risikomålingsprocessen, er sammenhængende og aktuelle, og om de er baseret på anvisningerne i EBA's retningslinjer for IRRBB
- g. om instituttets risikomålingssystemer gør det muligt at identificere eventuelle IRRBB-koncentrationer
- h. om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse er bekendt med de antagelser, der ligger til grund for målingssystemerne, navnlig hvad angår positioner med ubestemt kontraktlig løbetid og positioner med implicitte eller eksplicitte optioner, og bekendt med instituttets antagelser vedrørende aktiekapitalen
- i. om de risikoansvarlige og instituttets øverste ledelse er bekendt med omfanget af den modelrisiko, der kendetegner instituttets risikomålingsteknikker.

313. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat passende stresstests scenarier, der supplerer dets risikomålingssystem. De bør i forbindelse med denne vurdering undersøge, om anvisningerne i de retningslinjer, som EBA har udstedt i henhold til artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU, er blevet fulgt.

314. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført en passende overvågnings- og intern rapporteringsramme for IRRBB, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan, når det er nødvendigt. Overvågningssystemet bør omfatte specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varsel. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om styrings- og kontrolområderne regelmæssigt (hyppigheden vil afhænge af omfanget, kompleksiteten og niveauet af IRRBB-eksponeringer) og som minimum fremlægger følgende oplysninger for ledelsesorganet og den øverste ledelse:

- a. en oversigt over aktuelle IRRBB-eksponeringer, regnskabstal og risikoberegninger
- b. væsentlige tilsidesættelser af IRRBB-grænser
- c. ændringer i vigtige antagelser eller parametre, som procedurene for vurdering af IRRBB er baseret på.

Ramme for intern kontrol

315. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende ramme for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå sine eksponeringer for IRRBB i overensstemmelse med sin risikostyringsstrategi og risikovillighed. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttets kontrolfunktion omfatter alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle finansielle aktiviteter
- b. om der findes interne kontrolforanstaltninger, driftsgrænser og andre praksisser, som har til formål at holde kreditrisikoeksponeringer på et niveau, der er acceptabelt for instituttet, i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat af ledelsesorganet og den øverste ledelse, og med instituttets risikovillighed
- c. om instituttet har passende interne kontrolforanstaltninger og praksisser, der sikrer, at tilsidesættelser af og afvigelser fra politikker, procedurer og grænser hurtigst muligt rapporteres til det korrekte ledelsesniveau, således at der kan gribes ind.

316. De kompetente myndigheder bør vurdere risikogrænseordningen og tage stilling til:

- a. om den er forenelig med instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed
- b. om den er afpasset efter kompleksiteten af instituttets organisering og IRRBB-eksponeringer, og om den gør det muligt at måle og styre denne risiko
- c. om den tager højde for renteændringers potentielle påvirkning af indtjeningen og instituttets økonomiske værdi; indtjeningsmæssigt bør grænserne angive acceptable volatilitetsniveauer for den indtjening, der kan opnås under specifikke rentescenarier; de grænser, der fastsættes for at håndtere renternes indvirkning på instituttets økonomiske værdi, bør afpasses efter størrelsen og kompleksiteten af instituttets aktiviteter og underliggende positioner; for banker, hvis detailbankaktiviteter omfatter et beskedent antal langsigtede instrumenter, optioner, instrumenter med indbyggede optioner eller andre instrumenter, hvis værdi vil kunne ændres som følge af renteændringer, kan ret simple grænser være tilstrækkelige; for mere komplekse institutter kan der dog være behov for mere præcise grænser for, hvilke ændringer i den anslåede økonomiske værdi der er acceptable
- d. om de vedtagne grænser ligger fast, eller det er muligt at tilsidesætte dem; det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne; de kompetente myndigheder bør indhente oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at grænserne overholdes

- e. om institutterne har passende procedurer for regelmæssig ajourføring af grænser.

317. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion opererer effektivt. De bør til dette formål vurdere:

- a. om instituttet foretager interne revisioner af IRRBB-styringsrammen med jævne mellemrum
- b. om den interne revision omfatter de vigtigste elementer i IRRBB-styring, -måling og -kontrol for hele instituttet
- c. om den interne revisionsfunktion undersøger nærmere, om de interne politikker og de relevante eksterne bestemmelser overholdes, og følger op på eventuelle afvigelser.

6.5.4 Opsummering af resultater og scoring

318. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets IRRBB. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 7. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 7. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for IRRBB

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger om iboende risiko	Betragtninger om tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er ingen mærkbar risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdis følsomhed over for renteændringer er ubetydelig. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er ubetydelig. • Den økonomiske værdis og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er ubetydelig. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets renterisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. • Den organisatoriske struktur i relation til renterisici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
2	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdis følsomhed over for renteændringer er lav. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er lav. • Den økonomiske værdis og 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af renterisici er passende. • De interne grænser og

	samt risikostyringen og -kontrollen.	indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er lav.	kontrolrammen for renterisici er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostrategi og risikovillighed.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdis følsomhed over for renteændringer er middelhøj. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er middelhøj. • Den økonomiske værdis og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er middelhøj. 	
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Den økonomiske værdis følsomhed over for renteændringer er høj. • Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er høj. • Den økonomiske værdis og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er høj. 	

Afsnit 7. SREP-kapitalvurdering

7.1 Generelle betragtninger

319. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med SREP-kapitalvurderingen undersøge, om instituttets kapitalgrundlag sikrer en forsvarlig dækning af de kapitalvurderingsrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, såfremt disse risici anses for væsentlige for instituttet.
320. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse klarlægge og fastsætte omfanget (kvantiteten) og sammensætningen (kvaliteten) af det supplerende kapitalgrundlag, som instituttet skal have for at dække risikoelementer og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 ("krav om supplerende kapitalgrundlag"), herunder om nødvendigt krav om kapitalgrundlag til dækning af de risici, der er forbundet med model-, kontrol- og ledelsesmæssige mangler eller andre mangler.
321. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets kapitalgrundlag er passende, og hvordan det påvirkes af økonomisk stress, hvilket er afgørende for instituttets levedygtighed. De bør i forbindelse med disse vurderinger også tage højde for risici ved overdreven gearing.
322. Disse vurderinger bør opsummeres og afspejles i en risikoscore baseret på de kriterier, der er fastsat i slutningen af dette afsnit.

SREP-kapitalvurderingsprocessen

323. Efter at have gennemgået resultaterne af kapitalvurderingsrisikovurderingen, jf. afsnit 6, bør de kompetente myndigheder tage følgende skridt i forbindelse med SREP-kapitalvurderingsprocessen:
- a. fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag
 - b. samordning af supplerende kapitalgrundlagskrav med de buffere, der er fastsat i kapitalkravsdirektivet (CRD-buffere), og eventuelle makroprudentielle krav
 - c. fastsættelse og præcisering af det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR) og det overordnede kapitalkrav (OCR)
 - d. vurdering af risikoen for overdreven gearing
 - e. vurdering af muligheden for at opfylde OCR og TSCR i løbet af den økonomiske cyklus
 - f. fastsættelse af risikoscoren for kapitalen.

7.2 Fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag

324. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag til dækning af:

- a. risikoen for uventede tab og for forventede tab, der ikke er dækket tilstrækkeligt af hensættelser, over en periode på 12 måneder (medmindre andet er bestemt i forordning (EU) nr. 575/2013) ("uventede tab")
- b. risikoen for undervurdering af risici på grund af modelmangler som omhandlet i artikel 101 i direktiv 2013/36/EU
- c. risikoen i forbindelse med mangler i den interne ledelse, herunder den interne kontrol, og ordninger samt andre mangler.

7.2.1 Fastsættelse af supplerende kapitalgrundlag til dækning af uventede tab

325. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag til dækning af risikoen for uventede tab, og instituttet bør opfylde disse krav til enhver tid. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag for individuelle risici efter tilsynsmæssig vurdering og baseret på følgende informationskilder:

- a. ICAAP-beregninger
- b. resultatet af tilsynsmæssige benchmarkberegninger
- c. andre relevante input, bl.a. fra samarbejdet og dialogen med instituttet.

326. Kravene bør fastsættes med udgangspunkt i ICAAP-beregningerne – hvis de anses for pålidelige eller delvis pålidelige – og suppleres med resultatet af tilsynsmæssige benchmarks og andre relevante input, hvor det er hensigtsmæssigt. Hvis en ICAAP-beregning ikke anses for pålidelig, bør kravene fastsættes med udgangspunkt i resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks og suppleres med andre relevante input, hvor det er hensigtsmæssigt.

327. De kompetente myndigheder bør ikke tillade, at det kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, anvendes til at opfylde eller udligne krav om supplerende kapitalgrundlag – hverken på aggregeret basis eller for individuelle risici.

328. De kompetente myndigheder bør med henblik på artikel 98, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU og fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag vurdere og tage hensyn til diversificeringsvirkninger, der skyldes geografiske, sektorbestemte eller andre relevante parametre, inden for hver enkelt væsentlig risikokategori (risikointern diversificering). Disse diversificeringsvirkninger bør ikke begrænse de kapitalgrundlagskrav, der beregnes i henhold

til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, for de kapitalvurderingsrisici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013.

329. Diversificeringen mellem risici i forskellige kategorier, herunder de risici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 (risikointern diversificering), bør imidlertid ikke betragtes som en del af fastsættelsen af krav om supplerende kapitalgrundlag.

330. De kompetente myndigheder bør sikre, at de supplerende kapitalgrundlagskrav, der fastsættes for hver risiko, sikrer en forsvarlig dækning af risikoen. De kompetente myndigheder bør til dette formål:

- a. give en klar begrundelse, hvis de supplerende kapitalgrundlagskrav afviger væsentligt fra resultaterne af pålidelige ICAAP-beregninger eller fra benchmarkberegningerne
- b. anvende de supplerende kapitalgrundlagskrav på en konsekvent måde – uafhængigt af institutspecifikke hensyn – for at skabe generel overensstemmelse mellem tilsynsresultaterne for de forskellige institutter.

331. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til resultaterne af deres dialog og samarbejde med instituttet, når de fastsætter det supplerende kapitalgrundlag.

ICAAP-beregning

332. De kompetente myndigheder bør undersøge ICAAP-beregningers pålidelighed ved at vurdere, om de er:

- a. granulære: Beregningerne/metoderne bør sikre, at beregningerne kan opdeles efter risikotype, i stedet for at der foretages en enkelt beregning (af økonomisk kapital), der omfatter samtlige risici. Denne opdeling bør sikres af selve ICAAP-metoden. Hvis den kompetente myndighed finder det hensigtsmæssigt, kan der foretages estimater baseret på beregninger af det marginale bidrag, bl.a. for risici, der ikke kan måles enkeltvis (f.eks. kreditkoncentrationsrisikoen)
- b. troværdige: Det bør være muligt at påvise, at de anvendte beregninger/metoder dækker den risiko, som de er rettet mod (f.eks. bør der ved beregning af kreditkoncentrationsrisikoen anvendes passende sektoropdelinger, som afspejler de faktiske korrelationer og porteføljesammensætninger), og de bør baseres på anerkendte eller passende modeller og forsigtige antagelser
- c. forståelige: De underliggende parametre for beregningerne/metoderne bør angives klart. "Black box"-beregninger bør ikke godtages. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet forklarer, hvilke dele af de anvendte modeller der er mest mangelfulde, og hvordan disse mangler tages i betragtning og udbedres i den endelige ICAAP-beregning

- d. sammenlignelige: De kompetente myndigheder bør undersøge, hvilken ihændeleverperiode/risikohorisont og hvilke konfidensniveauer (eller tilsvarende værdier) der anvendes i forbindelse med ICAAP-beregningerne, og tilpasse eller anmode instituttet om at tilpasse disse variabler, således at der kan foretages peersammenligninger og tilsynsmæssige benchmarkanalyser.

333. De kompetente myndigheder bør desuden vurdere ICAAP-beregningernes pålidelighed ved at sammenligne dem med resultatet af tilsynsmæssige benchmarks for samme risici og med andre relevante input.
334. En ICAAP-beregning bør anses for delvis pålidelig, hvis beregningen virker meget troværdig, selv den ikke overholder alle de ovenfor nævnte kriterier. Dette bør dog kun ske undtagelsesvis og ledsages af foranstaltninger til udbedring af de mangler, der er konstateret i ICAAP-beregningen.

Tilsynsmæssige benchmarks

335. De kompetente myndigheder bør udvikle og anvende risikospecifikke tilsynsmæssige benchmarks for at efterprøve ICAAP-beregningerne for væsentlige risici eller elementer heraf, som ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013, eller for bidrage yderligere til fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag for individuelle risici, hvis ICAAP-beregningerne for disse væsentlige risici eller elementer heraf anses for utroværdige, eller der ikke foreligger sådanne beregninger.
336. Formålet med de tilsynsmæssige benchmarks bør være at tilvejebringe en forsigtig, sammenhængende (kalibreret med tilsvarende ihændeleverperioder/risikohorisonter og konfidensniveauer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013), gennemsigtig og sammenlignelig værdi, der kan anvendes til beregning og sammenligning af institutters potentielle kapitalgrundlagskrav efter risikotype (med undtagelse af de risici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013).
337. Resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks vil ikke være passende i alle tilfælde og for alle institutter, da der er stor forskel på de forretningsmodeller, som institutterne benytter sig af. De kompetente myndigheder bør som følge heraf anvende det mest passende benchmark, når der findes alternativer, og gennemgå benchmarkresultatet for at tage højde for forhold, der er knyttet til specifikke forretningsmodeller.
338. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til tilsynsmæssige benchmarks ved fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag, bør de som led i deres dialog med instituttet forklare, hvad baggrunden for disse benchmarks er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.

Andre relevante input

339. De kompetente myndigheder bør anvende andre relevante input i forbindelse med fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag for individuelle risici. Andre relevante input kan være resultater af risikovurderinger (ifølge de kriterier, der er fastsat i afsnit 6), peergruppesammenligninger, herunder den/de rapporter, som EBA har udarbejdet i henhold til kravene i artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, benchmarks udstedt af EBA i henhold til artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, risikospecifikke stresstest, input fra makroprudentielle (udpegede) myndigheder mv.
340. Andre relevante input bør få den kompetente myndighed til at vurdere på ny, om en ICAAP-/benchmarkberegning for en specifik risiko er hensigtsmæssig/pålidelig, hvis de rejser tvivl om dens nøjagtighed (f.eks. hvis risikoscoren peger på en væsentligt højere risiko end beregningen, eller hvis peerevalueringer viser, at instituttet afviger betydeligt fra tilsvarende institutter hvad angår det kapitalgrundlag, der kræves for at dække en sammenlignelig risikoeksponering).
341. De kompetente myndigheder bør anvende de peergrupper, der er oprettet for at analysere kapitalvurderingsrisici, jf. afsnit 6, for at sikre, at krav om supplerende kapitalgrundlag for individuelle risici fastsættes konsekvent.
342. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til andre relevante input ved fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag, bør de som led i deres dialog med instituttet forklare, hvad baggrunden for de anvendte input er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.

7.2.2 Fastsættelse af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til imødegåelse af mangler i modeller

343. Hvis de kompetente myndigheder i forbindelse med den løbende kontrol af interne metoder, der kræves i artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, eller i forbindelse med en peeranalyse, der gennemføres i henhold til artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, konstaterer modelmangler, der kan føre til undervurdering af de minimumskrav til kapitalgrundlaget, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag for at dække risikoen i forbindelse med modelmangler, der kan føre til undervurdering af risikoen, når dette anses for mere hensigtsmæssigt end andre tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag til dækning af denne risiko som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.

7.2.3 Fastsættelse af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til imødegåelse af andre mangler

344. De kompetente myndigheder bør fastsætte supplerende kapitalgrundlag til dækning af de risici, der er forbundet med kontrol- og ledelsesmangler eller andre mangler – som konstateres efter den risikovurdering, der er beskrevet i afsnit 4-6 – når dette anses for mere

hensigtsmæssigt end andre tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag til dækning af disse risici som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.

7.2.4 Fastsættelse af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til dækning af fundingrisici

345. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag til dækning af fundingrisici – som konstateres efter den risikovurdering, der er beskrevet i afsnit 8 – når dette anses for mere hensigtsmæssigt end andre tilsynsforanstaltninger.

7.3 Samordning med kapitalbufferkrav og makroprudentielle krav

346. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag (eller andre kapitalforanstaltninger – se afsnit 10.3) samordne kravene om supplerende kapitalgrundlag med eksisterende krav om kapitalbuffere og/eller makroprudentielle krav vedrørende samme risici eller elementer af disse risici. De kompetente myndigheder bør ikke fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag (eller andre kapitalforanstaltninger), når risikoen allerede er dækket af krav om kapitalbuffere og/eller yderligere makroprudentielle krav.

7.4 Fastsættelse af TSCR

347. De kompetente myndigheder bør fastsætte det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR) som summen af:

- a. kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013
- b. summen af kravene om supplerende kapitalgrundlag (fastsat i overensstemmelse med de ovenfor nævnte kriterier) og et eventuelt yderligere kapitalgrundlag, der anses for nødvendigt for at dække væsentlige risikointerne koncentrationer.

348. De kompetente myndigheder bør stille krav om sammensætningen af de supplerende kapitalgrundlagskrav, således at følgende risikotyper dækkes med mindst 56 % egentlig kernekapital (CET1) og mindst 75 % kernekapital (T1):

- a. elementer af kredit- og markedsrisikoen og den operationelle risiko (der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013)
- b. kreditkoncentrationsrisikoen og IRRBB
- c. risikoen som følge af mangler i modeller, der kan føre til undervurdering af det kapitalgrundlag, der er passende, når de supplerende kapitalgrundlagskrav anvendes til dækning af denne risiko.

349. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om sammensætningen af supplerende kapitalgrundlag til dækning af andre risikotyper efter eget skøn, men bør tilstræbe at sikre en forsvarlig dækning af den pågældende risiko.
350. De kompetente myndigheder bør ikke tage hensyn til andre poster og instrumenter end dem, der anerkendes til fastsættelse af kapitalgrundlaget (som omhandlet i del II af forordning (EU) nr. 575/2013), i forbindelse med vurderingen/beregningen af TSCR.

7.5 Præcisering af kapitalgrundlagskrav

351. De kompetente myndigheder bør sikre, at de krav om supplerende kapitalgrundlag, der fastsættes, konsekvent meddeles instituttet og/eller, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder. De bør som minimum angive instituttets TSCR som en andel (procentdel) af TREA og fordelt efter kravets sammensætning.
352. De kompetente myndigheder bør for at kunne angive TSCR-procenten beregne denne ved hjælp af følgende formel (dvs. som multiplum af kravet om 8 % af TREA i forordning (EU) nr. 575/2013):

$$TSCR - procent = 8\% \times \frac{TSCR \times 12,5}{TREA}$$

353. De kompetente myndigheder bør, hvor det er hensigtsmæssigt, foretage de nødvendige justeringer af ovennævnte for at indregne supplerende kapitalgrundlagskrav til dækning af risikoeksponeringer, der ikke er knyttet til balancesummen, og/eller for at sikre, at de supplerende kapitalgrundlagskrav ikke ligger under en nominel nedre grænse (f.eks. på grund af nedgearing), der kan angives separat.
354. De kompetente myndigheder kan desuden udtrykke TSCR ved at beregne de supplerende kapitalgrundlagskrav for individuelle risici og ikke bare for det samlede krav.

Eksempel på TSCR

Fra DATO og indtil andet er bestemt, skal INSTITUTTET have et TSCR på X % af TREA:

- 8 % (heraf mindst x % CET1 og x % T1) svarer til de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013

- X % svarer til et supplerende kapitalgrundlag, der er større end krævet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvoraf X % (heraf mindst x % CET1 og x % T1) skal dække uventede tab, der konstateres under SREP-processen, og X % (heraf mindst x % CET1 og x % T1) skal dække ANDET [f.eks. ledelsesmæssige problemer], der konstateres under SREP-processen.

355. De kompetente myndigheder kan for at sikre en bedre sammenhæng også underrette institutterne og/eller, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder om OCR og elementer heri – TSCR, CRD-bufferkrav og krav om supplerende kapitalgrundlag til dækning af makroprudentielle risici – som en andel (procentdel) af TREA og fordelt efter kravets sammensætning.

Eksempel på præcisering af OCR

Fra DATO og indtil andet er bestemt, skal INSTITUTTET have et overordnet kapitalkrav (OCR) på X % af TREA, hvoraf mindst X % bør være CET1, og mindst X % bør være T1.

For X % OCR gælder følgende:

- *X % svarer til det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR), der skal opfyldes til enhver tid, hvoraf:

 - *8 % (heraf mindst x % CET1 og x % T1) svarer til de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013*
 - *X % svarer til et supplerende kapitalgrundlag, der er større end krævet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvoraf X % (heraf mindst x % CET1 og x % T1) skal dække uventede tab, der konstateres under SREP-processen, og X % (heraf mindst x % CET1 og x % T1) skal dække ANDET [f.eks. ledelsesmæssige problemer], der konstateres under SREP-processen.**
- *X % svarer til den kombinerede kapitalbuffer (100 % CET1), som INSTITUTTET skal have ifølge direktiv 2013/36/EU, hvoraf:

 - *2,5 % svarer til kravet om en kapitalbevaringsbuffer*
 - *X % svarer til ANDET [f.eks. den kontracykliske kapitalbuffer (CyCB) og O-SII-buffere].**

7.6 Vurdering af risikoen for overdreven gearing

356. De kompetente myndigheder bør vurdere den risiko, som overdreven gearing udgør for instituttets kapitalgrundlag.

357. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering undersøge følgende aspekter:

- a. den aktuelle gearingsgrad sammenlignet med tilsvarende institutter og eventuelt gearingsgradens afstand fra den lovbestemte minimumsgrænse

- b. ændringer i instituttets gearingsgrad, herunder hvordan det forudses, at aktuelle og forventede fremtidige tab vil påvirke gearingsgraden. De kompetente myndigheder bør også undersøge, hvordan gearingsgraden vil kunne påvirkes af den aktuelle og forventede vækst i de eksponeringer, der indgår heri
- c. i hvilket omfang der foreligger en risiko for overdreven gearing som følge af forskellige stressbegivenheder (også omhandlet i afsnit 7.7)
- d. om der kan foreligge en risiko for overdreven gearing for specifikke institutter, som der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til i gearingsgraden.

7.7 Opfyldelse af krav i løbet af den økonomiske cyklus

358. De kompetente myndigheder bør klarlægge, om instituttet har et passende kapitalgrundlag (med hensyn til kvantitet og sammensætning) til dækning af volatilitet i løbet af den økonomiske cyklus, og om der skal træffes foranstaltninger for at rette op på potentielle u hensigtsmæssigheder.

359. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse anvende stresstest (instituttets egne og/eller tilsynsmæssige test) **for at klarlægge**, hvordan et referencescenario og et negativt scenario påvirker det disponible kapitalgrundlag, og om kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt til at overholde kapitalkravene (OCR og TSCR) eller andre relevante målværdier, som de kompetente myndigheder har fastsat for systembaserede stresstest. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til, hvordan stresstest påvirker instituttets gearingsgrad.

360. Det bør ske, ved at de kompetente myndigheder analyserer stresstest, som instituttet har gennemført under ICAAP-processen, og tilsynsmæssige stresstest, nærmere bestemt:

- a. resultatet af stresstest, som instituttet har foretaget som led i ICAAP-processen, baseret på en sandsynlig, men alvorlig stresspåvirkning, der er relevant for forretningsmodellen og risikoprofilen, i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for stresstest og tilstrækkeligt efterprøvet af de kompetente myndigheder
- b. resultaterne af de tilsynsmæssige stresstest, som de kompetente myndigheder har gennemført ifølge artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, under hensyntagen til de retningslinjer, som EBA har udstedt i henhold til denne artikel, og hvori der f.eks.:
 - i. opstilles specifikke "ankerscenarier/-antagelser", som instituttet skal benytte, eller

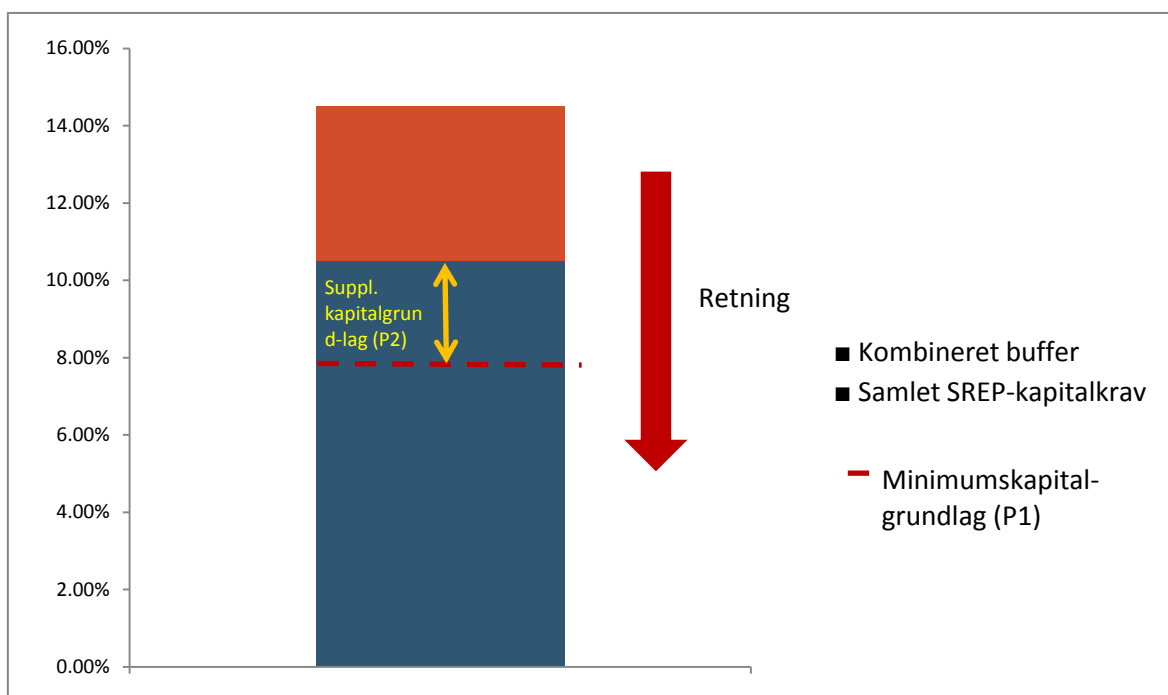
- ii. foretages systembaserede stresstest ved brug af konsistente metoder og scenarier, der enten iværksættes af institutterne eller af tilsynsmyndighederne.

361. De kompetente myndigheder kan som led i en forholdsmæssig tilgang overveje at anvende et mere begrænset antal stresstest for institutter uden for kategori 1.

362. De kompetente myndigheder bør analysere resultater af stresstest for en fremtidig periode som omhandlet i EBA's retningslinjer for stresstest. Ressourcerne bør beregnes med afsæt i instituttets disponible kapitalgrundlag ved stresspåvirkningens begyndelse.

363. Med henblik på konstatering af overtrædelser af det overordnede kapitalkrav bør antagelser i forhold til makroprudentielle krav (f.eks. ændringer i kapitalgrundlagskravene eller de buffere, der kan anvendes) i løbet af scenarieperioden aftales med den makroprudentielle (udpegede) myndighed, og kravene bør rangeres som vist i følgende diagram.

Figur 3. Rangering af kapitalgrundlagskrav

364. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til stresstestresultaterne, når de overvejer, hvilke foranstaltninger der i givet fald er behov for, i overensstemmelse med kriterierne i punkt 365 og 366, afhængig af de pågældende scenarier og typer af stresstest (institutternes ICAAP-stresstest eller tilsynsmæssige stresstest), med henblik på at håndtere eventuelle overtrædelser af kravene eller andre relevante målværdier, som de kompetente myndigheder har fastsat for systembaserede stresstest. De kompetente myndigheder bør under alle omstændigheder anmode instituttet om at forelægge en troværdig kapitalplan,

som viser, at det er i stand til at overholde TSCR eller andre relevante målværdier, som de kompetente myndigheder har fastsat for systembaserede stresstest over den givne tidshorisont.

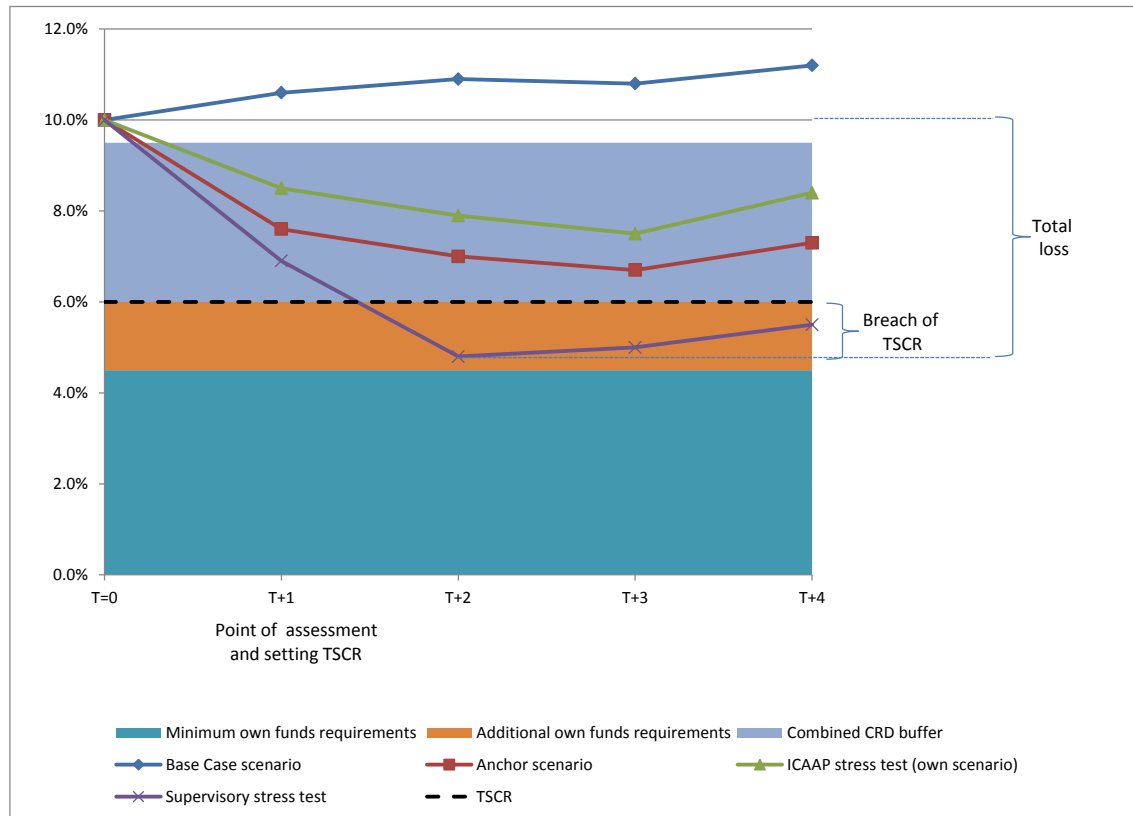
365. I forbindelse med de kompetente myndigheders analyse af kapitalplanen bør de kontrollere og vurdere, om de troværdige afhjælpende styringstiltag, som instituttet har til hensigt at iværksætte, er hensigtsmæssige. De kompetente myndigheder bør sammenholde disse tiltag med de retlige og omdømmemæssige begrænsninger, som instituttet er underlagt, og i hvilket omfang de allerede er beskrevet i officielle dokumenter (f.eks. udbyttepolitik) og i instituttets forretningsplan og erklæringer om dets risikovillighed. De kompetente myndigheder bør også vurdere de afhjælpende tiltags troværdighed i forhold til mere overordnede makroøkonomiske hensyn.

366. Herudover bør de kompetente myndigheder tage hensyn til de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i afsnit 10.3, hvor det er relevant. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til følgende, når de træffer disse foranstaltninger:

- a. hvornår overtrædelsen finder sted sammenholdt med stresstestens starttidspunkt
- b. hvor alvorlig overtrædelsen er sammenholdt med stresstestens starttidspunkt
- c. hvor alvorlig den absolutte og relative formindskelse af ressourcer er sammenholdt med stresstestens starttidspunkt
- d. instituttets strategi- og fundingplaner og resultaterne af den vurdering, der foretages i forbindelse med forretningsmodelanalysen, jf. afsnit 4
- e. den makroprudentielle (udpegede) myndigheds holdning til kravet om, at instituttet skal have et kapitalgrundlag til dækning af andre CRD-kapitalbuffere end kapitalbevaringsbufferen (f.eks. en kontracyklisk buffer og en O-SII-buffer) i den givne stresssituation
- f. ændringer i de makroøkonomiske forhold, det faktiske kapitalgrundlagsniveau og TREA regnet fra stresstestens starttidspunkt til det tidspunkt, hvor vurderingen finder sted.

367. Hvis der i betragtning af stresstestresultaterne og det aktuelle makroøkonomiske miljø er overhængende risiko for, at instituttet ikke vil være i stand til at overholde TSCR, bør de kompetente myndigheder overveje at fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag, hvorefter den beregning af TSCR, der er foretaget ifølge bestemmelserne i afsnit 7.4 (se figur 4), skal tages op til revision.

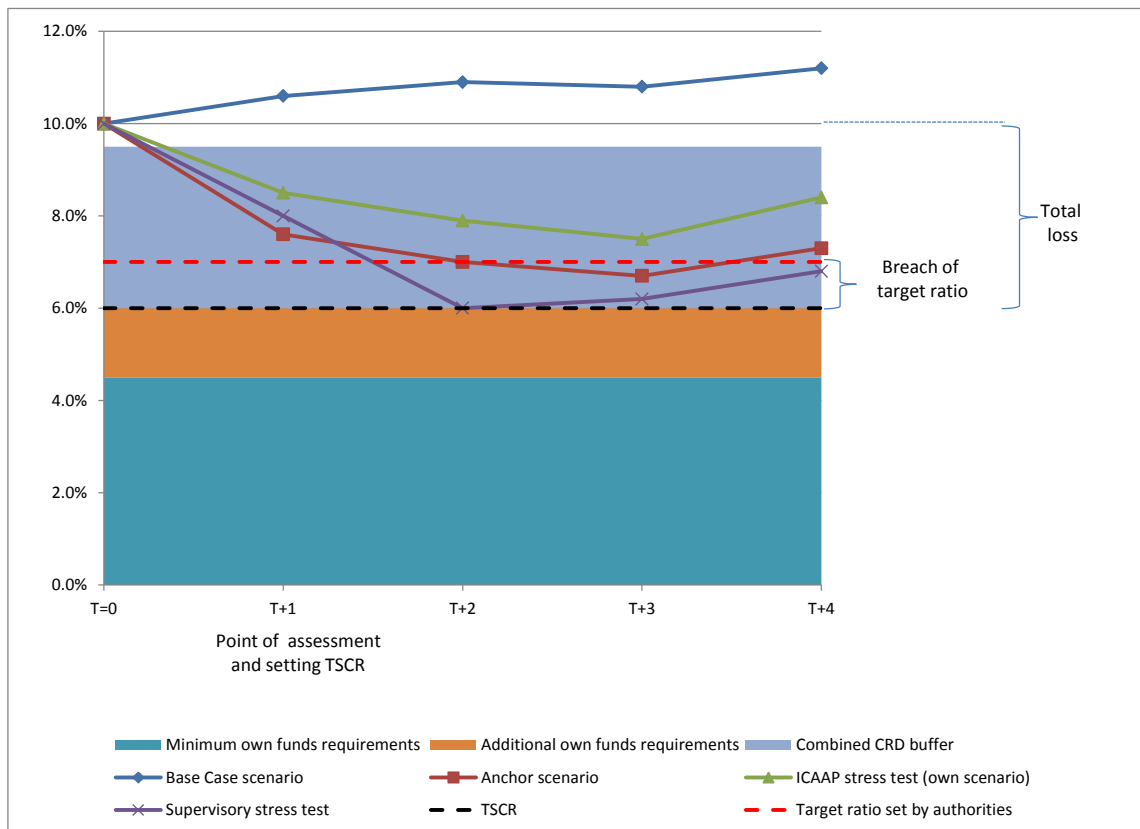
Figur 4. Illustrativt eksempel på ændringer i kapitalressourcer (CET1) i løbet af den økonomiske cyklus og overtrædelse af TSCR

EN	DA
Total loss	Samlet tab
Breach of TSCR	Overtrædelse af TSCR
Point of assessment and setting TSCR	Tidspunkt for vurdering og fastsættelse af TSCR
Minimum own funds requirements	Minimumskrav til kapitalgrundlag
Base Case scenario	Basisscenario
Supervisory stress test	Tilsynsmæssig stresstest
Additional own funds requirements	Krav om supplerende kapitalgrundlag
Anchor scenario	Ankerscenario
TSCR	TSCR
Combined CRD buffer	Kombineret CRD-buffer
ICAAP stress test (own scenario)	ICAAP-stresstest (eget scenario)

368. Hvis der i betragtning af stresstestresultaterne og det aktuelle makroøkonomiske miljø er overhængende risiko for, at instituttet vil overtræde den målværdi, som den kompetente myndighed har fastsat i den systembaserede stresstest, og som er højere end instituttets TSCR, bør de kompetente myndigheder overveje at fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag med henblik på systemiske risici (se figur 5).

Figur 5. Illustrativt eksempel på ændringer i kapitalressourcer (CET1) i løbet af den økonomiske cyklus og overtrædelse af målværdier

EN	DA
Total loss	Samlet tab
Breach of target ratio	Overtrædelse af målværdi
Point of assessment and setting TSCR	Tidspunkt for vurdering og fastsættelse af TSCR
Minimumskrav til kapitalgrundlag	Minimumskrav til kapitalgrundlag
Base Case scenario	Basisscenario
Supervisory stress test	Tilsynsmæssig stresstest
Additional own funds requirements	Krav om supplerende kapitalgrundlag
Anchor scenario	Ankerscenario
TSCR	TSCR
Combined CRD buffer	Kombineret CRD-buffer
ICAAP stress test (own scenario)	ICAAP-stresstest (eget scenario)
Target ratio set by authorities	Målværdi fastsat af myndighederne

7.8 Opsummering af resultater og scoring

369. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om de eksisterende kapitalgrundlagsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 8.

Tabel 8. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for kapitalgrundlaget

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør ingen mærkbar risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets kapitalgrundlagsniveau er noget højere end det overordnede kapitalkrav og forventes også at være det fremover. • Stresstest har ikke vist nogen mærkbar risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen foregår uhindret, hvor dette er relevant, eller alle enheder er velkapitaliserede i forhold til de tilsynsmæssige krav. • Instituttet har en pålidelig og troværdig kapitalplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det. • Instituttets gearing er noget højere end det lovbestemte minimum, og der er ingen mærkbar risiko for overdreven gearing.
2	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet er tæt på at tilsidesætte nogle af sine kapitalbuffer, men ligger stadig højere end TSCR. • Stresstest har vist en lav risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget, men de styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, virker troværdige. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er eller kan være lettere hindret, hvor dette er relevant. • Instituttet har en pålidelig og troværdig kapitalplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det, selv om den ikke modvirker enhver risiko. • Instituttets gearingsgrad er højere end det lovbestemte minimum. Risikoen

		for overdreven gearing er lav.
3	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet udnytter nogle af sine kapitalbuffer. Instituttet vil kunne tilsidesætte TSCR, hvis situationen forværres. • Stresstest har vist en middelhøj risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget. Styringstiltag vil muligvis ikke gøre det muligt at afhjælpe dette på tilfredsstillende vis. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Instituttets kapitalplan forventes ikke at være effektiv. • Instituttets gearingsgrad er højere end det lovbestede minimum, men stresstest har vakt bekymring over en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af denne værdi. Risikoen for overdreven gearing er middelhøj.
4	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet er tæt på at tilsidesætte TSCR. • Stresstest har vist, at TSCR vil blive tilsidesat i den indledende fase af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krise. Styringstiltag vil ikke gøre det muligt at afhjælpe dette på tilfredsstillende vis. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Instituttet har ingen kapitalplan, eller dets plan er klart utilstrækkelig. • Instituttets gearingsgrad er tæt på at tilsidesætte det lovbestede minimum. Risikoen for overdreven gearing er høj.

Afsnit 8. Vurdering af likviditets- og fundingrisici

8.1 Generelle betragtninger

370. De kompetente myndigheder bør vurdere de likviditets- og kapitalvurderingsrisici, der anses for væsentlige for instituttet. Formålet med dette afsnit er at fastsætte fælles metoder, der kan anvendes ved vurdering af individuelle risici og af risikostyringen og -kontrollen. Det er ikke tænkt som en udtømmende beskrivelse, og de kompetente myndigheder kan frit vælge, om de vil anvende andre supplerende kriterier, som de finder relevante, baseret på deres erfaring og de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet.

371. Dette afsnit indeholder en række fælles elementer, som de kompetente myndigheder kan benytte ved vurdering af likviditets- og fundingrisici.

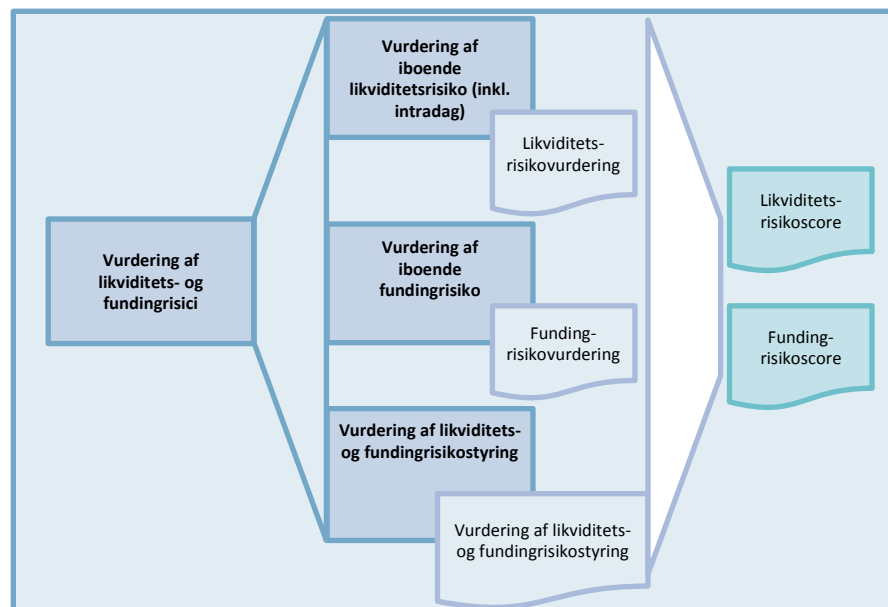
372. Metoden består af tre vigtige komponenter:

- a. vurdering af iboende likviditetsrisiko
- b. vurdering af iboende fundingrisiko
- c. vurdering af likviditets- og fundingrisikostyring.

373. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurdering af likviditets- og fundingrisici kontrollere, om instituttet opfylder de minimumskrav, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning. Disse retningslinjer udvider imidlertid vurderingsrammerne i forhold til disse minimumskrav for at give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et samlet overblik over risiciene.

374. Denne vurderingsproces gengives grafisk i figur 6.

Figur 6. Elementer i vurderingen af likviditets- og fundingrisici

375. De kompetente myndigheder bør ud fra de kriterier, der er fastsat i dette afsnit, vurdere alle tre komponenter for at danne sig et overblik over omfanget af den iboende likviditets- og fundingrisiko, som instituttet står over for, og kvaliteten af instituttets styring og kontrol af likviditets- og fundingrisici. Likviditetsrisikoen og fundingrisikoen og styringen af disse risici er forbundet med og afhængige af hinanden. Afsnittet om vurdering af styring og kontrol af likviditets- og fundingrisici er derfor ens for begge risici.

376. De kompetente myndigheder kan i forbindelse med vurdering af likviditets- og fundingrisici som led i SREP-processen anvende flere forskellige informationskilder, heriblandt:

- a. resultater fra analysen af instituttets forretningsmodel og navnlig resultater, der kan være med til at belyse de vigtigste kilder til likviditets- og fundingrisici
- b. oplysninger fra overvågning af nøgletalsindikatorer
- c. tilsynsmæssig indberetning og navnlig de oplysninger, som instituttet indberetter om sin likviditet i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013
- d. resultater af de forskellige tilsynsaktiviteter
- e. oplysninger fra instituttet, herunder oplysninger fra vurderingen af den interne likviditet
- f. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter
- g. henstillinger og retningslinjer udstedt af EBA samt advarsler og henstillinger udstedt af makroprudentielle myndigheder eller ESRB

- h. risici identificeret hos andre institutter, der har en lignende forretningsmodel (peergruppen).

377. De kompetente myndigheder bør ved anvendelsen af de metoder og fælles elementer, der er fastsat i dette afsnit, identificere relevante kvantitative indikatorer og andre parametre, der også kan benyttes til overvågning af nøgletalsindikatorer (jf. afsnit 3).

378. Resultatet af vurderingen af individuelle risici bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore.

379. De kompetente myndigheder bør, når de fastsætter de enkelte risikoscorer, tage hensyn til vurderingen af såvel den iboende risiko som kvaliteten og effektiviteten af instituttets styring og kontrol, eftersom vurderingen af risikostyringen og -kontrollen er den samme for både likviditetsrisikoen og fundingrisikoen.

380. De kompetente myndigheder kan anvende andre metoder til fastsættelse af individuelle risikoscorer som led i den nationale gennemførelse af disse retningslinjer. Der kan i visse tilfælde fastsættes særskilte risikoscorer for den iboende risiko og for risikostyringens og -kontrollens kvalitet, hvilket resulterer i en foreløbig og en endelig risikoscore. I andre tilfælde kan der dog ikke fastsættes foreløbige risikoscorer under vurderingsprocessen.

8.2 Vurdering af likviditetsrisikoen

381. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets likviditetsrisiko på kort og mellemlang sigt inden for relevante tidshorisonter, herunder inden for samme dag, for at sikre, at instituttet opretholder tilstrækkelige likviditetsbufferne både under normale forhold og i stressituationer. Denne vurdering skal omfatte følgende:

- a. en vurdering af likviditetsbehovet på kort og mellemlang sigt
- b. en vurdering af intradagslikviditetsrisikoen
- c. en vurdering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialet
- d. tilsynsmæssige likviditetsstresstest.

382. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurdering af likviditetsbehovet, bufferne og likviditetsdækningspotentialet under normale forhold basere deres analyse på materiale fra indberetningsmodellerne for de yderligere overvågningsparametre, jf. den delegerede forordning, som Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 415, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Vurdering af likviditetsbehovet på kort og mellemlang sigt

383. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets likviditetsbehov på kort og mellemlang sigt både under normale forhold og i stressituationer (stød). De bør tage hensyn til:

- a. instituttets stressede likviditetsbehov i forskellige tidsrum – navnlig op til 30 dage, mellem 20 dage og 3 måneder og efter 3-12 måneder – og især alvorlige, men sandsynlige stresspåvirkningers betydning for instituttets likviditetsbehov (udgående nettobetalingstrømme), med henblik på imødegåelse af idiosynkratiske, markedsomfattende og kombinerede stød
- b. likviditetsbehovets størrelse, beliggenhed og valuta og, hvis instituttet benytter sig af forskellige væsentlige valutaer, de særlige virkninger, som et stød har i de forskellige valutaer, for at afspejle omregningsrisikoen.

384. De kompetente myndigheder bør i tilknytning til vurderingen af den kortsigtede likviditetsrisiko som minimum analysere likviditetsdækningsgraden (LCR), jf. den delegerede forordning, som Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013, og navnlig undersøge:

- a. om instituttet indberetter sin LCR korrekt
- b. om LCR identificerer instituttets likviditetsbehov i tilstrækkeligt omfang.

385. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til alle væsentlige kilder til likviditetsrisici for instituttet, når de undersøger, hvordan et stød påvirker instituttets likviditetsbehov. De bør navnlig tage hensyn til:

- a. muligheden for, at eventuelle krav, der stilles i den relevante EU-lovgivning og den nationale gennemførelseslovgivning, ikke identificerer instituttets likviditetsbehov i tilstrækkeligt omfang i den type stressscenario, der benyttes for kravet, bl.a. når løbetiden er på under 30 dage. Under indfasningen af LCR bør de kompetente myndigheder fokusere på muligheden for, at institutterne øger deres LCR ved at foretage meget kortsigtet låntagning og långivning, hvilket kan øge LCR uden at reducere likviditetsrisikoen, når kravet udgør under 100 %
- b. risici i forbindelse med engrosmodparter vedrørende balanceførte poster og finansieringskoncentrationer under hensyntagen til, hvilke foranstaltninger instituttet kan træffe for at bevare sit omdømme/sin franchise
- c. risici i forbindelse med betingede betalingsstrømme/ikkebalanceførte poster (f.eks. kreditlinjer eller "margin calls") og aktiviteter (f.eks. likviditetsstøtte til ukonsoliderede til formålet oprettede selskaber ud over de kontraktlige forpligtelser) under hensyntagen til, hvilke foranstaltninger instituttet kan træffe for at bevare sit omdømme/sin franchise
- d. ind- og udgående betalingsstrømme såvel brutto som netto: Ved meget store ind- og udgående betalingsstrømme bør de kompetente myndigheder fokusere på den risiko, som instituttet udsættes for, når indgående betalingsstrømme ikke

modtages til tiden, selv om risikoen i forbindelse med udgående nettobetalingstrømme er begrænset

- e. risici i forbindelse med detailmodparter under hensyntagen til, hvilke foranstaltninger instituttet kan træffe for at bevare sit omdømme/sin franchise. De kompetente myndigheder bør til dette formål anvende den metode til klassificering af detailindskud i forskellige risikokategorier, der er beskrevet i artikel 421, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, i forbindelse med likviditetsindberetning
- f. risikoen for, at overdrevne risici i fundingprofilen på mellemlang til lang sigt vil indvirke negativt på modparternes adfærd i forhold til den kortsigtede likviditetsposition.

Vurdering af intradagslikviditetsrisikoen

386. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets eksponering for intradagslikviditetsrisikoen inden for en bestemt tidshorizont, bl.a. med hensyn til disponible likvide aktiver fra dag til dag, som følge af den uforudsigelighed, der kendetegner uventede udgående betalingsstrømme fra dag til dag eller manglende indgående betalingsstrømme. Denne vurdering bør som minimum omfatte en vurdering af den intradagslikviditet, der er til rådighed eller tilgængelig under normale forhold og i finansielle eller operationelle stresssituationer (f.eks. it-nedbrud eller retlige begrænsninger for overførsel af kapital).

387. For de jurisdiktioner, hvor der endnu ikke sker indberetning af intradagsrisikoen, bør de kompetente myndigheder benytte sig af instituttets egen analyse af intradagslikviditetsrisikoen.

Vurdering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialet

388. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets likviditetsbuffer og likviditetsdækningspotentiale er tilstrækkelige til at opfylde dets likviditetsbehov i den kommende måned og over forskellige tidshorisonter – fra dag til dag og eventuelt helt op til et år. Der bør ved denne vurdering tages hensyn til:

- a. direkte tilgængelige likviditetsbuffer eller instituttets overlevelsesperioder under forskellige stressscenarier
- b. instituttets generelle likviditetsdækningspotentiale i hele den periode, som det relevante stressscenario dækker
- c. karakteristika såsom omfanget og varigheden af de forskellige stressscenarier og -perioder, der indgår i vurderingen af instituttets likviditetsbehov
- d. mængden af aktiver, der vil skulle realiseres inden for de relevante tidshorisonter

- e. om den faktiske likviditetsbuffer og likviditetsdækningspotentialet, herunder de likvide aktivers kvalitet, er afpasset efter instituttets likviditetsrisikotolerance
- f. likvide aktivers klassificering og kvalitet med udgangspunkt i LCR, jf. den delegerede forordning, som Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013.

389. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets evne til rettidigt at omsætte sine likvide aktiver til penge for at opfylde sine likviditetsbehov i kriseperioder. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttet afprøver sin markedsadgang ved regelmæssigt salg eller genkøb
- b. om der findes høje koncentrationer, der risikerer at føre til overvurdering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialet
- c. om aktiverne i bufferen er ubehæftede (som defineret i EBA's retningslinjer for offentliggørelse af behæftede og ubehæftede aktiver⁸), underlagt de relevante medarbejderes kontrol og lettilgængelige for en likviditetsstyringsfunktion
- d. om denomineringen af de likvide aktiver stemmer overens med likviditetsbehovets fordeling efter valuta
- e. om instituttet i tilfælde af lån af likvide aktiver skal levere disse aktiver tilbage under kortvarige likviditetskriser, hvilket betyder, at instituttet ikke længere kan anvende dem til at imødekomme stressede udgående betalingsstrømme i betragtning af transaktionens nettovirkninger
- f. den sandsynlige værdi af bevilgede likviditetsfaciliteter, når de kompetente myndigheder har bestemt, at disse faciliteter i et vist omfang kan indgå i likviditetsdækningspotentialet.

Tilsynsmæssige likviditetsstresstest

390. De kompetente myndigheder bør anvende likviditetsstresstest, der tilrettelægges og gennemføres af disse myndigheder, som et uafhængigt redskab til vurdering af likviditetsrisici på kort og mellemlang sigt med henblik på:

- a. at identificere likviditetsrisici over forskellige tidshorisonter og i forskellige stressscenarier. Stressscenarierne bør forankres i LCR-stressantagelser over 30 dage, men de kompetente myndigheder kan udvide rammerne for deres vurdering ved både at se på risici inden for 30 dage og efter 30 dage og ved at

⁸ EBA/GL/2014/03 af 27.6.2014.

ændre LCR-antagelserne for at tage højde for risici, der ikke er tilstrækkeligt dækket i LCR

- b. at belyse likviditetsrisiciene selv, samtidig med at de anvender oplysninger fra instituttets interne stresstest
- c. at identificere og kvantificere specifikke likviditetsrisikoområder
- d. at belyse den overordnede likviditetsrisiko, som instituttet er eksponeret for, hvilket vil gøre det muligt for dem at sammenligne institutternes relative risici. Der bør som minimum foretages en tilsynsmæssig stresstest, som både omfatter institutspecifikke og markedsomfattende stresspåvirkninger.

391. De kompetente myndigheder kan vurdere eventuelle ændringer i og følsomheden af det likviditetsdækningskrav, der er omhandlet i artikel 412, stk. 3, og artikel 414 i forordning (EU) nr. 575/2013, under milde stressscenarier ved hjælp af tilsynsmæssige stresstest eller instituttets egne likviditetsstresstest. De scenarier, der anvendes ved denne vurdering, bør som hovedregel være mindre alvorlige (f.eks. begrænset til markedsomfattende stresspåvirkninger) end de scenarier, der anvendes for at teste instituttets levedygtighed (markedsomfattende og systemiske stresspåvirkninger), og derfor tage højde for situationer, hvor institutter ikke forventes at anvende deres minimumslikviditetsbuffer.

8.3 Vurdering af den iboende fundingrisiko

392. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets fundingrisiko og undersøge, om forpligtelser på mellemlang og lang sigt opfyldes i tilstrækkeligt omfang med en række stabile finansieringsinstrumenter både under normale forhold og i stresssituationer. Denne vurdering skal omfatte følgende:

- a. en vurdering af instituttets fundingprofil
- b. en vurdering af risici for fundingprofilens stabilitet
- c. en vurdering af den faktiske markedsadgang
- d. en vurdering af forventede ændringer i fundingrisiciene baseret på instituttets fundingplan.

Vurdering af instituttets fundingprofil

393. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende fundingprofil, der omfatter kontrakt- og adfærdsmæssige uoverensstemmelser på både mellemlang og lang sigt, i forbindelse med sin forretningsmodel, strategi og risikotolerance. De bør nærmere bestemt tage hensyn til:

- a. om instituttets forpligtelser på mellemlang og lang sigt er tilstrækkeligt dækket med forskellige stabile finansieringsinstrumenter i henhold til artikel 413 i forordning (EU) nr. 575/2013, og om de faktiske uoverensstemmelser inden for de relevante tidshorisonter har et acceptabelt omfang i forhold til instituttets specifikke forretningsmodel
- b. om instituttets faktiske fundingprofil – i lyset af den kompetente myndigheds vurdering af instituttets ønskede fundingprofil – afviger fra dets ønskede profil
- c. om finansieringsudbyderes adfærdsmønstre påvirkes af (lokale) regulerings- og kontraktmæssige faktorer (f.eks. regler om clearing, bail-in og indskudsgarantiordninger, som kan påvirke finansieringsudbyderes adfærd), især i tilfælde af væsentlige ændringer eller forskelle mellem de jurisdiktioner, hvor instituttet opererer
- d. at løbetidsændringer vil resultere i visse uoverensstemmelser, som dog fortsat skal kunne håndteres og kontrolleres for at undgå, at forretningsmodellen bryder sammen i tilfælde af kriser eller ændringer i markedsvilkårene.

394. De kompetente myndigheder bør vurdere, om potentielle mangler i forbindelse med instituttets fundingprofil i form af uacceptabel valutamismatch, overdrevne koncentrationer af finansieringskilder, overdreven behæftelse af aktiver eller uhensigtsmæssig eller ustabil finansiering af langsigtede aktiver vil kunne resultere i en uacceptabel forøgelse af instituttets fundingomkostninger. De bør tage hensyn til:

- a. om der er risiko for refinansiering (roll-over) til en højere rente, hvis instituttet er alt for afhængigt af bestemte finansieringskilder, instituttets finansieringsbehov stiger kraftigt, eller finansieringskilderne opfatter instituttet som risikobetonet, og navnlig hvis det ikke er sandsynligt, at de højere omkostninger automatisk overvæltes på kunderne
- b. om uacceptabel stigende behæftelse af aktier begrænser adgangen til eller øger prisen for ubehæftet finansiering.

Vurdering af risici for fundingprofilens stabilitet

395. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til faktorer, der kan mindske fundingprofilens stabilitet, vedrørende aktivers og passivers art og kendetegn. De bør tage hensyn til:

- a. at visse specifikke aktivklasser vil være vigtigere end andre for instituttet og/eller systemet
- b. om der er strukturel løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver i forskellige væsentlige valutaer, hvor det er relevant, og samlet set, og hvordan

valutamismatch i tillæg til strukturel løbetidsmismatch påvirker den samlede risiko for fundingprofilens stabilitet

- c. om de strukturelle finansieringsparametre er passende (i forhold til instituttets forretningsmodel). Eksempler på strukturelle finansieringsparametre kan være udlåns-/indlånskvoten, indlånsunderskuddet og den adfærdskorrigerede løbetidsmetode (hvor net stable funding ratio er et særligt eksempel).

396. De kompetente myndigheder bør vurdere risici for fundingprofilens holdbarhed, som skyldes koncentrationer i finansieringskilder. De bør tage hensyn til følgende faktorer:

- a. koncentrationer af forskellig art og navnlig, hvor det er relevant: arten af de anvendte finansieringsinstrumenter, specifikke finansieringsmarkeder, enkeltstående eller indbyrdes forbundne modparter og andre koncentrationsrisici, der kan påvirke den fremtidige adgang til finansiering (med fokus på de markeder og instrumenter, der er relevante for den langsigtede fundingprofil, og i betragtning af, at deres vurdering af koncentrationsrisikoen i den kortsigtede likviditetsprofil kan være relevant)
- b. risikoen for, at aktivbehæftelse kan indvirke negativt på markedets interesse for instituttets ubehæftede gæld (i relation til de særlige forhold, der kendetegner det/de markeder, hvor instituttet opererer, og instituttets forretningsmodel). Følgende faktorer kan inddrages i denne vurdering:
 - den samlede mængde behæftede og/eller lånte aktiver i forhold til balancen
 - disponible frie aktiver (aktiver, der ikke er behæftet, men kan blive det), især i forhold til den samlede ubehæftede engrosfinansiering
 - overkollateraliseringens omfang i forhold til kapitalgrundlaget; overkollateraliseringen angiver, hvor meget værdien af de aktiver, der anvendes til at opnå sikret finansiering, overstiger den opnåede finansierings fiktive værdi (hvis der f.eks. anvendes aktiver for 120 EUR til at opnå en sikret finansiering på 100 EUR, vil der være en overkollateralisering på 20)
 - de konsekvenser, som overkollateraliseringens omfang har for indskudsforsikringsordningen, hvis instituttet går konkurs.

Vurdering af den faktiske markedsadgang

397. De kompetente myndigheder bør have kendskab til instituttets faktiske markedsadgang og til aktuelle og fremtidige trusler mod denne markedsadgang. De skal tage hensyn til en række faktorer:

- a. eventuelle oplysninger, som de er bekendt med, herunder oplysninger fra instituttet selv, hvoraf det fremgår, at instituttet stiller høje krav til bestemte markeder eller modparter (bl.a. centralbanker), som er vigtige for det, med hensyn til disse markeders/modparterers kapacitet
- b. eventuelle væsentlige eller uventede ændringer i udstedelsen af gældsinstrumenter, som de kompetente myndigheder konstaterer på et vigtigt marked (bl.a. ændringer i væsentlige valutaer); de kompetente myndigheder forventer, at institutterne advarer dem om sådanne ændringer. De bør også vurdere, om de eventuelle ændringer skyldes instituttets strategiske valg, eller om de er tegn på begrænset markedsadgang
- c. risikoen for, at nyheder om instituttet kan indvirke negativt på markedet (holdning/tillid) og dermed på markedsadgangen. Det kan være nyheder, der er kendt eller endnu ikke kendt på markedet
- d. tegn på, at kortsigtede likviditetsrisici (f.eks. hvis den kortsigtede likviditetsrisiko vurderes som høj) kan begrænse instituttets adgang til dets vigtigste finansieringsmarkeder.

Vurdering af forventede ændringer i fundingrisiciene baseret på instituttets fundingplan.

398. De kompetente myndigheder bør vurdere de forventede ændringer i fundingrisiciene baseret på instituttets fundingplan. Der bør ved denne vurdering tages hensyn til følgende aspekter:

- a. hvordan instituttets fundingplan vil påvirke instituttets fundingrisici, når den er gennemført fuldt ud, eftersom fundingplanens gennemførelse vil kunne øge eller mindske risiciene i fundingprofilen
- b. den tilsynsmæssige vurdering af planens gennemførlighed.

8.4 Vurdering af likviditets- og fundingrisikostyringen

399. De kompetente myndigheder bør for at få en bred forståelse af instituttets likviditets- og fundingrisikoprofil også kontrollere den ledelses- og risikostyringsramme, der danner grundlag for dets likviditets- og fundingrisiko. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere:

- a. likviditetsrisikostategien og likviditetsrisikotolerancen
- b. den organisatoriske struktur, politikker og procedurer
- c. identificering, måling, styring, overvågning og rapportering af risici
- d. instituttets likviditetsstresstest

- e. den interne kontrolramme for likviditetsrisikostyring
- f. instituttets likviditetsberedskabsplaner
- g. instituttets fundingplaner.

Likviditetsrisikostrategien og likviditetsrisikotolerancen

400. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet fastlægger og formidler sin likviditetsrisikostrategi og likviditetsrisikotolerance på en hensigtsmæssig måde. De bør tage hensyn til:

- a. om likviditetsrisikostrategien og likviditetsrisikotolerancen fastlægges, godkendes og ajourføres af ledelsesorganet
- b. om instituttet har indført en passende struktur, der gør det muligt at formidle likviditetsrisikostrategien effektivt over for de relevante medarbejdere
- c. om likviditetsrisikostrategien og -tolerancen er veldefinerede og veldokumenterede, gennemføres effektivt og formidles til alle relevante medarbejdere
- d. om likviditetsrisikotolerancen er passende for instituttet i betragtning af dets forretningsmodel, generelle risikotolerance, rolle i det finansielle system, finansielle situation og finansieringsevne
- e. om instituttets ramme for likviditetsrisikostrategi og -tolerance er tilstrækkeligt integreret i dets overordnede ramme for risikovillighed.

Den organisatoriske struktur, politikker og procedurer

401. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har egnede ordninger til forvaltning og styring af likviditets- og fundingrisikoen. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering tage hensyn til:

- a. om ledelsesorganet godkender forvaltningen og politikkerne for styring af likviditets- og fundingrisikoen og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt
- b. om den øverste ledelse er ansvarlig for at udvikle og gennemføre politikker og procedurer for styring af likviditets- og fundingrisikoen
- c. om den øverste ledelse sørger for overvågning af ledelsesorganets beslutninger
- d. om rammen for likviditets- og fundingrisikostyring er internt sammenhængende og sikrer en omfattende vurdering af den interne likviditet, og om den er velintegreret i instituttets overordnede risikostyring

- e. om politikker og procedurer er passende for instituttet i betragtning af dets likviditetsrisikotolerance
- f. om politikker og procedurer er veldefineret og formaliseret og formidles effektivt på tværs af instituttet.

402. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk struktur for likviditets- og fundingrisikostyring, -måling og -kontrol med tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer til at udvikle og varetage disse funktioner og udføre de krævede overvågningsopgaver. De bør tage hensyn til:

- a. om systemer og processer for likviditetsrisikokontrol og -overvågning kontrolleres af uafhængige kontrolfunktioner
- b. om risikostyrings-, risikomålings- og risikokontrolfunktionerne dækker likviditetsrisikoen for hele instituttet (inkl. filialer) og navnlig alle de områder, hvor likviditetsrisikoen kan håndteres, reduceres eller overvåges
- c. om instituttet har udarbejdet passende dokumenter om likviditets- og finansieringspolitikken for at fremme en forsigtig adfærd hos instituttets personale og gøre det muligt for kontrolfunktionerne at operere effektivt
- d. om instituttet har fastsat passende interne skriftlige politikker og procedurer for styring af likviditets- og fundingrisikoen, og om instituttets ramme for likviditets- og fundingrisikostyring er hensigtsmæssig.

403. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en tilfredsstillende strategi for bevaring af markedsadgangen på dets vigtigste finansieringsmarkeder. De bør tage hensyn til:

- a. instituttets strategi for bevaring af en løbende tilstedeværelse på markederne (markedsadgangstest); for specifikke mindre institutter eller mere specielle forretningsmodeller vil det muligvis ikke være relevant at teste markedsadgangen
- b. instituttets strategi for udvikling af stærke forbindelser til finansieringsudbydere for at mindske risikoen for, at dets adgang begrænses
- c. dokumentation for, at instituttet også vil have løbende markedsadgang i stresssituationer (selv om det kan være dyrere for instituttet at have adgang i disse situationer).

Identificering, måling, styring, overvågning og rapportering af risici

404. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende strukturer og it-systemer til identificering og måling af likviditets- og fundingrisikoen, i betragtning af

instituttets størrelse, kompleksitet, risikotolerance og risikokapacitet. De bør tage hensyn til følgende faktorer:

- a. om instituttet har taget passende metoder i brug til at estimere sine betalingsstrømme inden for relevante tidshorisonter baseret på status quo og stresssituationer og ved bred anvendelse af væsentlige risikoparametre
- b. om instituttet anvender passende vigtige antagelser og metoder, som evalueres regelmæssigt, og tager højde for samspillet mellem forskellige risici (kredit- og markedsrisici mv.) i forbindelse med både balanceførte og ikkebalanceførte poster
- c. om alle væsentlige retlige enheder, filialer og datterselskaber i den jurisdiktion, hvor instituttet driver virksomhed, i givet fald indgår i vurderingen
- d. om instituttet er bekendt med, hvilke finansielle instrumenter det kan få adgang til, under hensyn til eventuelle retlige, reguleringsmæssige og driftsmæssige restriktioner for deres brug såsom manglende adgang til behæftede aktiver over forskellige tidshorisonter.

405. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har en passende ramme for rapportering af likviditets- og fundingrisici. De bør tage hensyn til:

- a. om der er fastsat rapporteringskriterier, som er godkendt af den øverste ledelse, og som præciserer, i hvilket omfang, på hvilken måde og hvor hyppigt der skal rapporteres om likviditets- og fundingrisici, og hvem der er ansvarlig for udarbejdelse af rapporter
- b. om de informationssystemer, den ledelsesinformation og de interne informationsstrømme, der danner grundlag for likviditets- og fundingrisikostyringen, er af tilstrækkelig kvalitet og hensigtsmæssige, og om de data og oplysninger, som instituttet benytter, er forståelige for målgruppen, nøjagtige og anvendelige (aktuelle, ikke for komplekse og fyldestgørende osv.)
- c. om der regelmæssigt fremlægges specifikke rapporter og dokumenter med omfattende og lettilgængelige oplysninger om likviditetsrisikoen for de rette modtagere (såsom ledelsesorganet, den øverste ledelse eller et udvalg med ansvar for aktiver og passiver).

406. De kompetente myndigheder bør vurdere, om intradagslikviditetsrisikoen måles på en hensigtsmæssig måde, navnlig for institutter, der deltager i betalings-, afviklings- og clearingsystemer. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttet i tilstrækkeligt omfang overvåger og kontrollerer de betalingsstrømme og likvide midler, der kan anvendes til at opfylde det daglige behov, og forudser, hvilke betalingsstrømme der vil forekomme i løbet af dagen
- b. om instituttet foretager tilstrækkelige og specifikke stresstest for intradagstransaktioner (og tager hensyn til scenarier som dem, der er beskrevet ovenfor).

407. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet benytter sig af hensigtsmæssige indikatorer vedrørende likviditets- og finansieringspositionen, som stemmer overens med forretningsmodellen og instituttets art, størrelse og kompleksitet. De bør tage hensyn til:

- a. om indikatorerne dækker instituttets vigtigste strukturelle finansieringssvagheder og følgende aspekter, hvor det er hensigtsmæssigt:
 - afhængigheden af et enkelt marked eller et meget lille antal markeder/modparter
 - "træge" finansieringskilder og faktorer, der påvirker adfærden
 - koncentration af visse instrumenter
 - koncentration af aktiviteter i forskellige valutaer
 - større koncentrationer af løbetider og forskelle i løbetider på længere sigt
- b. om indikatorerne er tilstrækkeligt dokumenteret, revideres regelmæssigt, bruges som input til fastlæggelse af instituttets risikotolerance, indgår i ledelsesrapporter og anvendes til fastsættelse af driftsgrænser.

Instituttets likviditetsstresstest

408. De kompetente myndigheder bør vurdere, om et institut har gennemført tilstrækkelige likviditetsstresstest inden for rammerne af sit overordnede stresstestprogram, i overensstemmelse med CEBS' *Guidelines on stress testing* for at klarlægge, hvordan negative begivenheder påvirker dets risikoeksponering og adgangen til kvantitativt og kvalitativt tilstrækkelige likvide aktiver, og for at afgøre, om instituttets likviditetsbeholdninger er tilstrækkelige til at dække risici, der viser sig under forskellige former for stressscenarier, og/eller for at modvirke risici, der er forbundet med kontrol- eller ledelsesmæssige mangler eller andre mangler. De kompetente myndigheder bør til dette formål undersøge, om instituttets ramme for stresstest er passende til:

- a. at fastlægge instituttets overlevelshorisont ud fra dets eksisterende likviditetsbuffer og stabile finansieringskilder og under hensyntagen til instituttets risikotolerance under en alvorlig, men sandsynlig likviditetskrise

- b. at analysere stressscenariers indvirkning på koncernens konsoliderede likviditetsposition og de enkelte enheders og forretningsområders likviditetsposition
- c. at klarlægge, hvilke risici der kan opstå, uafhængigt af den organisatoriske struktur, og uanset hvor centraliseret likviditetsrisikostyringen er.

409. De kompetente myndigheder bør også undersøge, om der kræves yderligere test for de enkelte enheder og/eller likviditetsundergrupper, der eksponeres for væsentlige likviditetsrisici. Der bør i disse test tages højde for scenariernes konsekvenser over forskellige tidshorisonter, herunder fra dag til dag.

410. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet beregner virkningerne af forskellige former for stressscenarier og foretager en række følsomhedstest (baseret på proportionalitet). Der bør lægges særlig vægt på vurderingen af stressscenariers tilrettelæggelse og de forskellige stød, der simuleres med dem, og tages hensyn til, om instituttet tilrettelægger scenarierne på en sådan måde, at der ikke bare ses på fortiden, men også opstilles hypoteser baseret på ekspertvurderinger. De kompetente myndigheder bør undersøge, om der som minimum arbejdes med følgende scenarier:

- a. kort- og langsigtede scenarier
- b. institutspecifikke og markedsomfattende scenarier (der anvendes simultant for flere markeder)
- c. en kombination af ovennævnte.

411. Et vigtigt aspekt, som de kompetente myndigheder bør tage hensyn til, når de vurderer instituttets ramme for stresstest er modelleringen af det/de hypotetiske stressscenariers indvirkning på instituttets betalingsstrømme og på dets likviditetsdækningspotentiale og overlevelseshorisont. De bør undersøge, om modelleringen afspejler de forskellige virkninger, som økonomisk stress kan have både for instituttets aktiver og for dets ind- og udgående betalingsstrømme.

412. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om instituttet opstiller antagelser for stresstest på en konservativ måde. Afhængig af scenariets art og omfang bør de kompetente myndigheder vurdere, om en række antagelser er passende, bl.a. vedrørende:

- a. afvikling af detailfinansiering
- b. begrænsning af sikret og usikret engrosfinansiering
- c. sammenhæng mellem finansieringsmarkederne og spredning på forskellige markeder
- d. supplerende betingede ikkebalanceførte eksponeringer

- e. finansieringsmæssige restløbetider (f.eks. når finansieringsudbyderen har call-optioner)
- f. virkninger af en eventuel forringelse af instituttets kreditvurdering
- g. valutaomregning og adgang til valutamarkeder
- h. muligheden for at overføre likviditet mellem enheder, sektorer og lande
- i. anslået fremtidig vækst i balancen
- j. implicit krav om, at instituttet som følge af omdømmerisici skal refinansiere aktiver og forlænge eller opretholde andre former for likviditetsstøtte.

413. De kompetente myndigheder bør vurdere, om styringsrammen for instituttets likviditetsstresstest er passende, og om den er tilstrækkeligt integreret i den overordnede risikostyringsstrategi. De bør tage hensyn til:

- a. om omfanget og hyppigheden af stresstest er passende i forhold til instituttets art og kompleksitet, dets likviditetsrisikoeksponeringer og dets relative betydning i det finansielle system
- b. om stresstestresultaterne integreres i instituttets strategiplanlægning for likviditet og finansiering – bl.a. i instituttets plan for genopretning af likviditeten – og anvendes til at sikre en bedre likviditetsstyring i tilfælde af kriser
- c. om instituttet identificerer egnede risikofaktorer til brug for stresstest på en hensigtsmæssig måde og tager hensyn til alle væsentlige svagheder, der kan undergrave det konkrete instituts likviditetsposition
- d. om antagelser og scenarier evalueres og ajourføres tilstrækkelig hyppigt
- e. om instituttet lægger tilstrækkelig vægt på potentielle hindringer for overførsel af likviditet inden for koncernen (såfremt det er likviditetsstyringen i en koncern, der vurderes).

Den interne kontrolramme for likviditetsrisici

414. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende intern ramme for grænser og kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå eller begrænse likviditetsrisikoen i overensstemmelse med sin risikotolerance. De bør tage hensyn til:

- a. om rammen for grænser og kontrol er afpasset efter instituttets kompleksitet, størrelse og forretningsmodel og tager højde for de forskellige væsentlige

parametre for likviditetsrisici som f.eks. løbetidsmismatch, valutamismatch, derivattransaktioner, ikkebalanceførte poster og intradagslikviditetsrisici

- b. om instituttet har fastsat passende grænser og overvågningssystemer, der er forenelige med dets likviditetsrisikotolerance og udnytter resultaterne af likviditetsstresstest
- c. om risikogrænserne evalueres regelmæssigt af instituttets kompetente organer og formidles effektivt til alle relevante forretningsområder
- d. om der er klare og gennemsigtige procedurer for, hvordan de individuelle likviditetsrisikogrænser godkendes og evalueres
- e. om der er klare og gennemsigtige procedurer for, hvordan overholdelsen af de individuelle likviditetsrisikogrænser overvåges, og hvordan tilsidesættelser af grænserne håndteres (herunder klare eskalerings- og rapporteringsprocedurer)
- f. om rammen for grænser og kontrol bidrager til, at instituttet kan sikre en diversificeret fundingstruktur og tilstrækkelige og disponible likvide aktiver.

415. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat et hensigtsmæssigt internt afregningssystem som led i rammen for likviditetsrisikokontrol. De bør tage hensyn til:

- a. om instituttets interne afregningssystem omfatter alle væsentlige forretningsaktiviteter
- b. om instituttets interne afregningssystem omfatter alle relevante likviditetsomkostninger, -fordele og -risici
- c. om denne mekanisme gør det muligt for ledelsen at indføre passende incitamenter til styring af likviditetsrisikoen
- d. om den interne afregningsmetode og dens kalibrering evalueres og ajourføres på en hensigtsmæssig måde i forhold til instituttets størrelse og kompleksitet
- e. om det interne afregningssystem og den tilhørende metode formidles til de relevante medarbejdere
- f. og herudover, om instituttets politik for indarbejdning af den interne afregningsmetode i den interne prissætningsramme anvendes i forbindelse med vurdering af og afgørelser om transaktioner med kunder (dette omfatter begge sider af balancen, dvs. ydelse af lån og modtagelse af indskud).

416. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet kontrollerer likviditetsbufferen i tilstrækkeligt omfang. De bør undersøge:

- a. om kontrolrammen sikrer rettidig overvågning af likviditetsbufferen, herunder aktivernes kvalitet, deres koncentration, umiddelbare tilgængelighed for den enhed i koncernen, der benytter aktiverne til dækning af likviditetsrisici, og eventuelle hindringer for, at de hurtigt kan omsættes til penge
- b. om instituttet har en passende politik for overvågning af markedsvilkår, der kan påvirke dets evne til at foretage hurtige salg eller genkøb af aktiver på markedet.

Likviditetsberedskabsplaner

417. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets politikker, procedurer og handlingsplaner til imødegåelse af potentielle alvorlige forstyrrelser af dets evne til at finansiere sig selv præciseres tilstrækkeligt i dets likviditetsberedskabsplan. De bør tage hensyn til indholdet og omfanget af de nødfinansieringsforanstaltninger, der indgår i likviditetsberedskabsplanen, og navnlig følgende faktorer:

- a. om likviditetsberedskabsplanen belyser de ledelsesmæssige ordninger for dens aktivering og vedligeholdelse i tilstrækkeligt omfang
- b. om likviditetsberedskabsplanen afspejler instituttets likviditetsprofil og generelle risikoprofil på en passende måde
- c. om instituttet har fastsat tidlige advarselsindikatorer for likviditet, som kan hjælpe instituttet med at identificere forringede markedsvilkår rettidigt og med at træffe hurtig afgørelse om, hvilke tiltag der er nødvendige
- d. om likviditetsberedskabsplanen klart angiver alle væsentlige (potentielle) finansieringskilder, herunder den anslåede størrelse af de forskellige likviditetskilder og den anslåede tid, som det vil tage at skaffe midler herfra
- e. om foranstaltningerne stemmer overens med instituttets generelle risikostrategi og likviditetsrisikotolerance
- f. om antagelserne om centralbankfinansieringens rolle i instituttets likviditetsberedskabsplan er passende. De kompetente myndigheder kan undersøge en række faktorer som f.eks. instituttets vurdering af:
 - den aktuelle og fremtidige adgang til potentielle alternative finansieringskilder i tilknytning til centralbankens udlånsprogrammer
 - udlånsfaciliteternes art, den acceptable sikkerhedsstillelse og de operationelle procedurer for adgang til centralbankmidler
 - under hvilke omstændigheder der vil være behov for finansiering fra centralbanken, hvilket beløb der vil være tale om, og i hvilken periode

det formentlig vil være nødvendigt at anvende centralbankfinansiering.

418. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de tiltag, der er beskrevet i likviditetsberedskabsplanen, er gennemførlige i forhold til de stressscenarier, som de indgår i. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. sammenhængen og samspillet mellem instituttets likviditetsrelaterede stresstest, dets likviditetsberedskabsplan og dets tidlige advarselsindikatorer for likviditet
- b. om de tiltag, der er indeholdt i likviditetsberedskabsplanen, kan hjælpe instituttet med at reagere korrekt på en række mulige scenarier for alvorlige likviditetskriser, herunder institutspecifikke og markedsomfattende stresspåvirkninger, og det potentielle samspil mellem dem
- c. om de tiltag, der er indeholdt i likviditetsberedskabsplanen, er kvantificeret med forsigtighed med hensyn til den likviditet, som de vil kunne generere i stresssituationer, og den tid, det vil tage at iværksætte dem, under hensyntagen til operationelle krav som f.eks. sikkerhedsstillelse over for en centralbank.

419. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets ledelsesramme er hensigtsmæssig i forhold til dets likviditetsberedskabsplan. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. om de eskalerings- og prioriteringsprocedurer, der præciserer, hvornår og hvordan de pågældende tiltag kan og bør tages i brug, er passende
- b. om instituttet har fastsat passende politikker og procedurer for intern kommunikation og kommunikation med eksterne parter
- c. om der er sammenhæng mellem likviditetsberedskabsplanen og instituttets driftskontinuitetsplaner.

Fundingplaner

420. De kompetente myndigheder bør vurdere, om fundingplanen er gennemførlig og afpasset efter instituttets art, størrelse og kompleksitet, dets nuværende og forventede aktiviteter og dets fundingprofil. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. om fundingplanen er solid, for så vidt som den vil kunne understøtte de forventede forretningsaktiviteter i tilfælde af negative scenarier
- b. hvilke ændringer der forventes at ske i instituttets fundingprofil som følge af fundingplanens gennemførelse, og om disse er acceptable i betragtning af instituttets aktiviteter og forretningsmodel

- c. om fundingplanen understøtter eventuelle krævede eller ønskede forbedringer i instituttets fundingprofil
- d. hvordan de overordnet set forholder sig til (ændringer i) de markedsaktiviteter, som institutter i deres jurisdiktion har planlagt, og hvad dette betyder for individuelle fundingplaners gennemførlighed
- e. om fundingplanen er:
 - integreret i instituttets overordnede strategiplan
 - forenelig med dets forretningsmodel
 - forenelig med dets likviditetsrisikotolerance.

421. De kompetente myndigheder kan desuden undersøge:

- a. om instituttet i tilstrækkeligt omfang analyserer og har kendskab til, om fundingplanen er passende og tilstrækkelig, i betragtning af instituttets nuværende likviditets- og finansieringssituation og den forventede udvikling heri. De kompetente myndigheder kan i denne forbindelse undersøge, om instituttets øverste ledelse er i stand til at forklare, hvorfor fundingplanen er gennemførlig, og hvilke svagheder der er i den
- b. instituttets politik for afgørelse af, hvilke finansieringsaspekter og markeder der er væsentlige for instituttet (og om den er hensigtsmæssig)
- c. hvor længe instituttet regner med, at det vil tage at skifte til en anden fundingprofil, hvis det kræves eller ønskes, i betragtning af de risici, der kan opstå, hvis skiftet foregår for hurtigt eller for langsomt i slutfasen
- d. om fundingplanen indeholder forskellige strategier og klare forvaltningsprocedurer for rettidig gennemførelse af strategiændringer.

422. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets fundingplan gennemføres på en passende måde. De bør som minimum tage hensyn til:

- a. om fundingplanen er veldokumenteret og formidles til alle relevante medarbejdere
- b. om fundingplanen er indarbejdet i instituttets daglige drift og navnlig i beslutningstagningen på finansieringsområdet.

423. De kompetente myndigheder kan desuden tage hensyn til, om instituttet er i stand til at sammenholde fundingplanen med de data, der indsendes til de kompetente myndigheder ved hjælp af fundingplanmodellen.

424. De kompetente myndigheder bør undersøge kvaliteten af instituttets processer for overvågning af fundingplanens gennemførelse og dets evne til at reagere hurtigt på eventuelle afvigelser. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. hvor godt ledelsen (den øverste ledelse) orienteres om status for fundingplanens gennemførelse
- b. om fundingplanen omfatter alternative foranstaltninger, som instituttet kan falde tilbage på, hvis markedsforholdene ændrer sig
- c. hvilke politikker og metoder instituttet anvender for regelmæssig evaluering og ajourføring af fundingplanen, når den faktiske finansiering afviger væsentligt fra fundingplanen.

8.5 Opsummering af resultater og scoring

425. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets finansierings- og likviditetsrisici. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 9 og 10.

Tabel 9. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for likviditetsrisikoen

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger om iboende risiko	Betragtninger om tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er ingen mærkbar risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er ingen mærkbar risiko som følge af mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer). • Likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er tilstrækkelig og passende. • Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er ubetydelige. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets likviditetsrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. • Den organisatoriske struktur i relation til likviditetsrisici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
2	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer) medfører en lav risiko. • Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er lav. • Andre parametre for 	<ul style="list-style-type: none"> • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af likviditetsrisikoen er passende.

		likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er lave.	<ul style="list-style-type: none"> • De interne grænser og kontrolrammen for likviditetsrisici er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed/-tolerance.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer) medfører en middelhøj risiko. • Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er middelhøj. • Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er middelhøje. 	
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer) medfører en høj risiko. • Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er høj. • Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er høje. 	

Tabel 10. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for fundingrisikoen

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger om iboende risiko	Betragtninger om tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er ingen mærkbar risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er ingen mærkbar risiko som følge af instituttets fundingprofil eller dens holdbarhed. • Risikoen som følge af finansieringens stabilitet er ubetydelig. • Andre parametre for fundingrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er ubetydelige. 	<ul style="list-style-type: none"> • Der er overensstemmelse mellem instituttets fundingrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. • Den organisatoriske struktur i relation til fundingrisici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og
2	Der er en lav risiko	<ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af instituttets 	

	for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<p>fundingprofil og dens holdbarhed er lav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af finansierings stabilitet er lav. • Andre parametre for fundingrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er lave. 	<p>styrings- og kontrolfunktioner.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af fundingrisikoen er passende. • De interne grænser og kontrolrammen for fundingrisici er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed/-tolerance.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af instituttets fundingprofil og dens holdbarhed er middelhøj. • Risikoen som følge af finansierings stabilitet er middelhøj. • Andre parametre for fundingrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er middelhøje. 	
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Risikoen som følge af instituttets fundingprofil og dens holdbarhed er høj. • Risikoen som følge af finansierings stabilitet er høj. • Andre parametre for fundingrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er høje. 	

Afsnit 9. SREP-likviditetsvurdering

9.1 Generelle betragtninger

426. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med den overordnede SREP-likviditetsvurdering undersøge, om instituttets likviditet sikrer en passende dækning af de likviditets- og fundingrisici, der vurderes i henhold til afsnit 8. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med SREP-likviditetsvurderingen også undersøge, om det er nødvendigt at fastsætte specifikke likviditetskrav for at dække de likviditets- og fundingrisici, som et institut er eller kan blive eksponeret for.

427. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til instituttets likviditetsbuffer, likviditetsdækningspotentiale og fundingprofil og til dets vurdering af den interne likviditet (ILAAP-processen) og ordninger, politikker, procedurer og mekanismer til måling og styring af likviditets- og fundingrisikoen, som er afgørende for instituttets levedygtighed. Disse vurderinger bør opsummeres og afspejles i en risikoscore baseret på de kriterier, der er fastsat i slutningen af dette afsnit.

428. Resultaterne af vurderingen af den interne likviditet bør, hvor det er hensigtsmæssigt og relevant, danne grundlag for den kompetente myndigheds konklusion om likviditetsgrundlaget.

429. De kompetente myndigheder bør inddele SREP-likviditetsvurderingen i følgende trin:

- a. overordnet likviditetsvurdering
- b. undersøgelse af behovet for specifikke likviditetsforanstaltninger
- c. kvantificering af potentielle specifikke likviditetskrav – benchmarkberegninger
- d. præcisering af specifikke likviditetskrav
- e. fastsættelse af risikoscoren for likviditeten.

9.2 Overordnet likviditetsvurdering

430. De kompetente myndigheder bør anvende følgende informationskilder for at vurdere, om instituttets likviditet sikrer en passende dækning af likviditets- og fundingrisiciene:

- a. instituttets vurdering af den interne likviditet
- b. resultater af vurderingen af likviditetsrisikoen
- c. resultater af vurderingen af fundingrisikoen

- d. resultatet af den tilsynsmæssige benchmarkberegning
- e. andre relevante input (fra kontrolbesøg, peergruppeanalyser, stresstest osv.).

431. De kompetente myndigheder bør undersøge pålideligheden af instituttets ILAAP-ramme, herunder de parametre for likviditets- og fundingrisikoen, som instituttet anvender.

432. I forbindelse med vurderingen af instituttets ILAAP-ramme – herunder, hvor det er relevant, de interne metoder til beregning af interne likviditetsbehov – bør de kompetente myndigheder vurdere, om ILAAP-beregningerne er:

- a. troværdige: om de anvendte beregninger/metoder dækker de risici, som de er rettet mod, korrekt
- b. forståelige: om der foreligger en klar specificering af og oversigt over de komponenter, der ligger til grund for ILAAP-beregninger.

433. De kompetente myndigheder bør også foretage en samlet vurdering af likviditets- og fundingrisikoen med henblik på at vurdere instituttets likviditetsgrundlag. De bør navnlig tage hensyn til resultater vedrørende:

- a. risici, som ikke er omfattet af de likviditetskrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder intradagslikviditetsrisikoen og likviditetsrisikoen i perioden efter 30 dage
- b. andre risici, som ikke dækkes tilstrækkeligt og ikke måles af instituttet, og som skyldes undervurdering af udgående betalingsstrømme, overvurdering af indgående betalingsstrømme, overvurdering af bufferaktivers likviditetsværdi eller likviditetsdækningspotentialet eller likvide aktiver, der er utilgængelige i operationel henseende (aktiver, der ikke kan sælges, aktiver, der er behæftet, mv.)
- c. særlige koncentrationer inden for likviditetsdækningspotentialet og/eller finansieringen efter modpart og/eller produkt/art
- d. udækkede finansieringsbehov inden for bestemte løbetidsintervaller på kort, mellemlang og lang sigt
- e. passende dækning af udækkede finansieringsbehov i forskellige valutaer
- f. "cliff effects"
- g. andre relevante resultater af tilsynsmæssige likviditetsstresstest.

434. De kompetente myndigheder bør omsætte denne overordnede vurdering til et likviditetstal, der afspejler de kompetente myndigheders vurdering af de trusler mod instituttets levedygtighed, der kan være forbundet med likviditets- og fundingrisici.

9.3 Undersøgelse af behovet for specifikke likviditetskrav

435. De kompetente myndigheder bør tage stilling til, om der er behov for specifikke tilsynsmæssige likviditetskrav for instituttet, efter tilsynsmæssig vurdering og dialog med instituttet og under hensyntagen til:

- a. instituttets forretningsmodel og -strategi og den tilsynsmæssige vurdering af disse
- b. oplysninger fra instituttets vurdering af den interne likviditet
- c. den tilsynsmæssige vurdering af likviditets- og fundingrisici, herunder vurdering af den iboende likviditetsrisiko, den iboende fundingrisiko samt likviditets- og fundingrisikostyringen og -kontrollen, under hensyntagen til sandsynligheden for, at de konstaterede risici og svagheder forstærker hinanden
- d. den potentielle systemiske likviditetsrisiko.

436. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at der er behov for specifikke likviditetskrav for at rette op på likviditets- og finansieringsproblemer, bør de vælge, om de vil anvende kvantitative krav, jf. dette afsnit, og/eller anvende kvalitative krav, jf. afsnit 10.

437. Når de kompetente myndigheder fastsætter langsigtede strukturelle tilsynskrav, bør de overveje, om der midlertidigt er behov for krav på kort/mellemlang sigt for at mindske de risici, der består, indtil de strukturelle krav får de ønskede virkninger.

438. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at instituttets fundingomkostninger risikerer at blive uacceptabelt høje, bør de overveje at træffe foranstaltninger – f.eks. at fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag (jf. afsnit 7) for at kompensere for, at driftsregnskabet belastes yderligere, hvis instituttet ikke kan overvælte de øgede fundingomkostninger på sine kunder, eller at kræve ændringer af fundingstrukturen – for at mindske den risiko, der er forbundet med fundingomkostningerne.

9.4 Fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetsbehov

439. De kompetente myndigheder bør udvikle og anvende kvantitative redskaber i form af tilsynsmæssige likviditetsbenchmarks til støtte for deres vurdering af, om instituttets likviditet sikrer en forsvarlig dækning af likviditets- og fundingrisiciene. De bør anvendes til at opstille et forsigtigt, sammenhængende, gennemsigtigt og sammenligneligt benchmark, der kan anvendes til beregning og sammenligning af specifikke kvantitative likviditetskrav for institutter.

440. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til følgende kriterier, når de udvikler tilsynsmæssige likviditetsbenchmarks:

- a. benchmarkene bør være forsigtige, sammenhængende og gennemsigtige
- b. benchmarkene bør udvikles på grundlag af den tilsynsmæssige vurdering af likviditets- og fundingrisici og de tilsynsmæssige likviditetsstresstest; de tilsynsmæssige likviditetsstresstest bør være en central del af benchmarket
- c. benchmarkene bør tilvejebringe sammenlignelige resultater og beregninger, der gør det muligt at sammenligne kvantificerede likviditetskrav for institutter med lignende forretningsmodeller og risikoprofiler
- d. benchmarkene bør hjælpe tilsynsmyndighederne med at præcisere, hvilket likviditetsniveau der er passende for et institut.

441. Resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks vil ikke være passende i alle tilfælde og for alle institutter, da der er stor forskel på de forretningsmodeller, som institutterne benytter sig af. De kompetente myndigheder bør som følge heraf anvende det mest passende benchmark, når der findes alternativer, og/eller gennemgå benchmarkresultatet for at tage højde for forhold, der er knyttet til specifikke forretningsmodeller.

442. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de benchmarks, der anvendes for institutterne, er egnede, og løbende evaluere og ajourføre dem i lyset af erfaringerne med at anvende dem.

443. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til tilsynsmæssige benchmarks ved fastsættelse af specifikke likviditetskrav, bør de som led i deres dialog med instituttet forklare, hvad baggrunden for disse benchmarks er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.

444. Net stable funding ratio (NSFR) vil, når den er indført, kunne danne grundlag for fastsættelse af eventuelle specifikke kvantitative likviditetskrav for stabil finansiering.

445. Hvis de kompetente myndigheder ikke har udviklet deres eget benchmark for kvantificering af specifikke kvantitative likviditetskrav, kan de anvende et benchmark baseret på følgende fremgangsmåde:

- a. sammenlignende analyse i stresssituationer af udgående nettobetalingstrømme og anerkendte likvide aktiver over forskellige tidshorisoner: op til 1 måned (herunder fra dag til dag), fra 1 måned til 3 måneder og fra 3 måneder til 1 år. De kompetente myndigheder bør til dette formål beregne de udgående nettobetalingstrømme (ud- og indgående bruttobetalingstrømme) og likviditetsdækningspotentialet for forskellige løbetidsintervaller i stresssituationer (f.eks. forsigtig værdiansættelse baseret på stressantagelser for likvide aktiver i

modsætning til aktuel værdiansættelse under normale forhold og efter en "haircut") for at udarbejde en løbetidsmetode i stresssituationer for det kommende år

- b. estimering af instituttets overlevelsesperiode på grundlag af vurderingen af løbetidsmetoden i stresssituationer
- c. fastlæggelse af den ønskede/tilsynsmæssige minimumsoverlevelsesperiode under hensyntagen til instituttets risikoprofil og marked og de makroøkonomiske forhold
- d. hvis den ønskede/tilsynsmæssige minimumsoverlevelsesperiode er kortere end instituttets nuværende overlevelsesperiode, kan de kompetente myndigheder estimere de supplerende beholdninger af likvide aktiver (supplerende likviditetsbuffer), som instituttet er nødt til at have, for at dets overlevelsesperiode kan forlænges til det krævede minimum.

446. Et vigtigt input til den kompetente myndigheds benchmarks for kvantificering af specifikke kvantitative likviditetskrav vil være de data, der indsamles i forbindelse med tilsynsmæssig indberetning i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende likviditet, stabil finansiering på individuelt og konsolideret niveau og yderligere parametre for likviditetsovervågning. Benchmarkenes udformning vil påvirkes af de data, der indberettes, og benchmarkenes gennemførelse vil afhænge af, hvornår rapporterne foreligger.

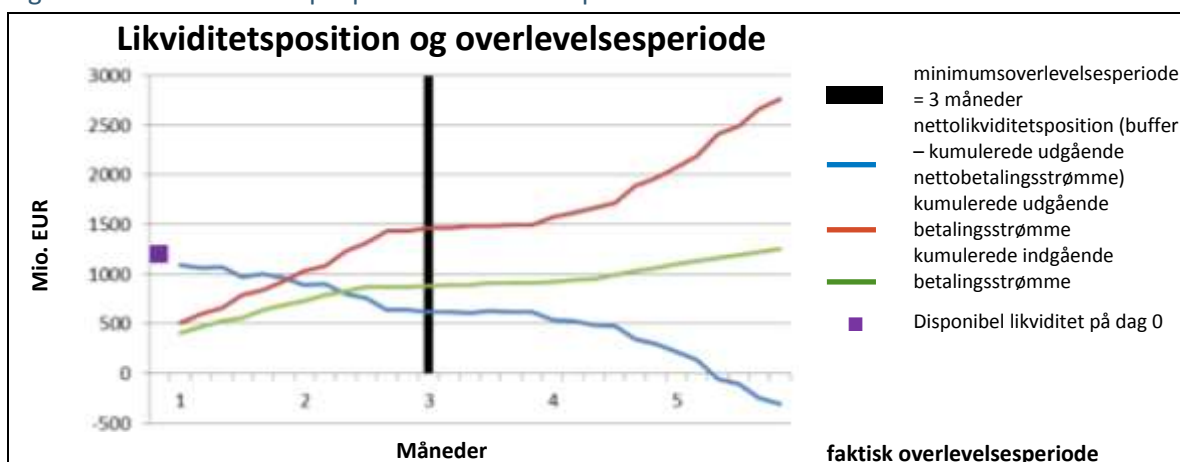
447. I det følgende vises en række eksempler på mulige tilgange:

- a. Eksempel 1: et institut, der har en oprindelig likviditetsbuffer på 1 200 mio. EUR. De kumulative indgående betalingsstrømme og kumulative udgående betalingsstrømme estimeres i stresssituationer og fordeles over en tidshorisont på 5 måneder. Inden for denne tidshorisont anvender instituttet likviditetsbufferen, hver gang de indgående betalingsstrømme bliver mindre end de udgående betalingsstrømme. Det resulterer i, at instituttet i de definerede stresssituationer vil være i stand til at overleve i 4½ måned, hvilket er længere end den minimumsoverlevelsesperiode, som tilsynsmyndighederne har fastsat (i dette eksempel 3 måneder):

Tabel 11. Illustrativt eksempel på et benchmark for likviditetskvantificering

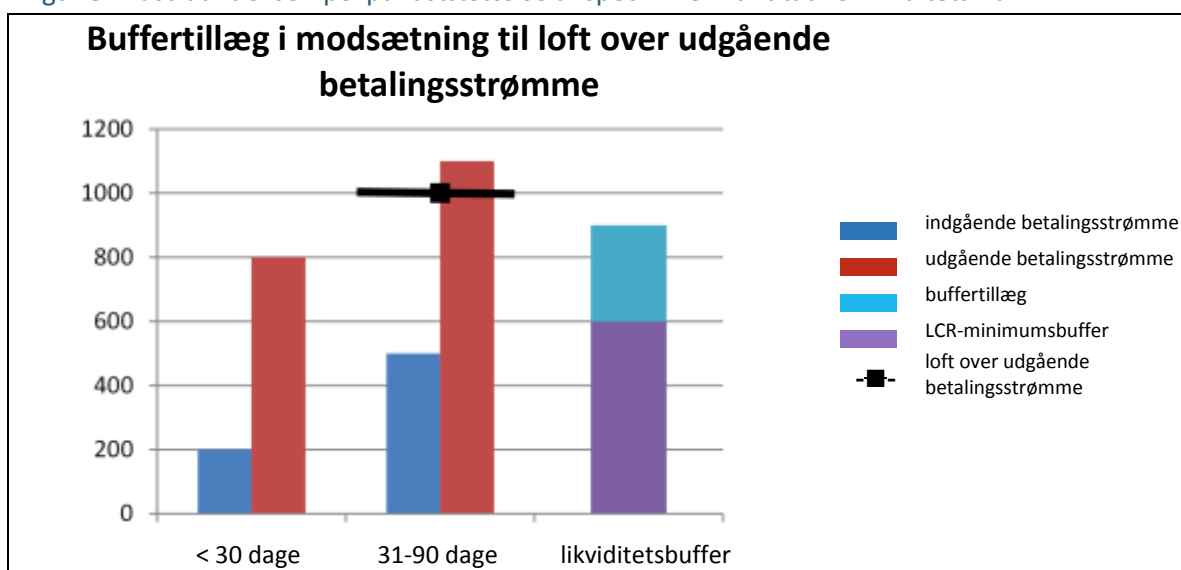
Tidshorisont i måneder	Kumulerede udgående betalingsstrømme	Kumulerede indgående betalingsstrømme	Kumulerede udgående nettobetalingstrømme	Nettolikviditetsposition (buffer - kumulerede udgående nettobetalingstrømme)	Disponibel likviditet på dag 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Overlevelsesperiode
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Figur 7. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav

b. Eksempel 2: Den tilsynsmæssige minimumsoverlevelsperiode er fastsat til 3 måneder. Et alternativ til minimumsoverlevelsperioden kan være at lægge et loft over udgående betalingsstrømme, hvilket også imødegår tilsynsmyndighedens bekymring over, at differencen mellem ind- og udgående betalingsstrømme er alt for stor. I figuren nedenfor vises mekanismen med loft over udgående betalingsstrømme som en vandret sort bjælke. Institutterne skal holde deres udgående betalingsstrømme på et niveau, der ligger under dette loft. Der kan fastsættes et loft for en eller flere tidsintervaller og for udgående nettobetalingstrømme (efter korrektion for indgående betalingsstrømme) eller udgående bruttobetalingstrømme. Alternativet, hvor der tilføjes et bufferkrav i stedet, er vist i den tredje søjle:

Figur 8. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav

9.5 Præcisering af specifikke kvantitative likviditetskrav

448. De kompetente myndigheder bør anvende en af følgende metoder for at præcisere de specifikke kvantitative likviditetskrav på en hensigtsmæssig måde:

1. metode 1 – at kræve en LCR, der er højere end det lovbestemte minimum (hvis der er fastsat en sådan værdi i den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen), og tilstrækkelig til, at konstaterede mangler afhjælpes tilfredsstillende
2. metode 2 – at kræve en minimumsoverlevelsperiode, der er tilstrækkelig lang til, at konstaterede mangler afhjælpes tilfredsstillende; overlevelsperioden kan enten fastsættes direkte i form af et krav eller indirekte i form af et loft over mængden af udgående betalingsstrømme inden for de relevante tidsintervaller; de kompetente myndigheder kan kræve forskellige typer af likvide aktiver (f.eks. aktiver, der er godkendt til centralbankfinansiering) til dækning af risici, der ikke dækkes (eller ikke dækkes tilstrækkeligt) af LCR
3. metode 3 – at kræve et minimumsbeløb for de samlede likvide aktiver eller likviditetsdækningspotentialiet enten i form af et samlet minimumsbeløb eller et minimumsbeløb i tillæg til det gældende lovbestemte minimum, som er tilstrækkeligt til at afhjælpe konstaterede mangler tilfredsstillende; de kompetente myndigheder kan stille krav om de likvide aktivers sammensætning, herunder operationelle krav (f.eks. at aktiverne skal kunne omsættes direkte til penge eller deponeres i centralbanken).

449. De kompetente myndigheder kan strukturere de specifikke kvantitative krav om stabil finansiering ved at fastsætte et minimumsniveau for stabil finansiering i form af NSFR.

450. De kompetente myndigheder bør af hensyn til sammenhængen strukturere de specifikke kvantitative likviditetskrav på en sådan måde, at der opnås generelt ensartede tilsynsresultater for alle institutter, men tage højde for, at de specifikke krav kan variere fra institut til institut på grund af deres særlige situation. Struktureringen bør ud over kvantitet fokusere på kravets forventede sammensætning og art. Den bør under alle omstændigheder fokusere på det tilsynsmæssige krav og alle relevante de krav i henhold til direktiv 2013/36/EU. Instituttet bør have mulighed for at anvende sine likviditetsbuffer og sit likviditetsdækningspotentialt til at opfylde de tilsynsmæssige krav i stresssituationer.

451. Når de kompetente myndigheder fastsætter de specifikke kvantitative likviditetskrav og fremlægger dem for instituttet, bør de sikre, at instituttet straks underretter myndighederne, hvis det ikke opfylder kravene eller ikke forventer at opfylde kravene på kort sigt. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet underretter dem hurtigst muligt og fremlægger sin plan for snarlig tilbagevenden til overholdelse af kravene. De kompetente

myndigheder bør vurdere, om instituttets plan er gennemførlig, og træffe passende tilsynsforanstaltninger, hvis planen ikke anses for gennemførlig. Hvis planen anses for gennemførlig, bør de kompetente myndigheder: fastsætte eventuelle midlertidige tilsynsforanstaltninger baseret på instituttets situation, overvåge planens gennemførelse og overvåge instituttets likviditetsposition nøje og om nødvendigt anmode instituttet om at foretage hyppigere indberetning.

452. Uanset ovenstående kan de kompetente myndigheder også fastsætte kvalitative krav i form af restriktioner/lofter/grænser for mismatch, koncentrationer, risikovillighed, kvantitative restriktioner for ydelse af sikrede lån osv. i overensstemmelse med de kriterier, der er angivet i afsnit 10 i disse retningslinjer.

453. I det følgende beskrives en række eksempler på de forskellige metoder til strukturering af specifikke kvantitative likviditetskrav:

Eksempel på præcisering af specifikke krav

Fra den 1. januar 2015 og indtil andet er bestemt, skal bank X:

- a. metode 1 – sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid er lig med eller større end f.eks. 125 % af dets udgående nettolikviditet målt ved LCR.
- b. metode 2 – sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid resulterer i en overlevelsperiode, der er større end eller lig med 3 måneder målt ved interne likviditetsstresstest/løbetidsmetoden/specifikke parametre udviklet af tilsynsmyndigheden.
- c. metode 3:
 - sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid er lig med eller større end X mia. EUR
 - sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid overstiger minimumskravet i henhold til LCR med mindst X mia. EUR.
- d. metode 4 – sørge for, at dets stabile finansiering til enhver tid overstiger minimumskravet i henhold til NSFR med mindst X mia. EUR.

9.6 Opsummering af resultater og scoring

454. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om de eksisterende likviditetsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive

eksponeret for. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 12.

455. Når der skal træffes en fælles afgørelse, bør de kompetente myndigheder anvende likviditetsvurderingen og -scoren til at afgøre, om likviditetsressourcerne er tilstrækkelige.

Tabel 12. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for likviditetsgrundlaget

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Instituttets likviditetsposition og fundingprofil udgør ingen mærkbar risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer er noget højere end de specifikke kvantitative tilsynskrav og forventes også at være det fremover. • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>1 år) udgør ingen mærkbar risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen foregår uhindret, hvor dette er relevant, eller alle enheder har et likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer, der overstiger de tilsynsmæssige krav. • Instituttet har en pålidelig og troværdig likviditetsberedskabsplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det.
2	Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil udgør en lav risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer overstiger de specifikke kvantitative tilsynskrav, men der er risiko for, at dette vil ændre sig. • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>1 år) udgør en lav risiko for instituttets aktiviteter og

		<p>forretningsmodel.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen er eller kan være lettere hindret, hvor dette er relevant. • Instituttet har en pålidelig og troværdig likviditetsberedskabsplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det, selv om den ikke modvirker enhver risiko.
3	Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil udgør en middelhøj risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer forringes og/eller ligger under de specifikke kvantitative tilsynskrav, og det er usikkert, om instituttet snart vil kunne vende tilbage til at opfylde disse krav. • S sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>1 år) udgør en middelhøj risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Instituttets likviditetsberedskabsplan forventes ikke at være effektiv.
4	Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil udgør en høj risiko for dets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer forringes hurtigt og/eller ligger under de specifikke kvantitative tilsynskrav, og det er meget usikkert, om instituttet snart vil kunne vende tilbage til at opfylde disse krav. • S sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>1 år) udgør en høj risiko for instituttets aktiviteter og

		<p>forretningsmodel.</p> <ul style="list-style-type: none">• Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen er alvorligt hindret, hvor det er relevant.• Instituttet har ingen likviditetsberedskabsplan, eller dets plan er klart utilstrækkelig.
--	--	---

Afsnit 10. Overordnet SREP-vurdering og anvendelse af tilsynsforanstaltninger

10.1 Generelle betragtninger

456. I dette afsnit samles resultaterne af vurderingerne af de enkelte SREP-elementer i en overordnet SREP-vurdering. Det forklares også, hvilke tilsynsforanstaltninger de kompetente myndigheder kan anvende for at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med vurderingen af SREP-elementer. De kompetente myndigheder kan anvende de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i direktiv 2013/36/EU (artikel 104 og 105) og i national lovgivning, og, hvor det er relevant, de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, eller en kombination af disse foranstaltninger.

457. De kompetente myndigheder bør udøve deres tilsynsbeføjelser på grundlag af de mangler, der konstateres ved vurderingerne af de enkelte SREP-elementer, og med udgangspunkt i den overordnede SREP-vurdering og den overordnede SREP-score undersøge følgende:

- a. manglernes/svaghedernes omfang og de potentielle tilsynsmæssige konsekvenser af, at der ikke gribes ind (dvs. om der kræves en specifik foranstaltning for at løse problemet)
- b. om foranstaltningerne stemmer overens med/står i rimeligt forhold til den overordnede vurdering af et bestemt SREP-element (og den overordnede SREP-vurdering)
- c. om manglerne/svaghederne allerede er afhjulpet/omfattet af andre foranstaltninger
- d. om andre foranstaltninger vil kunne opfylde det samme mål med færre administrative og økonomiske konsekvenser for instituttet
- e. foranstaltningens optimale omfang og varighed i forhold til at nå det tilsynsmæssige mål
- f. om de konstaterede risici og svagheder er forbundet med hinanden og/eller selvforstærkende, således at der er brug for strengere tilsynsforanstaltninger.

458. Når de kompetente myndigheder anvender tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe specifikke mangler, der er konstateret i forbindelse med vurdering af SREP-elementer, bør de tage hensyn til de overordnede kvantitative kapitalgrundlags- og likviditetskrav, der finder anvendelse, i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 7 og 9.

459. De kompetente myndigheder kan træffe tilsynsforanstaltninger, der er direkte knyttet til resultaterne af tilsynsaktiviteter (f.eks. kontrolbesøg og vurderinger af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner), hvis resultaterne af disse aktiviteter kræver, at der straks træffes tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe væsentlige mangler.

10.2 Overordnet SREP-vurdering

460. De kompetente myndigheder bør basere den overordnede SREP-vurdering på resultaterne af vurderingen af SREP-elementer, nærmere bestemt:

- a. de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for
- b. sandsynligheden for, at instituttets ledelse, kontrolmæssige mangler og/eller forretningsmodel eller -strategi vil forstærke eller mindske disse risici eller udsætte instituttet for nye risikokilder
- c. om instituttets kapitalgrundlag og likviditetsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af disse risici
- d. muligheden for positiv og negativ interaktion mellem de forskellige elementer (de kompetente myndigheder kan f.eks. vurdere, at en stærk kapitalposition vil kunne afhjælpe visse problemer, der er konstateret på likviditets- og finansieringsområdet, eller at en svag kapitalposition omvendt vil kunne forværre problemer på dette område).

461. De kompetente myndigheder bør på dette grundlag vurdere instituttets levedygtighed, dvs. hvor tæt det er på ikke længere at være levedygtigt under hensyntagen til, om dets kapitalgrundlag og likviditetsressourcer, ledelse, kontrol og/eller forretningsmodel eller -strategi er tilstrækkelige til at dække de risici, som det er eller kan blive eksponeret for.

462. De kompetente myndigheder bør på grundlag af denne vurdering:

- a. træffe de tilsynsforanstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe problemer (ud over specifikke foranstaltninger, der er rettet mod specifikke resultater af SREP-vurderinger)
- b. tage stilling til fremtidige tilsynsressourcer og -planer for instituttet og afgøre, om instituttet bør indgå i tilsynsprogrammet
- c. afdække behovet for foranstaltninger til tidlig indgriben, jf. artikel 27 i direktiv 2014/59/EU
- d. afgøre, om instituttet kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som omhandlet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

463. Den overordnede SREP-vurdering bør afspejles i en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 13, og dokumenteres klart i et årligt resumé af den overordnede SREP-vurdering. Det årlige resumé bør også indeholde den overordnede SREP-score og risikoscore for de forskellige SREP-elementer samt eventuelle tilsynsresultater, der er opnået i løbet af de seneste 12 måneder.

Tabel 13. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af den overordnede SREP-score

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	De konstaterede risici udgør ingen mærkbar risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets forretningsmodel og -strategi giver ikke anledning til bekymring. • Ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau giver ikke anledning til bekymring. • Instituttets kapital- og likviditetsrisici udgør ingen mærkbar risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning. • Kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse giver ikke anledning til bekymring. • Instituttets likviditetsposition og fundingprofil giver ikke anledning til bekymring.
2	De konstaterede risici udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets forretningsmodel og -strategi vækker en smule bekymring. • Instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau vækker en smule bekymring. • Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. • Kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse vækker en smule bekymring. • Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil vækker en smule bekymring.
3	De konstaterede risici udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets forretningsmodel og -strategi vækker en vis bekymring. • Instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau vækker en vis bekymring. • Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. • Sammensætningen og størrelsen af

		<p>instituttets kapitalgrundlag vækker en vis bekymring.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil vækker en vis bekymring. • Instituttet er måske begyndt at udnytte nogle af de muligheder, der indgår i dets genopretningsplan.
4	De konstaterede risici udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets forretningsmodel og -strategi vækker stor bekymring. • Instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau vækker stor bekymring. • Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. • S sammensætningen og størrelsen af instituttets kapitalgrundlag vækker stor bekymring. • Instituttets likviditetsposition og/eller fundingprofil vækker stor bekymring. • Instituttet er måske begyndt at udnytte mange af de muligheder, der indgår i dets genopretningsplan.
5	Instituttet betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende".	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets levedygtighed er i umiddelbar fare. • Instituttet opfylder betingelserne for at være "nødlidende eller forventeligt nødlidende", jf. artikel 32, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU⁹.

464. Hvis de kompetente myndigheder vurderer, at et institut er "nødlidende eller forventeligt nødlidende", hvilket fremgår af den overordnede SREP-værdi "F", bør de iværksætte en høring af afviklingsmyndighederne efter proceduren i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

⁹ Den kompetente myndighed vurderer bl.a., at 1) instituttet overtræder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil overtræde, kravene til fortsat tilladelse på en måde, så den kompetente myndighed kan inddrage tilladelsen, bl.a. men ikke kun fordi instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dets kapitalgrundlag, 2) instituttets aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttets aktiver i nær fremtid vil være mindre end dets passiver, eller 3) instituttet er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil være, ude af stand til at indfri sin gæld eller sine andre forpligtelser, efterhånden som den eller de forfalder.

Artikel 32, stk. 4, litra d), i direktiv 2014/59/EU indeholder også kriterier baseret på ekstraordinær støtte fra det offentlige med henblik på at afgøre, om et institut er "nødlidende eller forventeligt nødlidende", men disse kriterier benyttes ikke i forbindelse med SREP-processen og de kompetente myndigheders vurdering.

10.3 Anvendelse af kapitalforanstaltninger

465. De kompetente myndigheder bør fastsætte krav om supplerende kapitalgrundlag som led i det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR) i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i afsnit 7.

466. Uafhængigt af de krav, der er nævnt i ovenstående punkt, kan de kompetente myndigheder iværksætte supplerende kapitalforanstaltninger baseret på de svagheder og mangler, der konstateres i forbindelse med vurdering af SREP-elementer. De kan bl.a.:

- a. stille krav om, at instituttet anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra h), i direktiv 2013/36/EU
- b. stille krav om, at et institut begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis et sådant forbud ikke betragtes som misligholdelse fra instituttets side, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra i), i direktiv 2013/36/EU og/eller
- c. stille krav om, at institutterne anvender en særlig behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra d), i direktiv 2013/36/EU.

10.4 Anvendelse af likviditetsforanstaltninger

467. De kompetente myndigheder bør fastsætte specifikke likviditetskrav i overensstemmelse med de procedurer og kriterier, der er fastsat i afsnit 9.

468. Uafhængigt af de specifikke kvantitative krav, der er nævnt i ovenstående punkt, kan de kompetente myndigheder iværksætte supplerende likviditetsforanstaltninger baseret på de svagheder og mangler, der konstateres i forbindelse med vurdering af likviditets- og fundingrisici. De kan bl.a.:

- a. indføre særlige likviditetskrav, herunder begrænsning af manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver, i henhold til artikel 104, stk. 1, litra k), i direktiv 2013/36/EU og/eller
- b. indføre andre administrative foranstaltninger, herunder tilsynsafgifter, i henhold til artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

10.5 Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger

469. De kompetente myndigheder kan for at afhjælpe specifikke mangler, der konstateres i forbindelse med vurdering af SREP-elementer, overveje at anvende foranstaltninger, der ikke er direkte knyttet til kvantitative kapital- eller likviditetskrav. Dette afsnit indeholder en

ikkeudtømmende liste over de tilsynsforanstaltninger, der kan anvendes i henhold til artikel 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU.

Forretningsmodelanalyse

470. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret under forretningsmodelanalysen, medfører ofte, at instituttet skal tilpasse sine ledelses- og kontrolordninger for at gøre det lettere at gennemføre forretningsmodellen og -strategien, eller at det skal begrænse visse forretningsaktiviteter.

471. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet foretager tilpasninger af sine risikostyrings- og kontrolordninger eller sine ledelsesordninger for at bringe dem i overensstemmelse med den ønskede forretningsmodel eller -strategi, bl.a. ved at:

- a. tilpasse den fundingplan, der indgår i strategien, hvis den ikke understøttes af den interne kapitalplanlægning eller af troværdige antagelser
- b. kræve ændringer af organisatoriske strukturer og styrkelse af risikostyrings- og kontrolfunktioner og -ordninger med henblik på at gennemføre forretningsmodellen eller -strategien og/eller
- c. kræve ændringer og styrkelse af it-systemer med henblik på at gennemføre forretningsmodellen eller -strategien.

472. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet foretager ændringer af forretningsmodellen eller -strategien, hvis:

- a. de ikke understøttes af passende organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger eller risikokontrol- og risikostyringsordninger
- b. de ikke understøttes af kapitalplaner og operationelle planer, bl.a. vedrørende tildeling af passende finansielle, menneskelige og tekniske (it) ressourcer, og/eller
- c. strategien medfører en øget systemisk risiko eller truer den finansielle stabilitet.

473. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at institutterne reducerer risikoen i forbindelse med de produkter, som de udbyder/distribuerer, bl.a. ved at:
 - kræve ændringer af risiciene i forbindelse med visse produkter, der udbydes, og/eller

- kræve ændringer af ledelses- og kontrolordninger for produktudvikling og -vedligeholdelse
- b. stille krav om, at instituttet reducerer risikoen i forbindelse med sine systemer, f.eks. ved at:
- kræve forbedringer af systemerne, øge investeringsniveauet eller fremskynde gennemførelsen af nye systemer og/eller
 - kræve forbedringer af ledelses- og kontrolordninger for systemudvikling og -vedligeholdelse.

Intern ledelse og kontrol på institutniveau

474. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurderingen af den interne ledelse og kontrollen på institutniveau, kan fokusere på krav om, at instituttet styrker sine ledelses- og kontrolordninger, eller på at reducere risikoen i forbindelse med dets produkter, systemer og transaktioner.

475. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet ændrer sine overordnede ledelsesordninger og organisering, bl.a. ved at kræve:
- ændringer af den organisatoriske eller funktionelle struktur, herunder rapporteringsveje
 - ændringer af risikopolitikker eller af den måde, hvorpå de udvikles og gennemføres inden for organisationen, og/eller
 - øget gennemsigtighed i ledelsesordningerne
- b. stille krav om, at instituttet ændrer ledelsesorganets organisering, sammensætning eller arbejdsform
- c. stille krav om, at instituttet styrker sine overordnede risikostyringsordninger, bl.a. ved at kræve:
- ændringer (begrænsning) af risikovilligheden eller af de ledelsesordninger, der omhandler risikovilligheden, og udvikling af den overordnede risikostrategi
 - forbedringer af ICAAP- eller ILAAP-procedurer og -modeller, hvis de ikke anses for formålstjenlige
 - forbedring af stresstestkapaciteten og det overordnede stresstestprogram og/eller

- forbedringer af beredskabsplanlægningen
 - d. stille krav om, at instituttet styrker sine interne kontrolordninger og -funktioner, bl.a. ved at kræve:
 - uafhængig og passende bemanning af den interne revisionsfunktion og/eller
 - forbedringer af den interne rapporteringsproces for at sikre, at der sker en passende rapportering til ledelsesorganet
 - e. stille krav om, at instituttet forbedrer sine informationssystemer eller driftskontinuitetsordninger, f.eks. ved at kræve:
 - mere pålidelige systemer og/eller
 - udvikling og afprøvning af driftskontinuitetsplaner.
476. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra g), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:
- a. ændrer sin aflønningspolitik og/eller
 - b. begrænser variabel aflønning som en procentdel af nettoindkomsten.

Kredit- og modpartsrisiko

477. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurdering af kredit- og modpartsrisikoen og de tilhørende ledelses- og kontrolordninger, vil sandsynligvis fokusere på krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko eller styrker ledelses- og kontrolordningerne.
478. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:
- a. inddrager ledelsesorganet eller dets udvalg mere aktivt i de relevante kreditbeslutninger
 - b. forbedrer systemerne til måling af kreditrisikoen
 - c. forbedrer kontrollen med kreditprocedurer og/eller
 - d. styrker sin forvaltning, vurdering og overvågning af sikkerhedsstillelse.
479. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra d), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:

- a. anvender en specifik nedskrivningspolitik og – hvis de regnskabsmæssige love og bestemmelser tillader det – kræve, at det øger sine hensættelser
- b. anvender nedre grænser (eller lofter) for de interne risikoparametre og/eller risikovægte, der benyttes ved beregning af risikoeksponeringen for specifikke produkter, sektorer eller typer af låntagere
- c. anvender højere "haircuts" for sikkerhedsstillelsens værdi og/eller
- d. har et supplerende kapitalgrundlag for at kompensere for forskellen mellem hensættelsernes regnskabsmæssige værdi og en forsigtig værdiansættelse af aktiverne (resultatet af undersøgelsen af aktivernes kvalitet), som indikerer, at de regnskabsmæssige hensættelser ikke dækker de forventede tab.

480. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e) og f), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet:

- a. begrænser store eksponeringer eller andre kilder til kreditkoncentrationsrisici
- b. strammer udlånskriterierne for alle eller visse kategorier af produkter eller låntagere og/eller
- c. begrænser sin eksponering eller skaffer sikkerhed for visse faciliteter (f.eks. realkreditlån, eksportfinansiering, erhvervsjendomme og securitisering), kategorier af låntagere, sektorer, lande mv.

481. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet forbedrer kvaliteten og øger hyppigheden af sin rapportering om kreditrisikoen til ledelsesorganet og den øverste ledelse.

Markedsrisiko

482. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurdering af markedsrisikoen og de tilhørende ledelses- og kontrolordninger, vil sandsynligvis fokusere på krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko eller styrker ledelses- og kontrolordningerne.

483. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet afhjælper de mangler, der konstateres i forbindelse med instituttets evne til at identificere, måle, overvåge og kontrollere markedsrisikoen, bl.a. ved at:

- a. forbedre resultaterne af instituttets interne metoder eller af dets backtest- eller stresstestkapacitet

- b. forbedre kvaliteten og hyppigheden af sin rapportering om markedsrisikoen til instituttets øverste ledelse og/eller
- c. kræve hyppigere og mere grundige interne revisioner af markedsaktiviteten.

484. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e), i direktiv 2013/36/EU:

- a. begrænse investeringer i visse produkter, når instituttets politikker og procedurer ikke sikrer, at risikoen ved disse produkter dækkes og kontrolleres tilstrækkeligt
- b. stille krav om, at instituttet fremlægger en plan, der gradvis skal begrænse dets eksponeringer for nødlidende aktiver og/eller illikvide positioner, og/eller
- c. stille krav om afhændelse af finansielle produkter, når instituttets værdiansættelsesmetoder ikke resulterer i konservative vurderinger, der overholder standarderne i forordning (EU) nr. 575/2013.

485. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko (ved afdækning eller salg af aktiver), når der er fundet væsentlige mangler i instituttets målingssystemer, og/eller
- b. stille krav om, at instituttet øger mængden af derivater, der afvikles gennem centrale modparter (CCP'er).

Operationel risiko

486. De tilsynsforanstaltninger, der træffes for at afhjælpe mangler konstateret i forbindelse med vurdering af den operationelle risiko og de tilhørende ledelses- og kontrolordninger, vil sandsynligvis fokusere på krav om, at instituttet begrænser den iboende risiko eller styrker ledelses- og kontrolordningerne.

487. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet inddrager ledelsesorganet eller dets udvalg mere aktivt i operationelle risikostyringsbeslutninger
- b. stille krav om, at instituttet tager hensyn til den iboende operationelle risiko, når det godkender nye produkter og systemer, og/eller
- c. stille krav om, at instituttet forbedrer sine systemer til identificering og måling af operationelle risici.

488. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra e) og f), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at instituttet begrænser brugen af outsourcing, og/eller
- b. stille krav om, at instituttet reducerer operationelle risikoeksponeringer (ved hjælp af forsikringer, indførelse af flere kontrolpunkter osv.).

Renterisiko uden for handelsbeholdningen

489. De kompetente myndigheder bør uafhængigt af kravet om supplerende kapitalgrundlag i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU overveje at anvende tilsynsforanstaltninger i følgende tilfælde:

- a. hvis der foreligger en reel og væsentlig renterisiko uden for handelsbeholdningen (IRRBB) (se afsnit 8)
- b. hvis resultaterne af SREP-processen afslører mangler i instituttets vurdering af den iboende IRRBB og de tilhørende styrings- og kontrolordninger
- c. hvis instituttet oplyser, at dets økonomiske værdi kan falde med mere end 20 % af kapitalgrundlaget ("standardstød") som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne, jf. artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU.

490. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet tager initiativ til at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med dets evne til at identificere, måle, overvåge og kontrollere renterisiko uden for handelsbeholdningen, f.eks. ved at instituttet:

- a. forbedrer sin stresstestkapacitet og/eller
- b. forbedrer rapporteringen af oplysninger om likviditetsstyring til sit ledelsesorgan.

491. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet varierer sine interne grænser for at reducere risikoen i forbindelse med aktiviteter, produkter og systemer.

492. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU stille krav om supplerende eller hyppigere rapportering om instituttets IRRBB-positioner.

493. Den/de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med anvendelsen af standardstøddet, bør afhænge af den anvendte beregningsmetodes kompleksitet, standardstøddets hensigtsmæssighed og størrelsen af den økonomiske værdi. Hvis forringelsen af den økonomiske værdi beregnes efter en forholdsvis simpel eller standardiseret metode, kan de kompetente myndigheder indledningsvis anmode om yderligere og eventuelt interne oplysninger. Hvis forringelsen er beregnet ved hjælp af en mere kompleks model, som de

kompetente myndigheder har bedre kendskab til, vil de imidlertid hurtigere kunne vurdere, hvilken/hvilke foranstaltninger der er passende. I det sidstnævnte tilfælde bør foranstaltningen også vælges ud fra resultaterne af den IRRBB-vurdering, der foretages i henhold til afsnit 6 i disse retningslinjer.

Likviditetsrisiko

494. I henhold til artikel 104, stk. 1, litra k), i direktiv 2013/36/EU kan de kompetente myndigheder:

- a. fastsætte krav om koncentrationen af de likvide aktiver, der besiddes, herunder:
 - krav om sammensætningen af instituttets profil for likvide aktiver med hensyn til modparter, valuta mv. og/eller
 - lofter, grænser eller restriktioner for finansieringskoncentrationer
- b. fastsætte restriktioner for kontrakt- og adfærdsmæssig løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver, herunder:
 - grænser for valutamismatch (inden for bestemte løbetidsintervaller) mellem aktiver og passiver
 - grænser for minimumsoverlevelsperioder og/eller

grænser for afhængigheden af visse kortsigtede finansieringskilder som f.eks. pengemarkedsfinansiering.

495. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet foretager hyppigere rapportering om likviditetspositioner, hvilket omfatter:

- a. hyppigheden af rapporteringen om likviditetsdækning og/eller stabil nettofinansiering og/eller
- b. hyppigheden og granulariteten af andre likviditetsrapporter som f.eks. "yderligere overvågningsparametre".

496. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet tager initiativ til at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med dets evne til at identificere, måle, overvåge og kontrollere likviditetsrisikoen, bl.a. ved at:

- a. forbedre sin stresstestkapacitet for at blive bedre til at identificere og kvantificere væsentlige kilder til likviditetsrisici for instituttet
- b. forbedre sin evne til at omsætte likvide aktiver til penge

- c. forbedre sin likviditetsberedskabsplan og sine tidlige advarselsindikatorer for likviditet og/eller
- d. forbedre rapporteringen af oplysninger om likviditetsstyring til instituttets ledelsesorgan.

Fundingrisiko

497. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra k), i direktiv 2013/36/EU stille krav om, at instituttet tager initiativ til at ændre sin fundingprofil, og i den forbindelse:

- a. begrænser sin afhængighed af visse (potentielt volatile) finansieringsmarkeder såsom engrosfinansiering
- b. begrænser koncentrationen i sin fundingprofil med hensyn til modparter, toppunkter i den langsigtede løbetidsprofil, (mismatch i) valutaer osv. og/eller
- c. begrænser mængden af behæftede aktiver og eventuelt sonderer mellem den samlede behæftelse og overkollateralisering (bl.a. for sikrede obligationer og "margin calls").

498. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU stille krav om supplerende eller hyppigere rapportering om instituttets finansieringspositioner, herunder:

- a. hyppigere lovpligtig indberetning i forbindelse med overvågning af fundingprofilen (f.eks. NSFR-rapporten og "yderligere overvågningsparametre") og/eller
- b. hyppigere indberetning vedrørende instituttets fundingplan til tilsynsmyndigheden.

499. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU:

- a. stille krav om, at der tages initiativ til at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med instituttets kontrol af fundingrisikoen, herunder:
 - øget rapportering af oplysninger om fundingrisikostyring til instituttets ledelsesorgan
 - bekræftelse eller styrkelse af fundingplanen og/eller
 - fastsættelse af grænser for instituttets risikovillighed/-tolerance

- b. styrke instituttets stresstestkapacitet ved bl.a. at stille krav om, at instituttet dækker en længere kriseperiode.

10.6 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben

500. De kompetente myndigheder kan ud over de tilsynsforanstaltninger, der er beskrevet i dette afsnit, også anvende de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, som et supplement til de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU.

501. Når de kompetente myndigheder anvender foranstaltninger til tidlig indgriben, berører det ikke eventuelle andre tilsynsforanstaltninger, og de bør vælge de mest hensigtsmæssige foranstaltninger til tidlig indgriben i forhold til at sikre en passende indsats under de givne omstændigheder.

10.7 Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og makroprudentielle foranstaltninger

502. Hvis et institut er omfattet af makroprudentielle foranstaltninger, bør de kompetente myndigheder vurdere:

- a. om den specifikke svaghed/mangel, som den makroprudentielle foranstaltning er rettet mod – når instituttet anvender tilsynsgodkendte modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav – undgår virkningerne af denne foranstaltning på grund af dens udformning (hvis den makroprudentielle foranstaltning f.eks. øger risikovægtningen for visse eksponeringsklasser, vil foranstaltningen kun omfatte institutter, der anvender standardmetoden til beregning af minimumskapitalkravene for kreditrisiko, og derfor vil institutter, der anvender interne ratingbaserede metoder, ikke blive berørt direkte)
- b. om den makroprudentielle foranstaltning i tilstrækkeligt omfang tager højde for de underliggende risici/svagheder/mangler for et bestemt institut, hvor det er relevant.

503. Hvis den makroprudentielle foranstaltning ikke omfatter et bestemt institut på grund af den måde, hvorpå den er udformet (som nævnt ovenfor), kan de kompetente myndigheder overveje at lade denne foranstaltning få direkte virkning for dette institut (f.eks. ved at anvende tilsvarende risikovægte for visse eksponeringsklasser, som den makroprudentielle foranstaltning er rettet mod).

504. Hvis SREP-vurderingen viser, at den makroprudentielle foranstaltning ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for det underliggende risikoniveau eller de mangler, der optræder hos instituttet (dvs. at instituttet er eksponeret for eller udgør en højere risiko end den, som den

makroprudentielle foranstaltning er rettet mod, eller at de konstaterede mangler er mere væsentlige end dem, foranstaltningen er rettet mod), bør de kompetente myndigheder overveje at supplere den makroprudentielle foranstaltning med yderligere institutspecifikke foranstaltninger.

Afsnit 11. Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner

505. Dette afsnit vedrører anvendelsen af de fælles SREP-procedurer og -metoder, der er præciseret i disse retningslinjer, for grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af. Det har også forbindelser til den fælles vurderings- og beslutningsproces, der skal iværksættes i henhold til artikel 113 i direktiv 2013/36/EU og Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 710/2014 for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav¹⁰.

11.1 Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner

506. Når de kompetente myndigheder anvender SREP-processen og disse retningslinjer for grænseoverskridende koncerner, bør de både vurdere levedygtigheden af koncernen som helhed og levedygtigheden af de enkelte enheder. Det kan gøres ved at opdele processen i to faser: 1) de kompetente myndigheder foretager en indledende vurdering af de enheder, som de fører direkte tilsyn med, og 2) de kompetente myndigheder drøfter og afslutter vurderingen i fællesskab i tilsynskollegierne i henhold til kravene i artikel 113 og 116 i direktiv 2013/36/EU.

507. I overensstemmelse med anvendelsesområdet for disse retningslinjer, der er beskrevet i afsnit 1:

- a. bør de konsoliderende tilsynsmyndigheder foretage den indledende vurdering af moderselskabet og den pågældende koncern på konsolideret niveau
- b. bør de kompetente myndigheder foretage den indledende vurdering af de enheder, som de fører tilsyn med (på individuelt eller delkonsolideret niveau, hvor det er relevant).

508. Når disse retningslinjer anvendes for datterselskaber i en grænseoverskridende koncern som beskrevet i ovenstående punkt, bør de myndigheder, der er ansvarlige for datterselskaberne, i forbindelse med deres indledende vurdering primært behandle institutterne på individuelt niveau, dvs. vurdere forretningsmodellen, strategien, den interne ledelse og kontrollen på institutniveau, kapital- og likviditetsrisikoen samt kapital- og likviditetsgrundlaget for den pågældende enhed, på samme måde som for et enkeltstående institut. De indledende vurderinger bør, hvor det er relevant, også sigte mod at identificere alvorlige svagheder af grænseoverskridende eller koncernrelateret karakter, som skyldes, at instituttet er afhængigt

¹⁰Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 af 23. juni 2014, EUT L 188 af 27.6.2014, s. 19.

af sit moderselskab/sin koncern i forhold til finansiering, kapital, teknisk støtte osv. De kompetente myndigheder bør i deres indledende vurderinger af de enkelte enheder også tage højde for de fordele og positive virkninger det har at indgå i en koncern, bl.a. med hensyn til teknisk støtte og adgang til økonomisk støtte.

509. Resultaterne af den indledende vurdering af SREP-elementer – og eventuelt af den overordnede afhængighed af moderselskabet/koncernen – bør benyttes som input til den fælles vurderings- og beslutningsprocedure i overensstemmelse med kravene i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU. De kompetente myndigheder bør derfor drøfte disse resultater i de tilsynskollegier, der er etableret i henhold til artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.

510. I forlængelse af tilsynskollegiernes drøftelser og den fælles vurderingsprocedure bør de kompetente myndigheder afslutte deres respektive SREP-vurderinger og foretage de nødvendige justeringer baseret på resultaterne af disse drøftelser.

511. Hvis den kompetente myndigheds indledende vurdering har afdækket specifikke mangler i forbindelse med koncerninterne positioner (f.eks. høj koncentration af eksponeringer mod moderselskabet, afhængighed af koncernintern finansiering og usikkerhed om, hvorvidt en enheds strategi er holdbar), som indvirker negativt på den enkelte enheds generelle levedygtighed, bør de kompetente myndigheder drøfte i tilsynskollegiet, om den endelige vurdering af enheden bør ændres i betragtning af størrelsen af den samlede koncern, herunder koncernens konsoliderede forretningsplan, strategi og eksistens og de særlige koncerninterne støtteordninger.

512. De kompetente myndigheder bør drøfte og koordinere følgende i tilsynskollegierne:

- a. planlægning, herunder hyppighed, og tidsrammer for gennemførelse af vurderingen af de forskellige SREP-elementer i relation til den konsoliderede koncern og dens enheder med henblik på udarbejdelse af de koncernrisiko- og likviditetsrisikorapporter, der kræves i forbindelse med fælles beslutninger, jf. artikel 113 i direktiv 2013/36/EU
- b. den præcise anvendelse af de benchmarks, der benyttes til vurdering af SREP-elementer
- c. metoder til individuel vurdering og scoring af risikounder kategorier, hvis disse underkategorier anses for væsentlige
- d. de input, som instituttet skal levere på konsolideret og individuelt niveau med henblik på gennemførelse af vurderingen af SREP-elementer, herunder input fra vurderingen af den interne likviditet og den interne kapital
- e. vurderingsresultater, herunder de SREP-scorer, der er fastsat for de forskellige elementer, og den overordnede SREP-score på konsolideret og individuelt niveau. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter vurderingen af individuelle

kapital- og likviditetsrisici, fokusere på de risici, der anses for væsentlige for de respektive enheder

- f. planlagte tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben, hvor det er relevant.

513. Når de kompetente myndigheder udarbejder resuméet af den overordnede SREP-vurdering af den grænseoverskridende koncern og de enheder, som den består af, bør de strukturere det på en sådan måde, at det kan anvendes ved udfyldelse af modellerne for SREP-rapporten og koncernrisikorapporten og de modeller for likviditetsrisikovurderingen og vurderingen af koncernens likviditetsrisiko, der kræves i forbindelse med den fælles beslutning som fastsat i 113 i direktiv 2013/36/EU og præciseret i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav.

11.2 SREP-kapitalkrav og institutspecifikke tilsynskrav

514. Kapitalgrundlag og -krav for grænseoverskridende koncerner fastsættes ifølge den procedure, der er beskrevet i afsnit 7, som led i de kompetente myndigheders fælles beslutningsproces i henhold til artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

515. De kompetente myndigheder bør udøve deres tilsynsbeføjelser og iværksætte tilsynsforanstaltninger, bl.a. vedrørende krav om supplerende kapitalgrundlag i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), på konsolideret niveau og for de enkelte enheder, jf. afsnit 7, ved fælles beslutning i henhold til artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

516. For moder- og datterinstitutter i en grænseoverskridende koncern bør anvendelsen af krav om supplerende kapitalgrundlag som omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU sammenholdt med dette direktivs artikel 103 foregå efter den fælles beslutningsproces, der er fastsat i dette direktivs artikel 113.

517. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter, om kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt, og fastsætter supplerende kapitalgrundlag, tage hensyn til:

- a. vurderingen af omfanget af de risici og mangler, der konstateres både på konsolideret niveau og for de enkelte enheder (dvs. hvilke risici, der er væsentlige for koncernen som helhed, og hvilke der kun er væsentlige for én enhed), og størrelsen af det kapitalgrundlag, der kræves for at dække disse risici
- b. i tilfælde, hvor der konstateres de samme mangler for alle enheder (f.eks. hvor de samme ledelsesmæssige mangler ses i alle enheder, eller der er mangler i de modeller, som anvendes i flere enheder), koordinering af den vurderings- og tilsynsmæssige reaktion og afgørelse om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger på konsolideret niveau eller enhedsniveau for de enheder, hvor de samme mangler gør sig gældende

- c. resultater af interne kapitalvurderinger og vurderinger af pålideligheden af interne kapitalberegninger og deres anvendelse som input til fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag
- d. resultater af de tilsynsmæssige benchmarkberegninger, der anvendes til fastsættelse af krav om supplerende kapitalgrundlag for alle enheder i koncernen og på konsolideret niveau
- e. krav om supplerende kapitalgrundlag, der skal pålægges enhederne og på konsolideret niveau for at sikre, at der er sammenhæng i de endelige kapitalgrundlagskrav, og et eventuelt behov for overførsel af kapital fra konsolideret niveau til enhedsniveau.

518. De kompetente myndigheder bør fastlægge det samme anvendelsesomfang for det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR), jf. afsnit 7, som for kravene om fælles beslutning i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU. TSCR og de øvrige kapitalforanstaltninger bør nærmere bestemte, hvor det er relevant, fastsættes på konsolideret og individuelt niveau for enheder, der opererer i andre medlemsstater. På delkonsolideret niveau bør TSCR og de øvrige kapitalforanstaltninger kun omfatte den konsoliderede undergruppes moderselskab for at undgå dobbelttælling af de krav om supplerende kapitalgrundlag, som de kompetente myndigheder behandler for datterselskaber i andre medlemsstater.

11.3 SREP-likviditetsvurdering og institutspecifikke tilsynskrav

519. Hvad angår artikel 113, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU bør de kompetente myndigheder som minimum anse "spørgsmål" og/eller "resultater" for væsentlige, når:

- a. de kompetente myndigheder foreslår specifikke kvantitative likviditetskrav, og/eller når
- b. de kompetente myndigheder foreslår andre foranstaltninger end specifikke kvantitative likviditetskrav, og der fastsættes en risikoscore på "3" eller "4" for likviditets- og/eller fundingrisikoen.

11.4 Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger

520. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af, bør drøfte og om muligt koordinere anvendelsen af alle tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben vedrørende koncernen og/eller dets væsentlige enheder for at sikre, at der konsekvent træffes de foranstaltninger, som er mest hensigtsmæssige i forhold til de konstaterede svagheder, under hensyntagen til koncernens størrelse, herunder den indbyrdes afhængighed og de koncerninterne ordninger, der er nævnt ovenfor.

Afsnit 12. Afsluttende bestemmelser og gennemførelse

521. Følgende retningslinjer ophæves med virkning fra den 1. januar 2016:

- a. CEBS' *Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2* (GL03) af 25. januar 2006
- b. afsnittet "Guidance for supervisors" i CEBS' *Guidelines on Technical aspects of the management of interest-rate risk arising from non-trading activities under the supervisory review process* af 3. oktober 2006
- c. CEBS' *Guidelines on the management of concentration risk under the supervisory review process* (GL 31) af 2. september 2010
- d. CEBS' *Guidelines for the joint assessment of the elements covered by the supervisory review and evaluation process and joint decision regarding the capital adequacy of cross-border groups* (GL 39) af 7. april 2010
- e. EBA's *Retningslinjer for kapitalforanstaltninger ved udlån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere i tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP-processen)* (EBA/GL/2013/02) af 20. december 2013.

522. De kompetente myndigheder bør iværksætte disse retningslinjer ved at indarbejde dem i deres tilsynsprocesser og -procedurer senest den 1. januar 2016.

523. Der er fastsat følgende overgangsordninger for de specifikke bestemmelser i disse retningslinjer, selv om de kompetente myndigheder kan vælge at tage dem i brug tidligere:

- a. Strategien for diversificering af risici og sammensætning af kapitalgrundlaget med henblik på overholdelse af TSCR, jf. afsnit 7, behøver ikke at blive iværksat før den 1. januar 2019.
- b. Struktureringen af kvantitative krav knyttet til NSFR, jf. afsnit 9 og 10, behøver ikke at ske, før de relevante krav i forordning (EU) nr. 575/2013 er præciseret og trådt i kraft.

524. Når de kompetente myndigheder iværksætter disse retningslinjer og navnlig afsnit 7, 10 og 11, bør de sikre, at SREP-kapitalgrundlaget og den overordnede vurdering, de fastsatte krav om supplerende kapitalgrundlag og andre kapitalforanstaltninger ikke berører og truer instituttets overholdelse af Basel I-minimumsgrænsen, jf. artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Bilag

Bilag 1. Operationel risiko, eksempler på sammenhængen mellem tab og risikoparametre

For at illustrere, hvordan den operationelle risiko kommer til udtryk, er det nødvendigt at forstå sammenhængen mellem de parametre, der udløser en specifik risikobegivenhed, og denne begivenheds virkninger (dvs. resultatet). Der er angivet en række eksempler i følgende tabel¹¹.

	Parameter	Risikobegivenhed	Virkninger (resultater)
Mennesker	Brandstiftelse – en forsætlig handling begået af en person	Brand – begivenheden	<ul style="list-style-type: none"> • Død/lemlæstelse • Økonomisk tab/omkostning • Tingsskade • Driftsforstyrrelse
Processer	Manuel fejl	Ukorrekte regnskaber	<ul style="list-style-type: none"> • Økonomisk tab • Justering af regnskaberne
Systemer	It-softwarefejl	Lukkede/utilgængelige pengeautomater	<ul style="list-style-type: none"> • Kundeklager • Godtgørelse • Skade på omdømme • Disciplinære tiltag
Eksterne faktorer	Massivt isslag	Utilgængelige bygninger/aktivering af beredskabet	<ul style="list-style-type: none"> • Driftsforstyrrelse • Økonomisk tab • Reparationsomkostninger

¹¹ Den underliggende årsag udløser en risikobegivenhed, som har en virkning eller en række resultater, der i visse tilfælde kan kvantificeres.

Bilag 2. Udvalgte referencer og reguleringskrav vedrørende intern ledelse og kontrol på institutniveau

1. Artikel 73-74, 88, 91-96 og 98 i direktiv 2013/36/EU.
2. EBA's *Retningslinjer vedrørende intern ledelse*.
3. EBA's *Retningslinjer for vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner* (EBA/GL/2012/06).
4. CEBS' *Guidelines on stress testing*.
5. EBA's *Guidelines on remuneration policies and practices*.
6. EBA's *Regulatory Technical Standards on the assessment of recovery plans under Article 6(8) of Directive 2014/59/EU*.
7. EBA's *Regulatory Technical Standards on the content of recovery plans under Article 5(10) of Directive 2014/59/EU*.
8. EBA's *Retningslinjer for den gældende fiktive diskonteringsats for variabel aflønning* (EBA/GL/2014/01)
9. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 527/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de kategorier af instrumenter, der i tilstrækkelig grad afspejler et instituts kreditkvalitet som en going concern, og som egner sig til at blive anvendt for så vidt angår variabel løn (EUT L 148 af 20.5.2014, s. 21).
10. Baselkomitéen for Banktilsyn, *Principles for effective risk data aggregation and risk reporting*, januar 2013.
11. Rådet for Finansiell Stabilitet, *Principles for An Effective Risk Appetite Framework*, november 2013
12. Rådet for Finansiell Stabilitet, *Guidance on Supervisory Interaction with Financial Institutions on Risk Culture*, 2014

Bilag 3. Udvalgte referencer og reguleringskrav vedrørende kapitalvurderingsrisici

Kredit- og modpartsrisiko

1. Kapitalkrav i relation til kreditrisiko – generelle principper (artikel 107-110 i forordning (EU) nr. 575/2013)
2. Beregninger af kapitalgrundlaget under søjle 1 – standardmetoden (artikel 111-141 i forordning (EU) nr. 575/2013)
3. Intern metode til beregning af kapitalgrundlagskrav – den interne ratingbaserede metode (artikel 142-191 i forordning (EU) nr. 575/2013)
4. Kreditrisikoreduktion (artikel 192-241 i forordning (EU) nr. 575/2013)
5. Securitiserings (artikel 242-270 i forordning (EU) nr. 575/2013)
6. Modpartskreditrisiko (artikel 271-311 i forordning (EU) nr. 575/2013)
7. Kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko (artikel 378-380 i forordning (EU) nr. 575/2013)
8. Eksponeringer mod overført kreditrisiko (artikel 404-410 i forordning (EU) nr. 575/2013)
9. Ordningen for store eksponeringer (artikel 395-401 i forordning (EU) nr. 575/2013)
10. EBA's *Implementing Technical Standards on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures)*

Markedsrisiko

1. Generelle krav vedrørende handelsbeholdningen (artikel 102-106 i forordning (EU) nr. 575/2013)
2. Beregninger af kapitalgrundlaget under søjle 1 (artikel 325-377 i forordning (EU) nr. 575/2013)
3. Kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko (artikel 381-386 i forordning (EU) nr. 575/2013)
4. Intern metode til beregning af kapitalgrundlagskrav i forbindelse med specifik risiko for gældsinstrumenter i handelsbeholdningen (artikel 77, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU)
5. Risiko for likviditetsmangel (artikel 83, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU)
6. Basisrisiko (artikel 83, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU)

7. Emissionsposition (artikel 83, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU)
8. Stresstest foretaget af institutter, der anvender interne modeller (artikel 98, stk. 1, litra g), i direktiv 2013/36/EU)
9. Værdireguleringer for positioner i handelsbeholdningen (artikel 98, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU)

Operational risiko

1. Generelle krav vedrørende operationel risikostyring (artikel 76-78 og 85 i direktiv 2013/36/EU)
2. Generelle principper for anvendelse af forskellige metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav (artikel 312-314 i forordning (EU) nr. 575/2013)
3. Basisindikatormetoden (artikel 315 og 316 i forordning (EU) nr. 575/2013)
4. Standardmetoden (artikel 317-320 i forordning (EU) nr. 575/2013)
5. Avancerede målemetoder (artikel 321-324 i forordning (EU) nr. 575/2013)
6. Baselkomitéen for Banktilsyn, *Principles for the Sound Management of Operational Risk*, juni 2011

Renterisiko uden for handelsbeholdningen

1. Generelle krav vedrørende renterisiko hidrørende fra ikkehandelsmæssige aktiviteter (artikel 84 i direktiv 2013/36/EU)
2. Konsekvenser for den økonomiske værdi i forbindelse med en ændring i rentesatserne med 200 basispoint (artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU)

Bilag 4. Udvalgte referencer og tilsynskrav vedrørende likviditets- og fundingrisici

1. Likviditet (artikel 411-428 i forordning (EU) nr. 575/2013)
2. Indfasning af likviditetskrav (artikel 460 og 461 i forordning (EU) nr. 575/2013)
3. Kommissionens delegerede forordning udstedt i henhold til artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013
4. Rapporter og gennemgang – likviditetskrav (artikel 509 i forordning (EU) nr. 575/2013)
5. SREP – likviditetsrisiko (artikel 86 i direktiv 2013/36/EU)
6. CEBS' *Guidelines on Liquidity Buffers and Survival periods*, december 2009
7. EBA's *Retningslinjer vedrørende detailindskud, der indebærer forskellige udgående betalingsstrømme,* med henblik på indberetning af oplysninger om likviditet (EBA/GL/2013/01)
8. Baselkomitéen for Banktilsyn, *Monitoring tools for intraday liquidity management*, april 2013